

**NUTIDA SVENSK POESI - PÅ ALBANSKA
A N T O L O G I**

**POEZIA BASHKËKOHORE SUEDEZE - NË SHQIP
A N T O L O G J I**

ÖVERSÄTTNING AV

PËRKTHEU

S H Q I P T A R O S E K U

Svensk poesin valdes redaktören

Poezitë suedeze i përzgjedhi redaktori

S h e f k i O s e k u

Korrekturläsning
för dikterna på svenska språket

Korrektorë për poezitë në gjuhën suedeze

A R N E N I L S S O N

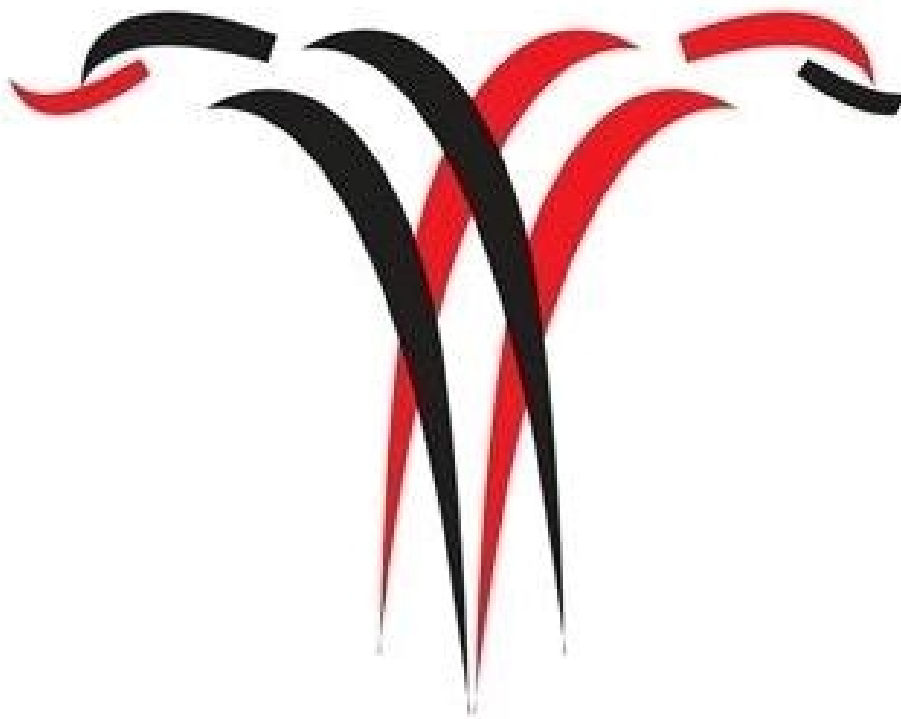
E L I S A B E T H A N É L L

Dataansvarig
Kompjuterizimi
Frashër Oseku

**Andra, förbättrade upplaga, juni 2013
Botim i dytë, i përmirësuar, qershor 2013**

UTGIVEN AV TIDSKRIFTEN DRITA I TRELLEBORG - SVERIGE

BOTIM I REVISTËS "DRITA" NË TRELEBORG - SUEDI

ANALIZË E HISTORISHTË E VËNËTËSË E PAVARËSISË SË SHQIPËRISË

Boken är en hyllning till 100-årsminnet av Albaniens självständighet

Libri botohet me rastin e 100 Vjetorit të Pavarësisë së Shqipërisë

**Ett stort tack till mina bröder, Bardhyl och Kadrush.
Shefki Oseku.**

**Me mirënjohje vëllezërve të mi, Bardhytit e Kadrushit.
Shefki Oseku.**

BERTIL MALMBERG

AFTON

**In under tysta, blå skuggan
församla sig popplarna.**

BERTIL MALMBERG

MBRËMJE

**Brenda hijes blu të heshtur,
puqen plepat**

ÄREPORT

**Äreport
Öppen mot förväntningar**

Lasso infångar de vilda hästarna.

**Lyktan, varningen
att här börjar en tunnel.**

**Cesuren
mellan dröm och dröm.**

PORTË LAVDIE

**Portë lavdie
e hapur ndaj pritjeve**

Lasoja kap kuajt e egër.

**Llamba, vërejtja
se këtu nis një tunel.**

**Cenzura
mes ëndërrës e ëndërrës.**

DRÖMVARSEL

**Ensam i natten
låg handen förlamad.**

**Ensam i natten
- o vanmakt, vanmakt -
- låg handen förlamad.**

**Träffad av dödstysta
plötsliga pilen:
förlamad, förlamad.**

**Handen förlamad.
Tungan förlamad.
Sidan
förlamad.**

Ramperna tändas.

PARALAJMËRIM ËNDËRRE

**Vetëm në natë
dora shtrihej e shtangur.**

**Vetëm në natë
- o pafuqi, o pafuqi -
shtrihej kjo dorë e shtangur.**

**E goditur nga vrastarja, heshtakja,
e befta shigjetë:
e shtangur, e shtangur.**

**Dorë e shtangur.
Gjuhë e shtangur.
Anë
e shtangur.**

Rampat ndizen.

KÄRLEKSSÅNGEN

**Ingenting älskar jag
utom dig.
Har ingen gud, ingen förhoppning
utom dig.
Fullkomligt ensam
vore jag
död eller levande
utan dig.**

**Så glida vi några sekunder
nära varandra -
vi flyktiga dagar
på himmelsbågen,
vi flyktiga bilder
i dödbrunnen.**

**Som kycklingen vilar i ägget,
så vilar förlusten
i besittandet.
Fruktansvärt är lyckan
för vår tanke.
- Intet mer förskräckande!
Ljuvare intet!**

KËNGA E DASHURISË

**Asgjë s'dua
pos teje.
S'kam asnjë zot, asnjë shpresë
pos teje.
Krejt i vetëm
do të isha
gjallë a vdekur
pa ty.**

**Kështu rrëshqasim disa sekonda
pranë njëri-tjetrit
ne rreze endecake
në harkun e qiellit,
ne imazhe shtegtare
në pusin e vdekjes.**

**Si zogu që pushon në vezë
pushon humbja
tek ajo që e ke në dorë.
E llahtarshme është lumturia
për mendjen tonë.
-Asgjë më e llahtarshme!
Asgjë më e ëmbël!**

KLIPPÖ

**Med ens var den över mig,
denna ensamhet
så bortom det mänskliga
- ja, så bortom däggjurens dunkla skogar,
så bortom talandet,
viskandet,
morrandet,
krypandet.
Intet rum här
för det hårbevuxna, det ludna -
endast för befjädrat
som fläckats med fiskblod.**

**Nej, aldrig träder här
på mjuka dynor
fotblad, vilddjurstass;
endast fåglar landade
- sutto i rader på solkransade granitkäglan
med osynliga öron,
med ögon utan
vemod
eller lyfte ondsinta i skriande hoppar
hän över det vinfärgade.**

UJDHESË SHKËMBORE

**Befas më ra përmbi
kjo vetmi
kaq matanë njerëzores
- po, kaq matanë pyjeve të turbullta të gjitarëve,
aq matanë të folmes
pëshpërimës
hungërimit
zvarritjes.
S'ka kthina këtu
për leshtoren, pelushen -
vetëm për puploren
e njollosur me gjak peshku.**

**Jo, këtu s'shkelin kurrë
në nënkresë të butë
faqe këmbësh, putra shtazësh;
vetëm shpendë zbresin
- ulen varg në birilë graniti diellstolisur
me sy të padukshëm
me veshë pa
pikëllim
apo ngriten fluturimthi në grumbuj britës
të magjepsur nga ngjyrëvera.**

MED HORNLYKTA

**Icke med skarpa lampor -
bara med hornlykta
må vi smyga genom spindlarnas mörka rum.**

**Endast så
kan det uppenbaras.
Endast så
tar det gestalt.
Endast så
ertappa vi spökerna.**

ME FANAR

**Jo me llamba të forta -
vetëm me fanar
vraponi ndër kthinat e errëta të merimangave.**

**Vetëm ashtu
mund të shfaqet.
Vetëm ashtu
merr formë.
Vetëm ashtu
i kapim fantazmat.**

VEM DRÖMDE OM MIG

Vem drömde om mig?

Vem spelade mig?

Vem sjöng min sångs tonart?

Vem lånade mitt namn

Vem iklädde sig min skugga?

Vem ropade "jag" genom min mun?

KUSH MË ËNDËRROI MUA

Kush më ëndërroi mua?

Kush më luajti mua si vegël?

Kush e këndoi oktavën e këngës sime?

Kush e mori hua emrin tim

Kush e veshi hijen time?

Kush thirri 'unë' nëpër gojën time?

TREUDD

Ovisst

**Synes det mig vem jag verkligen är: en förolyckad
ljustrare
eller den hastiga skymten av en tånggud,
en mindre Poseidon.**

**Dragen mot bottendjupet
med ruttnande flotten
lyfter jag
över höga, ödsliga sammansläende
vattenberg
min blödande triumf
ivrig att solen må slicka den,
sträckande
så länge det går
min treudd
mot ljuset
med fiskar spetsade på hornen
av lyrformade, grymma
fångstredskapet.**

SFURK TREDHËMBËSH

**E panjohur
më duket se kush është vërtet vetja ime:
harpun i aksidentuar
a vegimi i shpejtë i një zoti darësh,
një Poseidon i vogël.**

**I tërhequr drejt thellësisë së fundit
me lundër të kalbur
ngritem
mbi male të ujëta
të larta, të shkreta, që përplasen
ngjadhjimi im i përgjakur
ka mall ta lëpijë diellin
të shtriquar**

**sa arrin
sfurku im tredhëmbësh
drejt dritës
me peshq të ngulitur në maje
kjo vegël mizore gjahu
në formë lire**

MÖRDAREN

**Han ställde sig mellan oss och morden:
våra mord.**

**Han drog sin förbrytelses dolk för våra
förbrytelser.**

**Men evigt rinner blodet
i skymningen -**

rinner

torkar

på gudabildernas trä.

VRASTARI

**Ai u vu në mes nesh e vrasjes:
vrasjeve tona.**

**Ai e tërhoqi zvarrë pajisjen e kimit
për krimet tona.**

**Por amshueshëm rrjedhë gjaku
në muzg -**

rrjedhë

thahet

në drurin e imazheve të zotërave

ACK, ÄVEN MASKLÖSHETEN

**Ack, även masklösheten
är maskerat -
även det naknaste ansiktet
förklädd i sin nakenhet.
Men där bakom
vad
i fasa och vila?**

MOSMASKIMI

**Ah, edhe mosmaskimi
qenka maskuar -
edhe fytyra më lakuriq
e fshehur nën lakuriqësinë e vet.
Pas, atje matanë,
athua ç'ka
që pushon në tmerr?**

KANSKE FINNES DET VÄSEN

**Kanske finnes det väsen
som se på oss
med förstoringsglas
och rysa.**

**Ty så fruktansvärda äro vi.
- Och ändå
blåsa de
med svagaste andfläkt
oss bort från sitt finger.**

QENIE QË SHIKOJNË

**Ndoshta ka qenie
që na vështrojnë
nën llupa
e rrëqethen.**

**Sa të llahtarshëm që jemi.
E megjithatë
na fryjnë
me hukamën më të lehtë
tutje prej gishtit të vet.**

INGEN KAN UNDFLY

**Ingen kan undfly.
Också tillbakablickaren
står under förändringen.
Bakom bildstodernas landskap
uppdyker ödet
och den nya kulissen.**

ASKUSH S'SHPËTON

**Askush nuk shpëton dot.
Edhe kush shikon veç prapa
i nënshtrohet ndryshimit.
Pas peisazheve të totemëve
shfaqet fati
e quinta e re.**

"PASTISCH"

**När kvällen lyfte och flög bort mot natten
på vingar som stilla bleknade
och bäcken, tuvas älskare, fick sitt sorl
fördjupat av de tystnader som stego
med blå spiraler -**

suckade jag:

**O vad för sällsamt landskap så överfullt av gudar -
och inga namn för de!**

**Då lades sakta
ett finger på min mun.**

PASTISH

**Kur mbrëmja u ngrit e fluturoi drejt natës
në flatra që zbeheshin qetësisht
e përroi, dashnori i xhufkës, e mori gurgullimën e vet
i thellësuar nga heshtjet që ngriteshin
në spirale blu**

psherëtiva:

**O ç'peisazh i rrallë plot zotëra
e asnjë emër për ta!**

**Atëherë m'u vu lehtë
një gisht mbi buzë.**

FÖRE GRÄNSÖVERSKRIDNINGEN

Ej nyfikenhet, broder, jag bör inte väcka dig,
ty, ingenting händer.

Ingen historia tar här sin början.

Inga sensationer för din, för min del -
bara det
att klyvnaden upphör.

Och därför att det ingenting är,
upplåter det sig för oss
och därför att ingen frågar
måste vi svara
och därför att föga vi akta
på eller under
ovan jorden
i gudars eller människors gestalt
sjunka vi sida vid sida
elegantissime
ned på knä.

Figuranternas
sista attityd!

PARA KALIMIT TË KUFIRIT

**Jo kureshtjen, vëlla, s'dua ta zgjoj brenda teje,
se asgjë s'po ndodh.**

Asnjë histori s'po zë fill këtu.

**Asnjë senzacion, as për ty, as për mua -
vetëm kaq:
po ndalet plasa.**

**E meqë s'është ndonjë gjë e madhe
na jipet në dorë
e meqë askush s'pyet
duhet të përgjigjemi
e meqë s'e nderojmë fort
as përmbi as përfundi
kësaj toke
as në formë zotërash as njerëzish
zhytemi sup për sup
elegantissime
poshtë në gjunj.**

**Qëndrimi i mbramë
i figurantëve!**

LIKFYNDET I ÖKNEN

**Vem vet varifrån du kommit
och varthän du ämnat dig
och vilka varor du fraktar mot vad för portar?
Om bortdriven
ur karavanen
av lömska fiender
eller på andra, otydliga grunder
hemfallen
åt sandiga döden,
vem frågar därefter? Ej du.**

**Ja, om än schakalen smyger
vid död lekamen,
vädrande
i armhålorna eller
där könet uttorkat -
lika oanfäktad sover du under ökenmånen.**

Vad göres dig gravoffer behov?

GJETJE KUFOME NË SHKRETËTIRË

**Kushedi nga pate ardhur
e për ku qe nisur
e ç'mallra ke mbartur drejt ç'portash?
Në të zbuane
prej karvanit
armiq tinzarë
apo për shkaqe tjera, të paqarta
u joshe
nga vdekja e zalltë,
kush pyet për këtë? Ti jo.**

**Edhe nëse çakalli të përvidhet
rreth gjymtyrës së vdekur
duke të nuhatur
tek sjetullat
e gjenitaliet e thara -
ti prapë flen i patrazuar nën hënën e shkretëtirës.**

Kush lodhet të flijojë për ty te varri?

WILHELM EKELUND

HYMN

**Sväll sång, sväll högt, sväll över allt
min själs törstande land!
Storm, förlösare, nalkas du –
flyger du över susande vårvatten?
i min själ är kämpande ljus,
dödsängligt flämtande över svart vatten –
förnekandets ångest och lamande tvivel.
Över ett dunkelt hav
glider mitt segel in i den brinnande kvällen,
över kylig gröna vågor
fladdra de sista bleka gnistorna;
sång hör jag tona,
strålar springande brista,
vågor klinga, dunklet talade
mörkt tona;
över en osynlig jätteharpas strängar
flyger min båt,
i mig sväller dess klang,
mitt bröst vill sprängas,
jubla och snyfta i oändliga melodier –
strängar, vart bären I mig?...**

VILHELM EKELUND

HIMN

Fryhu këngë, fryhu lart, fryhu gjithandej
atdheu i etur i shpirtit tim!
Stuhi, çlirues, avitesh -
a fluturon mbi ujëra të fjetura pranvere?
Në shpirtin tim lufton drita,
në ankth të vdekjes mbushet frymë mbi ujë të zezë -
e mohon mëdyshtjen, e lë dyshimin.
Mbi një det të turbullt
vela ime rrëshqet drejt mbrëmjes së përflakur.
Mbi valë akull të blerta
valëviten shkëndijat e fundit në zbehje;
dëgjoj një këngë tek merr ton
rreze tek çajnë në vrap,
valë tek tringëllinë, turbullt
tek flasin në tone të errëta;
mbi tejzat e padukshëm të një harpe të stërmadhe
fluturon anija ime
në mua fryhet kënga e saj
kraharori do të më shpërthejë
të urojë e të vajtojë në melodi të pambarim -
tejza, ku po më shpieni kështu?

JAG DIKTAR FÖR INGEN

**Jag diktar för ingen –
för vinden som vandrar,
för regnet som gråter,
min sång är som blåsten,
som mumlar och går
i höstnattens mörker
och talar med jorden
och natten och regnet.**

S'BËJ POEZI PËR ASKËND

**Poezitë s'i kam për kënd -
për erën shtegtare
për shiun që qan
kënga ime është si fryma
që murmurinë e shkon
si nata e errët e vjeshtës
që flet me tokën
natën e shiun.**

ALDRIG KAN SJÄLEN LÄNGTAS STILLAS

**Aldrig kan själen
längtan stillas,
icke jordens riken,
brusande städer,
och havets glans
förmå att lindra
dess eviga oro.
O, vem spelar
dessa toner,
denna svidande musik
på mitt hjärtas
strängar, spända
alltid, alltid
alltför hårt?**

MALLI S'PUSHON

**Malli i këtij shpirti
nuk pushuaka kurrë.
As pasuritë e kësaj bote
as qytetet gumëzhitës
e vezullimi i detit
s'arrijnë t'ia zbusin
trazimin e amshueshëm.
vallë, kush i luan këto tone
këtë muzikë marramendëse
në tejzat e tendosur
të zemrës sime,
të ngrehur
përherë, përherë
përherë tepër fort?**

HAVET

**O tillflykt, säkra ro!
Hur själen än har tröttnat
du ständigt dock, o hav,
i ärlighet är nytt.
Hur månet hjärta glömt
Vid denna djupa syn,
hur mången själ har stillnat!
Och mänsklighetens ädle, tankens
och sångens väldige, ha mättat sina själar,
o heliga, av dina brus, som sjunga
i morgonbrus ur Pindaros och mörka
med Psaltaren till väldigt aftonbrus!**

DETI

O strehë, prehje e sigurt!

Sado të lodhet ky shpirt

ti gjithmonë, o det,

je çiltërisht i ri.

Sa zemra janë harruar

para kësaj pamjeje të thellë,

sa shpirtëra janë prehur!

Dhe të urtit e njerëzimit, të mëdhenjtë

e mendimit e të këngës, e kanë ngopur shpirtin,

o i shenjtë, tek uturima jote, që këndon

në zhurmën e mëngjesit të Pindarit, e erret

në ushtimën madhështore të Ungjillit të mbrëmjes!

MÖRK OCH SVAL DU FALLER, AFTON

**Mörk och sval du faller, afton, sval på mitt sinne.
Dunklet är full av brus och stjärntom himmelen mulnar.
Det mörknar. Men länge ännu, time vid time,
längs den väldiga kusten lysa
flygsandstoppar som marmor inne
i det stormfyllda svala skumma.**

**Sval, högtidlig afton. Allt har du släkt och far nu med
susande anda
över det här. Ack, du släckte och i mitt sinne
månget svidande ljus som rannsakade lyste
och dömde: plötsligt blev allting still
i själen, trött att anklaga och pina.
Stor och susande ligger
min andes kust. Stjärntom.**

FRESKËT BIE MBRËMJA

**Errët e freskët bie ti, mbrëmje, freskët në shpirtin tim.
Terri është plot shushurimë e qielli ngryset i payjtë.
Bie nata. Por ende gjatë, me orë e orë të tëra,
përgjatë skajdetit të madh ndriçojnë
dyna të rërës si mermer
në të stuhishmen të freskëtën të shkumuarën.**

**Mbrëmje e freskët, solemne. Je farefis me gjithçka tani
e fluturon me frymë shushuritëse
mbi këtë. Ajme, ti fike në mendjen time
shumë qirinj përcëllues që ndrinin zhbirueshëm
e gjykonin: befas gjithçka më ra në prehje
në shpirt të lodhur nga akuza e mundime.
I madh e shushuritës shtrihet
skajdeti i shpirtit tim. I payjtë.**

O POESI

**O poesi!
Ingen skulle våga
att nalkas dig,
som har i själen
drömt,
drömkrafts dristighet nog
att våga drömma.
Ordet!
Ordets pånyttfödelse.**

**O, I
som skrien: ”verklighetsfrämmande!”
på allt som andas Tro
Verklighets kärlek;
ni ordskramlare,
aldrig har er själ smakat
drömmens Vin,
Ordets blod.**

POEZISË

O poezi!

Ty s'do të guxonte dot kurrë

të të afrohet

kush ka zemër të ligësht.

Ëndërr,

është trimëri e krisur

të guxosh të ëndërrosh!

Fjalë!

Ringjallje e fjalës.

O ju

që çirreni: "joreale!"

ndaj të gjithave që frymojnë Besim

dashuri reale;

ju fjalamanë,

shpirti s'jua ka shijuar kurrë

verën e ëndërrës

gjakun e Fjalës.

EROS

**Den i vars själ du bildat
din eviga gestalt,
o Eros, skall aldrig, aldrig finna
hem och frid.**

**Hans anlet över dunkel
är sänkt. En oavlåtet lyssnande
hans ande spänd och fångslad,
och livets sorgsna fråga störtar
sig darrande i djupet.**

**En främling skall han vandra
över den dunkla jorden,
en glänsande saga minnet,
igenom tiden för säljarna
och för de oroliga hjärtan
underligt stråla
långt fjärran oändligt ut i den höga natten.**

**Än står över darrande djup,
än beskådas av stjärnornas
Leukadia ödestung.**

**Det strålade havet brusar
i den heliga nattens glans,
och slagen av eviga kval,
den härliga vandrar och hinner
till klippans, den glänsandes, spets.
Stjärnorna blixtra ännu
i de bristande ögonens natt.
Läpparna bäva av sån.**

EROS

**Ai në shpirtin e të cilin e ke mbrujtur
formën tënde të amshueshme
o Eros, s'gjen dot kurrë, kurrë më
strehë e rehati.**

**Fytyra e tij mbetet e kërrusur
mbi turbullime. Dëgjimi i pambarim
ia tendos shpirtin dhe e robëron,
e pyetja e pikëllimtë e jetës i rrëzohet
gjithë drithma në humnerë.**

**I huaj do të shtegtojë
mbi këtë tokë të turbullt,
kujtesa e tij përrallë vezulluese
ndër kohëra, për shitës
e për shpirtëra të trazuar
do të ndrijë mrekullisht
gjatë e larg pambarim në natën e lartë.**

**Herë pezull mbi gremina drithëruese,
herë i vështruar nga yjet
Leukad i rënduar nga fati.**

**Deti vezullues shushurin
në shkëlqimin e natës së shenjtë,
e i rrahur nga tortura të pafund
ai i bekuar shtegton e arrin
tek cepi i shkëmbit, të shkëlqyerit.**

**Yjet xixëllojnë ende
në natën e syve të plasur.
Buzët i dridhen.**

REQUIES

**Grå faller du, tysta afton.
Den gråa höstdag lutar
sig i ro.
Trakten i tystnad vilar stum.**

Stum högtidlig ljus.

**Vid brunnens kant i skuggan
av skogens vackra kronor
vandraren dröjer.**

**Sköna stilla trakt, hur talar
till hjärtat du ljus.
Har väl ett heligt minnes andakt
sig lägrat för alltid
i ditt anletes höga skönhet?
Har från sin irrig blinda
vid brunnen här gudinnan
lutat sig till kväll?
Har här sitt hjärta stillat
vid kvällens stråle blid
den höga smärtefyllda
Demeter?**

**Hugsvalande faller
på mitt sinne ro.**

REQUIES

**Bie gri, ti mbrëmje e heshtur.
E hirta vjeshtore rëndon
e bie në qetësi.
Tрева prehet në heshtje memece.**

Dritë solemne memece.

**Buzë skajit të pusit
në hije të kurorave pyjore
vonon një shtegtar.**

**Trevë e qetë gjithë bukuri, thuase
më flet me zemrën, o dritë.
Athua mesha e një kujtimi të shenjtë
është fshehur përgjithmonë
në bukurinë e lartë të fytyrës tënde?
Mos vallë është verbëri e pakrye
që e shtyu këtë hyjneshë
të mbështetet tek pusi këtë natë?
Vallë e pushon zemrën,
në rrezen e mbrëmjes i trallisur,
i larti, dhembjembyturi
Demetër?**

**Ngushëllime lëshon
prehja mbi shpirtin tim.**

LYCKA! LIVETS SOMMARS KLARA HOPP

**O Lycka! Livets sommars klara hopp
min själ ska vinna:
ett hem, ett fäste här i världen mörka.
Min själ som sov inunder kalla stjärnor,
i villande skog, i markens kulor hårda,
sig bygger ett härligt hus att vara i.
Högt skall det stiga,
långt, långt ut i världen djupa
dess anlete, dess klara
ports kolonnens morgon blicka.
Själ av min själ,
blod är mitt blod -
allt!
Min egen viljas kamp
de ljusa bågar spända
min andes smärta lyfte
dess tinnar upp till solen.**

VERË JETE

**O lumturi! Shpresëkthjelltën verë të jetës
shpirti im do ta fitojë:
një strehë, një fortesë në këtë botë të errët.
Ky shpirt që më flen nën yje të ftohta
në pyje të përhumur, mbi çuka të forta dheu,
po ia qet pikën një shtëpie të harlisur për veten.
E lartë do të ngritet,
larg, larg në pafundësinë e botës
fytyra e saj, portat
e pastra e kolonat mëngjeset do t'i vështrojnë.
Vetë nga vetja,
gjak është ky gjaku im -
gjithçka!
Luftë e vullnetit tim
harqe të ndritshme të tendosur
dhimbja e shpirtit m'u ngrit,
tamthat qiellin ia prekin.**

HÖSTMORGON

**Gyllne stå morgonens träd och den milda döden
Lyser över kronorna.**

**Tonade livets våg, som sjunker,
i ditt flöde själv en droppe,
tårad glädjes lust och speglade under,
till att lyftas, famnande ljuset
och förgås och brista men ej dö...**

**höjer jag hjärtas lov
till dig, till dig!
i mitt blod din sommar susar,
tonande ljuva Liv.**

MËNGJES VJESHTE

**Pemët e mëngjesit prarojnë, e vdekja e butë
u ndrin mbi kurora.**

**Peshorja e jetës së zëshme, që fundoset,
në rrjedhën tënde veç një pikëz.
Andje gëzimesh ndër lotë, refleks mrekullish,
gati për t'u ngritur, që e merr dritën në grykë
e zhbëhesh e çahesh por nuk vdes...**

**E ngris lavdinë tënde
për ty, për ty!
Në gjak vera jote më shushurin
Jetë e andjes tingëllore.**

VINTERVÄRME

Som det varma stänket
över nyplöjd mark
i en helgtyst våraftontimma
ser jag vinterkvällningens ljus
brunsvartgyllne glimma
utmed popplarnes frusna bark:
tycker mig förnimma
 viskande
 svagt och skyggt den
avlägsna vårens sus,
tycker mig se det varma stänket
som en darrande guldväg glimma
över nyplöjd mark
i en helgtyst våraftontimma.

NGROHTËSI DIMËRORE

**Si stërkalë e nxehtë
mbi dhe të sapomihur
në orën festive të mbrëmjes pranverore
e shoh dritën e muzgut të dimrit.
Vezullimat e prarimit nxirë esmer
përgjatë lëvoreve të ngrira të plepave
sikur shikoj:**

**pëshpërimthi
mekur turpërisht
ikën shushurima e pranverës.
Sikur shoh stërkalën e nxehtë
tek shkëlqen si rrugë e artë drithërimi
mbi dheun e sapomihur
në orën e kremtës së mbrëmjes pranverore.**

NÄR DEN LÖMSKA FEGA TANKEN

**När den lömska fega tanken
kommer över min själ –**

**då svartna solen...
då heter livet Eviggt Fientligt,
Eviggt Främmande; -
som ett grått och bubblande skum,
som en dimmig molnvägg
vältar den upp i själen,
stiger stor och skrämmande
allt-översvämmande,
växer brusande snabb och stum,**

**tills min själ är blott ett
dödstyst skymmande svart och öde rum.**

MENDIMI TINZAR

**Kur hyn mendje e ligë tinzare
në shpirtin tim -**

atëhere erret dielli.

Atëhere jeta quhet Përjetësisht Armike

Gjithmonë e Huaj.

Si shkumë gri e trazuar

derdhet mbi mua

ngritet e madhe e frikësuese

gjithëpërmbytëse

shtohet, gurgullueshëm e shpejtë memece

gjersa shpirti të më bëhet vetëm

kthinë heshtjevdokje errësuese zezonë shkretinë

TYSTNAD

**Lik en solig rämna,
stilla och ljus i en vardags grått,
tystnad kommer du,
öppnande himlen över mig:
mitt i sorlet helgfrid kan du bjuda,**

**när du skänker dig
i min själ,
daggsväl, rensande
som en junimorgons doft –
och mitt väsens alla klockor ljuda.**

HESHTJE

**Si derdhje e dielltë
prehje e dritë në grinë e të përditshmes
heshtje më sjell
qiellin mbi krye ma hap
më jep paqe kremteje në mes të gumëzhimës**

**kur ti më falesh
në shpirt
vesëfreskët, pastruese
si aromë mëngjesi në qershor
më këmbojnë tërë këmbanaret e qenies**

LÖRDAGSKVÄLLEN

**Som en skuggning, sträckt mot vitgrå dimma
lyser ännu
över lindarna svagt och otydligt
kyrkans gulvita rappning fram.**

**Aftonstjärna
stor och trånfull
brinner genom grenarnas svarta nät.**

**Och det tystnar ...
stilla, underligt –**

**Trött och sorgmodigt
långt, långt borta
går en sång.**

E SHTUNË MBRËMA

**Si një hije, e shtrirë drejt mjegullës bardhegri
ndriçon ende
mbi blinajën, dobët e paqartë,
shkëlqimi i verdhimtë i kishës.**

**Ylli i mbrëmjes
i madh e i trentë
digjet nëpër rrjetën e zezë të degëve**

**Dhe heshtë...
prehje, mrekulli –**

**Lodhur, gjithë pikëllim,
larg, shumë larg
mirret një këngë.**

STUM SÅNG

**Din ljusa gosseblyga röst-
hur hjärtats stränga darra!
Din röst –
en dagg av balsam droppar
ned på mitt hjärta.**

**Alla de gråa dagarnas damm!
Ack, min själ är lik en vissen
halvt förtvivlad ört vid vägen,**

**som böjer sitt huvud
i det förkvävande
vita torra dammet.**

**Nåderika
vårregns milda flöde,
över mig rin...**

KËNGË MEMECE

**Zëri yt i ndritshëm, djalërisht i turpshëm -
sa dridhen tejzat e kësaj zemre!**

**Zëri yt -
vesë pikash mehlemi
bie në zemrën time.**

**Pluhur i tërë ditëve gri!
Ah, ky shpirt i ngjan së vyshkurës,
erëz gjysëm-dëshpëruar skaj rrugës**

**që e përkul kokën
në ngulfatjen
mes pluhurit të bardhë zhuritës.**

**Mëshirëmadhe,
rrjedhë e butë rigash pranverore,
vërsho mbi mua!**

.

GUNNAR BJÖRLING

OCH SLÄCKT VAR ALLT

Och släckt var allt och mina gudar sprang i stycken

Jag kom till dig, jag vet ej vem du var.

Jag kom som nattens il;

Jag kom som du: du kommit!

**Jag kom som lyckans Gud när svar är släckta
och en fråga lyser.**

**Jag kom som storm, som slagregns syndafloder kom jag
och på morgon tände du
den nya morgon för mitt öga.**

GUNAR BJÄRLING

FIKUR QE GJITHÇKA

Dhe fikur qe gjithçka dhe zotërat e mi ikën copash

Unë erdha te ti, s'e dija as kush ishe.

Erdha si arrati e natës:

Erdha si ti: ti ke ardhur!

Erdha si Zot lumturie kur të fiken përgjigjet

e një pyetje të ndriçon.

Erdha si stuhi, si përmbytje hyjnore shirash rrehëse erdha,

e në mëngjes ma ndeze

mëngjesin e ri në bebëza.

NÄSTA NATT, NÄSTA NATT

**Nästa natt, nästa natt
Är kosmos färdigskrivet,
där är ultimatum och jag springer
mellan raderna.
Jag frågar unga, frågar gamla,
trettinio år jag gick i lära.
Och du förebrår!
vad vet jag i ordsströmmen?
jag kan inte stå
där allt vacklar.**

**Nästa natt är allt, jag vetat
sönderrivet,
det är ultimatum och jag frågar
om något som står
ärligt – i alla.**

NATËN TJETËR

**Natën tjetër, natën tjetër
gjithësia do të shkruhet gjer në fund
aty është ultimatumi dhe unë vrapoj
mes radhësh.**

**Pyes të rinj, pyes pleq,
tridhjetenëntë vjet qesh nxënës.**

E ti më qorton!

Çfarë di unë për lumin e fjalës?

**Unë s'qëndroj dot
kur gjithçka lëkundet.**

**Natën tjetër gjithçka që kam ditur
është gërvishur copash,
është ultimatium dhe unë pyes
në ka diçka që qëndron ende
çiltërisht - në gjithçka**

KÄRA MILT OCH VINDLÖSHET

**Kära milt och vindlöshet
och mygg kom till våra gårdar
stilla spegellugn och alla vatten
ö och holmarna, var klippa, grynna
före morgonsol och uppgångs timma
nu bräcker jords silverfjärding bojorna
nu andas
och flyger över vattnen
som den första morgon
o ljus att före soluppgången
och allt dag och timma.**

BUTËSI E DASHUR

**E dashur butësi e paerësi
e mushkonjat na erdhën ndër kopshtije
prehje pasqyrash të qeta e gjitha ujërat
ujdhesat e kepat, shkëmbi ynë, gdhihuni
para ferkut e orës së zgjimit
tashti çerekgjaku i argjendtë i tokës i then prangat
tashti frymon
e fluturon mbi ujëra
e dritëra që para agimit
e tërë ditët e orët**

SNÖN OCH SOM PÅ EN SKOGSSTIG

**Snön och som på en skogsstig
vit
i rymd ett sus
och här
och för en timme sedan
och tassande en liten ljusbrun hund
och som stjärnor blänker täckta lyktors ljus
snart ökar blott i rymden stormvinds brus
snön och som på en skogsstig
vit.**

BORË DHE SIKUR SHTEG PYLLI

**Borë dhe sikur shteg pylli
bardhësi
në hapësirë një shushurimë
e këtu
e para një ore
e duke çapitur si këlysh i murrmë
e si yje ndrin drita nga fenerë të mbuluar
së shpejti rritet veç në gjithësi shushurima e furtunës
borë e sikur shteg pylli
bardhësi**

DET ÄR SÅ LÅNGT, LÅNGT

**Det är så långt, långt
det och att en strand
och frid är
ett tyst är
det är tyst och frid är
och att i en stillhet
och luft och ljus och fågel
genom rymden.**

SHUMË LARG

**Eshtë kaq larg, larg
ajo dhe që një plazh
dhe paqe është
dhe heshtje është
dhe heshtje e paqe është
dhe që në një prehje
dhe ajër e dritë e shpendë
nëpër hapësirë**

DET ORDLÖSA ORD DET SKALL TALA

**Det ordlösa ord det ska tala
ur alla - de stilla gick hädan –
det talar ur glömska
det ekar under hus och där ingen gravplats ligger
det skymtar i gatornas trängsel
det ekar i skogen, rasslar i stormens dån
det glider på havets spegel, det sjunger på himmelens stjärna
det ordlösa ordet
det kysser din smärtas stund.**

TË PAFJALSHMEN DO TA THEM

**E pafjalshmja fjalë do të fletë
nga të gjitha - ndërruan jetë të qetë -
flet nga harresa
jehon nën shtëpi e aty ku s'ka varreza
vegon në tollovitë e rrugëve
jehon në pyll fëshfërin në stuhi ushtimë
rrëshqet në pasqyrën e detit këndon në yllin e qiellit
fjala e pafjalë
e puthë çastin e dhembjes tënde**

NÄR ETT GRÖNT ÄR EMELLAN

**När ett grönt är emellan
löv och ett löv
singlar ner
en man och i båt
dimma solrök vadhelst
silversol
och ett prassel en matta
allt mellan grönt
under foten.**

KUR NJË E BLERTË ËSHTË NDËRMJET

**Kur një e blertë është ndërmjet
gjethesh e gjethesh
vetëmiten tatëpjetë
një burrë dhe në lundër
mjegull tym dielli çkado
diell argjendi
dhe një rrapullimë një qilim
gjithçka mes të blertës
nën këmbë.**

EN STRAND BERGS

**En strand bergs
klint
sten och
sommervatten
och
ett finger anlet
lemmar
en timmes dag
och hund
sol i sol
speglade
i sig
och i sommarns luft
och likasom allts
och speglade
i sig
o jord o dag!**

NJË PLAZH MALIT

**Një plazh malit
strall
gurë dhe
ujë veror
dhe
një gisht fytyrë
gjymtyrë
ditë e një ore
dhe qen
diell në diell
tek pasqyrohet
në vetveten
e në ajrin e verës
e pothuajse të gjithçkasë
dhe tek pasqyrohet
në vetveten
o tokë o ditë!**

VITA MÅS OCH ÄNDERS LUGNA SLAG

Vita måsar och änders lugna slag
och japanlik
en metarbåt
och allting grått och blott
som blott
och i solens ljus
och syréners dagar
härinuder.
Ett segel vitt
på blårikt vatten.
Det gråast ljusa
ljus över höst, lugns
prakts dag
o flyg flyg vita moln
flyg i denna
himlens dag!

FLATRIME TË QETA

**Flatrime të qeta të pulëbardhave e rosave
dhe ngjashëm me japoneze
një barkë peshkimi
dhe gjithçka gri e veçse
si veçse më
dhe në dritën e diellit
e rrezet e jorgovanëve
këtu përposh.
Një velë e bardhë
në ujëra dëndur me blu.
Drita më gri
dritë mbi vjeshtën, ditë
e lluksit të qetë
o fluturoni fluturoni re të bardha
fluturoni në këtë
ditë qiellore!**

VI GÅR OCH SÖKER

**Vi går och söker
och vi vandrar
vi går och söker
det är ej i orden**

**det är ej ord
ord ej
men av ett intet
o din dag**

ENDEMI E KËRKOJMË

**Ne endemi e kërkohmë
dhe vërdallemi
ne endemi e kërkohmë
nuk ndodhet në fjalë**

**nuk janë fjalët
fjalët jo
por nga asgjëja
kjo ditë jotja**

DET ÄR I ORDEN

**Det är i orden
d e t och
förglömmelse**

**Så vill en ej –
bara
Såsom
att det varit**

ËSHTË TE FJALËT

**Është te fjalët
a j o dhe
harresa**

**Kështu s'kishe dashur -
vetëm
sikur
të kish qenë**

**Unë! të mbaj mend
unë jam instinktët tua të vdekura
unë jam fati që të zë prita
unë jam fati që t'u vjedh, jam shpërblimi
për virtytin që të rrëmbeu nga trëndafilët, unë jam
errësira e madhe që s'të lë të qeshësh
unë jam ai mbi të cilin do të ngjadhjesh ditë për ditë
unë jam sundimtari mbi njerëzit,
në gëzimin e tyre pëshpëris me këtë shpërfillje
të ngathët, që të bën të ma kthesh shpinën.**

**Jag är de rika städernas byggherre.
När din ande slocknar, går jag ut och promenerar.
När du inte väntat mig, har jag kommit.
När du är död, skall vi hålla varandras hand.
När du dör, ser du mig.
Jag är det som lurar under skeppet. Jag är säkert där.
På mitt öga är kompassen lagd
på mig präntar du dina solögon.
Men jag skall komma och uppäta vad din längtan inte har burit.
Jag är jag, som blott Menings dag.**

**Unë jam ndërtimtari i qyteteve të pasura.
Kur të të fiket fryma, unë dal për të shëtitur.
Kur s'më pret fare, jam ai që të vjen.
Kur të vdesësh, i mbajmë duart.
Kur të vdesësh, më shikon.
Jam ajo që zë pusi nën anijet. Jam aty sigurisht.
Mbi syrin tim është vënë busulla
mbi mua i stampon syzet tua të diellit.
Por unë do të vijë për të ngrënë çfarë s'të ka ngrënë mallëngjimi.
Unë jam unë, si veç ditë Kuptimi.**

**Hela världen glädes, gud, åt din gestalt
allt är gåtas klarhet, solsken överallt
lidandet är kors förklarat**

**ljus är strålsken, djup ur natten stigande förklaring
ljus är högt på dagens armar buret
ljus, när världars sol har slocknat
ljus, som liv som levat dött.**

**Hela världen glädes, gud, åt din gestalt
allt är gåtas klarhet, solsken överallt,
alla vad vi kan tänka -
som en stråflods fläkt, som ett olösbarhetsskimmer.**

**Att som språk av gudanamnet.
Stort är gåtas namn
stort
som dagens hjärtas röst.
Som döds lekamen.
Som förintelsernas ord.**

Hela världen glädes, gud, åt din gestalt.

**Tërë bota iu gëzua, zot, shembëlltyrës tënde
gjithçka është qartësi enigme, dritëdielli gjithandej
vuajtja është kryq i shpjeguar**

**drita është rrezatim, shpjegim që del nga barku i natës
drita mbahet lartë në duart e ditës
drita, kur dielli i botërave të jetë fikur
drita, si jeta që u jetua vdekur.**

**Tërë bota iu gëzua, zot, shembëlltyrës tënde
gjithçka është kthjelltësi enigme, rrezedielli gjithandej,
gjithçka që mund të mendojmë -
si fllad i një rrjedhe rrezesh, si shkëlqim pazgjidhshmërie.**

**Ja, si gjuha e emërzotit.
I madh është emri i enigmës
i madh
si zëri i zemrës së ditës.
Si gjymtyrë e vdekur.
Si fjalët e shfarosjeve.**

Tërë bota iu gëzua, zot, shembëlltyrës tënde.

PETER CURMAN

LÄNGST UT

**Längre ut
än till den yttersta udden
kan jag inte komma
Här finns bara sten och vatten
Inte ens en vindpinad enbuske
kan jag gömma mig bakom
Med vinden och havet
mot min kropp
tvingas jag till slut
inse det omöjliga
För vad orkar min röst
mina framstammade ord
mot havets outtröttliga nit?
Våg efter våg
försöker det övertala
den blanka, avvisande klipphällen.
När inte ens havet förmår
hur skulle då jag?**

PETER KURMAN

TUTJE, LARG

**Më larg
se te kepi më i skajshëm
nuk vete dot
Këtu ka veç gurë e ujë
S'ka as një drizë dëllinje erërrahur
për t'u fshehur pas saj
Me erën e detin
pranë trupit tim
detyrohem më në fund
ta kuptoj të pamundurën
Sepse ç'mundet zëri im
fjalët e mia të belbëzuara
kundrejt zellit të palodhshëm të detit?
Valë pas vale
mundet ta bindë
shkëmbnajën e shpëlarë, dëbuese.
Kur as deti s'mundet,
si do të mundja unë?**

UTOM SYNHÅLL

Ingeting kan göras ogjort.

Allt finns inspelat.

alla oförrätter som du tillfogat dig själv och andra

Varje sekvens av ditt liv: registrerad, bokförd.

Varje lite kursändring, avsiktlig eller inte, finns införd i loggboken.

Målet för vår färd ständigt utom synhåll.

Goda Hoppsudden passeras långt ute till havs.

MATANË SHIKIMIT

Asgjë nuk zhbëhet dot.

Gjithçka është e inçizuar.

Të gjitha padrejtësitë që ke bërë ndaj vetes e tjerëve

çdo sekuencë e jetës tënde: regjistruar, shënuar.

Çdo ndërrim i vogël kursi, i qëllimtë a jo, përmendet në ditar të lundrimit.

Caku i udhëtimit tonë vazhdimisht matanë fushëvështrimit.

Kepi i Shpresës së Mirë kalohet në largësi të detit.

SALTSTODER BLIR VI

**När vi sprängt alla broar
bränt alla skepp
När vi gjort alla reträtter omöjliga
förebärande oförviktliga skäl**

**vänder vi oss om
Hur ska vi nu ta oss tillbaka?**

STALAGMITE BËHEMI

**Kur të kemi shpërthyer të gjitha urat
djegur të gjitha anijet
Kur t'i kemi pamundësuar të gjitha zbrapsjet
duke u thirrur në justifikime të parrzueshme**

**shikojmë pas vetes
athua si të kthehemi prapa tashti?**

VI BLIR INTE KLOKARE

**Vi blir inte klokare med åren
bara äldre
Envis upprepar vi våra misstag
vår kärlek, våra tillkortakommanden
Vår inre färdskrivare
kommer vi inte åt
Också våra drömmar upprepar sig
som obotliga alkoholister
intalar vi oss själva och andra
att aldrig mer!
men vi redan famlar
efter nästa butelj.
Vårt liv har blivit en grammofonskiva
som hakat upp sig
men ändå nynnär vi
trosvisst
fortsättningen på melodin
ackompanjerade
av det takfasta hacket.
Vi blir inte klokare med åren
men tåligare
En dag kanske vi rent av
tål oss.**

NUK MBUSHEMI MEND

**Nuk mbushemi mend me vite
veç plakemi
Kokëfortësisht i përsërisim gabimet tona
dashuritë tona, mungesat tona,
rrugëtreguesin tonë të brendshëm
s'e arrijmë dot
edhe ëndërrat na përsëriten
si alkoolistë të pashërueshëm
e bindim veten e të tjerët
se kurrë më!
por tashmë jemi zgjatur
për shishen e radhës.
Jeta na është bërë disk gramofoni
që ka ngecur
e megjithatë e nanurisim të bindur
vazhdimin e melodisë
të shoqëruar
nga gërvishja e rregullt.
Nuk bëhemi më të urtë me vite
veç më të durueshëm
Një ditë prej dite ndoshta
do ta durojmë veten**

TÄND ETT LJUS

**Gillettstål i luften
Isen ligger rakbladstunn
Förkylda bilmotorer hostar igång
Huttrande
i alltför tunna skor
halkar vi fram på trottoarerna
på väg mot vårt dagliga värv.**

**Våra liv är heller inte lättstartade.
Inte fick vi in
en tolvå på tipset eller
en femmetta i vår älskades hjärta.
Lite snor i näsan är allt vi fick
några bruna kuvert
från det kamerala kontoret...
Drömmarna kom däremot snabbt i retur
med påskriften "adressaten okänd".**

**Allt är således i sin ordning:
Du här och dina förhoppningar där.
Du är att leva i dag också.**

NDIZE NJË QIRI

**Çelik zhileti në ajër
Akull shtrirë holl si brisk rroje
Motorë rrufjanë veturash nisen me kollitje
Të mërdhirë
në këpucë tepër të holla
rrëshqasim trotuareve
në rrugë për te punët e përditshme.**

**As jetët s'i kemi që të nisen lehtë.
S'e patëm fat
numrin tonë në llotari
as gërvishëm e fituam zemrën e dashuruar.
Pak qurra hundëve që e gjitha që fituam
disa pliko të murrme
nga zyrat e vendit...
Ëndërrat ndërkaq na u kthyen shpejt
me shënimin 'adresati i panjohur'.**

**Gjithçka qenka pra në rregull:
Ti rri këtu shpresat tua atje.
Ti ke për të jetuar sot poashtu.**

KÄRLEKSDIKT

I stället för att säga:

**Jag vill vara dina strumpor
som får omsluta dina ben vart du än går
Jag vill vara ditt klockarmband
som får sitta kring din handled
Jag vill vara pennan i din hand
när du skriver ditt namn
Jag vill vara skrivmaskinens tangenter
när de träffas av dina fingertoppar
Jag vill vara vinet i din mun
svettdropparna på din hud
kittlingen i ditt sköte.**

borde jag säga:

**Där går en människa
som jag tycker mycket om!**

POEZI DASHURIE

Në vend se të them:

**Dua të jem çorapet tua
që t'i mbështjellin këmbët kudo që vete
Dua të jem ora jote e dorës
që të të rri rreth llërës
Dua të jem pena në dorën tënde
kur ta shkruash emrin
Dua të jem tastat e maqinës së shkrimit
kur preken nga majat e gishtave tu
Dua të jem vera në gojën tënde
pikat e djerësve në lëkurën tënde
gudlisja në varzën tënde**

po them:

**Ja ku po shkon një njeri
që e pëlqej pamasë!**

LOVISA

**Det första jag såg av dig
var en blinkande lampa
på en instrumentpanel.**

Det var ditt hjärta som slog.

**Sen kom du
som en ofattbar glädje genom smärtan:
ett färdigt knyte liv
med armar och ben, fingrar och tår.**

**När du låg när
ångande nyfödd på din mammas mage
kände jag för första gången
vittringen
från livets härliga källa.**

**Din var skyddslösheten
som när det hotas kan omvandlas
till livsets starkaste värn.**

LOVISA

**E para gjë që pashë nga ti
qe një shkëndijë
xixëlluese
në një panelë instrumentesh.**

Qe zemra jote që po rrihte.

**Pastaj erdhe ti:
gëzim i paparamendueshëm nëpër dhembje:
një grusht jetë e gatshme
me duar e këmbë, gishtat nëpër vende**

**Kur rrije e shtrirë
gjithë avull e sapolindur në barkut e jot ëme
ta ndjeva aromën
nga burimi i harlisur i jetës.**

**Ishte pambrojtshmëria
që kur të kërcënohet mund të kthehet në
mbrojtjen më të fortë në jetë.**

RENSTÄDAT

**Renstädat, trodde jag
Varje skrymsle i min själ
har jag dammsugit
Varje sentimental fläck
har jag gnidit bort
Inte en burk
få står kvar
i minnets mögliga skafferi
Nu får det äntligen vara slut
på känslsamheter!
Allt har saklös
åkt i soptunnan
I stället förbereder jag mig på
den stora dikten
som har plats för hela kontinenter
För vad betyder min smuts
under naglarna
när hela världen står i brand?
Men diktens vittrande hundar
lystrar inte på nya kommandorop
Skoningslöshet
nosar de instinktivt reda på
all det jag med sådan möda
trodde mig ha slängt bort
Då fiåsar mig i ansikte
som om de ville säga:
"Här har du. Smit inte!"**

PASTRIM I THEMELTË

**Pastruar me themel, besoja.
Çdo qoshk të shpirtit tim
e kisha pluhurthithur
Çdo njollë sentimentale
fërkuar e fshirë
Asnjë bidon
s'e kisha lënë
në qilarin e mykur të kujteses
Tash do t'u vë fund
ndjenjave andej-këtej!
Gjithçka është flakur pa kursim
në kosh të plehrave.
Në vend të tyre po gaditem
për poezinë e madhe
që ka vend për disa kontinente
Se, ç'rëndësi kanë këto
duart e mia të ndotura
kur tërë bota ka marrë flakë?
Por langonjtë e poezisë
s'u binden urdhërave të rinj
pa mëshirë
u bien në erë instinktivisht
të gjitha atyre që unë me sa mund
besoja se i kisha flakur
Ata më duhasin në fytyrë
sikur më thonë:
"Ja ku i ke. Mos iu shmang!"**

TILL SLUT BLIR VI ALLA BARN

**Vi färdas inåt
genom våra ansikten
ner mot den okända i oss
Ju äldre vi blir
desto närmare
kommer vi
dem som vi ursprungligen var
Bakom överlevandes försiktiga strategier
gömmer sig fortfarande
det aldrig erkända barnet
Dess hjälplösa fingrar
finns utsträckta i våra egna
Våra kontrollerade röster
kan inte dölja
barnsriken i dem
Vår vuxen liv
med sina förklaringar och undanflykter
är bara barnens maskerad
Till slut
blir vi alla barn på nytt.**

NË FUND BËHEMI FËMIJË

**Udhëtojmë së brendshmi
nëpër fytyrat tona
tatpëpjetë të panjohur brenda vetes
Sa më shumë të plakemi
aq më afër
i avitemi
asaj që ishim burimisht
Pas strategjive të kujdesshme të mbijetimit
fshihet ende
fëmija që s'u pranua kurrë
Gishtat e saj të pandihur
ndodhen të shtrirë në tanët
Zërat tanë të kontrolluar
s'e fshehin dot
çirrjen e fëmijës në to
Jetët tona të rritura
me shpjegimet e shmangjet e veta
janë veç fëmijë të maskuar.
Në fund fare
bëhemi të gjithë fëmijë sërish.**

DET HÄNDER NÅGOT

**Det händer något med naturen
när en människa dör**

Träden

som sett oss födas

stillnas och förtätas i sin grönska

De minns oss

i sina årsringar

Gräset

som böjt sig under våra fötter

reser sig

segervisst i sin tystnad

När en människa dör

flyttar hon in

i trädet och gräset.

Därför susar det alltid av liv

när vinden går genom träden

och får gräset att viska.

NDODH DIÇKA

**Seç ndodh diçka me natyrën
kur vdes një njeri
Pemët
që na kanë parë tek lindeshim
shtangen e dendësohen në blerimin e vet
Na kujtojnë
në rrathët e veta vjetore
Bari
që është lakuar nën këmbët tona
ngritet
ngadhnjimtari në heshtjen e vet
Kur një njeri vdes
shpërngulet në pemët e te bari.
Prandaj shushurin gjithnjë nga jeta
kur era fryn nëpër pemë
dhe e bën barin të pëshpëris.**

TILLIT

**Tillit inte
att du kan bygga ditt liv på berggrunden
Den brister som ett äggskal
vid minska seismiska förändring
Ditt liv
omsluten av dödens fosterhinnor
kan du inte värna
De kan brista varje sekund
Den ända trygghet du kan uppnå
är att sätta din tillit
till det värnlöst växande livet
Att vila med livets hela tyngd
ytterst på ett grässtrå
är din enda möjlighet
Där
i det yttersta av det skyddslöst mjuka
finns din trygghet
din berggrund.**

BESIMI

Mos beso

se mund ta ngritësh jetën tënde mbi truall mali

Ai çahet si lëvozhgë veze

nga ndërrimi më i vogël seizmik

Jetën tënde

mbështjellur nga placentat e vdekjes

s'e mbron dot

Ato mund ta çahen çdo çast

E vetmja siguri që mund ta arrish

është ta mbështetësh besimin

te jeta e pambrojtur që po rritet

Të pushosh me tërë peshën tërë jetës

në fund të fundit, mbi një fije bari

të është e vetmja mundësi

Aty

në të mbramën prej të butave të pambrojtura

ndodhet siguria jote

trualli yt malor

JAG SVÄR

**Så många ord
- och så lite som blev sagt**

**Skör som aska och flyktig som drömmen
är insikten
när du plötsligt bottnar i dig själv**

**Brödet, nyss varmt
är redan sten i din hand**

**Över oss är himlen tom
Men jag svär:
nyss var det ett upprört hav
av klippande vingar!**

BETOHEM

**Sa shumë fjalë
- e sa pak që u tha**

**Fragjil si hiri e ikanak si ëndërra
është realizimi
kur befas ia nxjerr fundin vetes**

**Buka, që sa ishte e nxehtë
është bërë guri në dorën tënde**

**Mbi ne është qielli bosh
Por të betohem:
risht qe det i trazuar
prej flatrash prerëse!**

SKRIV

Vad som än händer : Skriv!

**Om ordet lämnar dig
som flyttfåglar på väg mot ett annat land
Skriv!**

Skriv om orden som lämnar dig!

Om ord fattar eld

Skriv med det brinnande språket!

Om mörkret rusa i din kropp

Skriv om ljuset som väntar därute!

Tiden är sekunds snabb

i gräset som växer om natten

Också detta ögonblick

bär på sina fjärilsvingar

historiens oändliga tyngd

och din egen

Skriv!

SHKRUAJ

Çfarëdo që të ndodh: shkruaj!

Fjalët që të lënë

si shpendë shtegtarë drejt një vendi tjetër

Shkruaj!

Shkruaj për fjalët që të lënë!

Nëse fjalët kallen flakë

shkruaj me gjuhën e përflakur!

Nëse terri trupin ta përshkon

shkruaj për dritën që pret aty jashtë!

Koha është sa çil e mbyll sytë

në barin që rritet natën

edhe ky çast

bart mbi flatra fluturash

peshët e pambarim të historisë

e të vetes tënde

Shkruaj!

BLÅS UT!

**Poesins värsta fiende är det poetiska
som ett tjockt snötäcke lägger det sig
över marken
förföriskt pudrar det trädens nakna grenar
Därför:
Riv bort rimfrosten!
Pissa dig ett hål
ner till den levande jorden!**

**Tro inte på de förföriska orden
som bjuder ut sig i språkets gathörn
eller i mäktiga megafoner
Kräv legitimation av dessa lösaktiga försäljare
som tränger sig på i ditt språk
och i ditt liv!
Anspråksfullhet
kan bara mötas med anspråksfullhet.
Poesi tål att synas:
Blås ut stearinljusen
och tänd lampan!**

FIKE!

**Armiku më i ligë i poezisë është poetikja
si mbulesë dëbore shtrihet
mbi dheun
si kurtizanë i pudros degët e zhveshura të pemëve
Prandaj:
Grise acarin!
Pëshurre një vrimë
gjer poshtë te dheu i gjallë!**

**Mos beso në fjalë kurtizane
që të ofrohen nëpër qoshqe të gjuhës
apo në megafon të fuqishëm
Kërko letërnjoftim nga këta shitës të shturrur
që ta zaptojnë gjuhën
e jetën tënde.
Mendjemadhësia
mund të pritët veç me mendjemadhësi.
Poezia e duron shikimin:
Fiki qirinjtë
e ndize llambën!**

VARFÖR POESI?

**Skriv en roman i stället
sa min förläggare
I prosan finns pengarnas poesi!
Jovisst!
men varför uttrycker du dig alltid
så poetiskt
när du talar om romaner?**

PSE POEZI?

**Shkruaje një roman më mirë
më tha botuesi
Në prozë ndodhet poezia e parave!
Patjetër!
E pse shprehesh gjithmonë
kaq poetikisht
kur flet për romanet?**

SONJA ÅKESSON

VIT MANS SLAV

Vara Vit Mans slav.

**Vit man vara snäll ibland,
javisst
dammsuga golven och spela
kort
med barnen i Helgen.**

**Vit man vara på för Jävligt
humör
och svära fula ord
många dagar.**

**Vit Man inte tåla slarv.
Vit Man inte tåla stekt
Mat.**

**Vit Man inte tåla Dum
mening.**

**Vit Man får stora Anfall
snubbla barnens pjäxor.**

Vara Vit Man slav.

**Föda Annan Mans barn.
Föda Vit Mans barn
Vit mat taga hand
Bekosta alla barnen.
Aldrig bliva fri Stora Skuld
till Vit Man.**

**Vit Man tjäna Lön på sitt
Arbete.**

**Vit Man köpa Saker.
Vit Man köpa hustru.**

**Hustru diska sås.
Hustru koka lort.
Hustru sköta grums.
Vara Vit Mans slav.**

**Vit Man tänka många
Tankar bliva tokig?
Vara Vit Mans slav.
Vit man supa full slå sönder
Saker?
Vara Vit Mans slav.**

**Vit Man tröttna gammalt
bröst gammal mage
Vit Man tröttna gammal
hustru
ber fara åt Helvetet?
Vit Man tröttna Annan
Mans barn?**

Vara Vit Mans slav.

**Komma krypa knäna
Tigga
Vara Vit Mans slav.**

SONJA OKENSON

SKLLAVE BURRIT

BARDHË

**Me qenë skllave Burrit
Bardhë.**

**Burri Bardhë sjellshëm
ndojherë, posi
pluhurthithë dyshtemenë e
luan karta
me fëmijët në Kremta.**

**Burri Bardhë qenë Disponim
tmerrshëm
e shaj fjalë të shëmtuara
shumë ditë.**

**Burri Bardhë s'duron
shpërfillë.**

**Burri Bardhë s'duron
Ushqimi fërguar.**

**Burri Bardhë s'durom fjali
Marrë.**

**Burri Bardhë përton Kriza
mëdhaja
zë në thua skitë e fëmijave.**

**Me qenë skllave Burrit
Bardhë.**

**Pjellë fëmijët e Burrit
Bardhë.**

**Burri Bardhë kujdeset.
Pagan gjitha fëmijët.**

**Kurrë s'shpaguan Borxhin
Madh**

Burrit Bardhë.

**Burri Bardhë fiton Rrogë në
Punë.**

**Burri Bardhë blen Sende.
Burri Bardhë blen grua.**

**Grua lan salca.
Grua zien papastërti.
Grua kujdeset fundërrina.
Me qenë skllave Burrit
Bardhë.**

**Burrit Bardhë i fryn mendja,
del mendsh?**

**Me qenë skllave Burrit
Bardhë.**

**Burri Bardhë dehet, then
Sendet?**

**Me qenë skllave Burrit
Bardhë.**

**Burri i Bardhë lodhet, gji
vjetra barku vjetër
Burri i Bardhë lodhet grua
vjetër
thotë hiqmu sysh
Burri i bardhë lodhet me
fëmijët Burrit Tjetër?**

**Me qenë skllave Burrit
Bardhë.**

**Ec zvarrë gjunjas
Me lutë
Me qenë skllave Burrit
Bardhë**

KAVAJER

**Prydligt halsband. Vacker tass.
Svansen full av förälskelse.
Vill ju bara leka, nafs lite
kring de rara benen!**

**Är nästan bara en valp
under raggen.**

KAVAJER

**Qafore pedante. Putër e bukur.
Bishti plot rënie në dashuri.
Dua veç të luaj, të çik pak me dhëmbë
rreth këmbëve të ëmbla.**

**Jam pothuajse veç këlysh
nën leshra.**

INVENTERING

**Det är något som djävlas
med honom, stundtals, vad det nu är.
Blir trångt.
Tillvarons kudde skaver.**

**Saxofonen roar honom inte längre.
Knappast bridgen.**

**Men leverpastej är gott och marssolen
ger ännu mässingsstötter i huden.
Ett drev är ansjovis för själen...**

**Samt fruntimmer. Det är inte att förakta
annat än efteråt.**

INVENTIM

**Ka diçka që e menderos
tek ai, nganjëherë, diçka pa emër.
Ia shtrëngon lakun.
Nënkresa e jetës e gërvisht.**

**Saksofoni s'e kënaq më.
Pale më kartat.**

**Por pastejen e mëlqisë ia ka andja dhe diellin e marsit
i jep ende goditje mesingu në lëkurë.
Përndjekja është sardele për shpirtin...**

**Si dhe femrat. S'janë për t'u përbuzur
deri pasi të kesh kryer punë.**

VYKORT

Vi sjönk.

Vi gick till botten.

**Det var ett sorgligt öde,
annars hade vi nu haft ljuvliga
dagar på solskensön.**

**Bad och sightseeing och dans
och med små guider, du, talande hemliga språk
stjärnturer på glittervattnet.**

Vädret lär vara perfekt.

Men ingen blev skonad.

**På båten fraktades unghöns och svin,
även de gol och skriade osjäligt
när katastrofen kom...**

Vid femtiden var allt förbi.

**Morgonen smorde nu makligt in
sin hud med någon slags olja.**

Solen fanns redan på plats.

Land var i sikte.

KARTOLINË

U fundosëm.

E prekëm fundin.

**Ishte fat i pikëllueshëm
ndryshe do të kishim tani ditë
të lezetshme në ishullin e rrezedielltë.**

**Banjo e sightseeing e vallëzim
dhe me udhërrëfyes të vegjël, ti, folës gjuhësh sekrete
ekskurzione yjore në ujëra vezullim.**

Moti thonë është perfekt.

Por askush s'u kursye.

**Në anije barteshin zogj e derra,
kakarisinin e ulërinin pa mend
kur ra katastrofa...**

Rreth orës pesë e gjitha kish marrë fund.

**Mëngjesi tash ngadalë e lyente
lëkurën e vet me njëfarëlloj vaji.**

Dielli ishte tashmë në vendin e vet.

Stereja mund të shihej me sy.

VÅRBRUK

**Gula kjolen. Fläskruna knän.
Stundens förföriska kvitter. Hon
trippar i mockan över sin skam**

**och sköljer genom honom som skållhett kaffe
som denna välsignade vårfrusol!**

Och lunsen tappar båda hakan och hackan.

ZAKON PRANVERE

**Fundin e verdhë. Gjunj të rrumbullakët si dosë.
Cicërima vardisëse e çastit. Ajo
ecën maje gishtash në kadife prej turpit**

**e shpëlahet nëpër të si kafe e valë
si ky diell i bekuar i zonjës sonë!**

e bandillët e humbin torruan e torruan.

SJÄLVPORTRÄTT

**Banvaktens jänta hade ingen själ,
hade bara hjärta, galla, nerver
och en fräknigt tryne.**

**Folk som hade en själ,
av dem fordrades ingenting
för stunden.
De kländes aldrig av skymningstången.
De lyssnade förtroligt till träd.**

**Somliga hade systrar bland björkarna.
Somliga var sorgsna och förnöjda ändå.
Somliga kunde tala till Gud.**

AUTOPORTRET

**Goca e rojtarit të hekurudhës s'kish shpirt,
kish veç zemër, vrerë, nerva
e turi me quka.**

**Njerëzit që kishin shpirt,
nga ta s'kërkohej gjë
për momentin.
Ata nuk ndrydheshin kurrë nga darët e muzgut.**

Ata i dëgjonin pemët në besim.

**Disa kishin motra mes mështeknave.
Disa ishin të pikëlluar e të kënaqur megjithatë.**

Disa mund të flisnin me Zotin.

MIDDAGSHÖJD

**Vilken är det bekvämaste ställningen?
(Ja, någon ställning måste ja ju inta!)**

**Alltså: det för mig bästa
är den bekvämaste ställningen?**

Vad kan jag i övrigt önska?

Att alla måtte ha det lika "bekvämt"?

LARTËSI DARKE

**Cili është qëndrimi më i rehatshëm?
(Patjetër, një qëndrim duhet marrë!)**

**Pra: më e mira për mua
është qëndrimi më i rehatshëm?**

Ç'mund të kërkoj më tepër?

Që të shpresoj se të gjitha janë njësoj rehat?

TRYGG

**Finns ingen värld
som inte är vägg
som inte är tak
som inte är fasta marken.**

**Tryggt sitter jag på svansen.
Tryggt sitter jag på trygga slutet
fötterna på fasta trygga golvet.**

**finns ingen himmel
på taket
ingen tittglugg
i väggen
inga brunnar i källaren.**

**Musikanterna sjunger.
Deras sång når nästan upp
till taket.
De står på fasta golvet.**

**Flugan spatsera i taket - trygg.
Finns bara tak
finns bara vägg finns bara golv golv
på fasta marken.**

**Jag står på trygga golvet.
Går golvet sönder
tar marken emot.**

**Går marken sönder
så hamnar jag i trygga jorden.**

E SIGURT

**S'ka asnjë botë
që s'është mur
që s'është tavan
që s'është truall i fortë**

**E sigurt rri ulur në bisht.
E sigurt rri ulur në fundin e sigurt
këmbët mbi dyshemenë e fortë të sigurt**

**s'ka qiell
në tavan
as frëngji
në mure
s'ka puse në qilar**

**Muzikantët këndojnë.
Kënga e tyre arrin pothuaj
gjer në pullaz.
Ata qëndrojnë në dysheme të fortë.**

**Miza shëtit në tavan - e sigurt.
Ka vetëm tavane
ka vetëm mure ka vetëm dysheme dysheme
në truallin e fortë.**

**Unë qëndroj mbi dysheme të sigurt.
Po u thye dyshemeja
më pret trualli përfundi.**

**N'u prishtë trualli
arrij në dheun e sigurt.**

LÅNGT BORTA

**Snön blänker
Mandarinerna blänker i sin skål.
Blankvinet prunkar i sina sprödglass.**

**Katten snusar
sina fiskblanka drömmar.
Vaxduken på fridsbordet blänker.
Dockan blänker i sin vagn.**

**Långt borta våld, rov, krossade skörbränna.
Långt långt borta.**

Kattpälsen blänker.

LARG TUTJE

Dëbora shkëlqen.

Mandarinat shkëlqejnë në enën e vet.

Vera shkëlqyese pushon në gotat e veta fragjile.

Macja kotet

në ëndërrat e veta gjithë peshq shkëlqyes.

Mbi tryezën e paqtë shkëlqen çarçafi i dyllosur.

Kukulla shkëlqen në karrocën e vet.

Larg tutje dhunë, rrëmbime, eshtra fragjilë të thërmuar.

Larg larg tutje.

Gëzofi i maces shkëlqen.

NU STELNAR

**Nu stelnar vattnet i brunnen.
Vintern drar fram från träd till träd.
Känn, natten darrar av köld!**

**Och överallt dessa ludna
trampoliner mot Intet, dessa
klippmassiv och oroliga fågelskuggor
 hack i häl
 hack i häl**

TASH SHTANGON

**Tash shtangon uji në puse.
Dimri zhvendoset nga pema në pemë.
Ndije, nata dridhet në acar!**

**Dhe gjithandej këto
trampolina leshtore drejt Asgjës, këto
masive shkëmbore e hije shpendësh të trazuar
ndjekin hap pas hapi
ndjekin hap pas hapi**

SKOGSMOTIV

Vem ropar?

**Storfuran reser sig stum
och tjärnen sover.**

**Konungen, nära, på milda klövar
bär endast en vilande vind
i sin krona.**

Vem är det då som ropar?

**Brudgräset är ju förbi, näckrosen
längesen slocknad.**

Vem är den som höjer sin varning?

**Vem gråter så svårt, vem klagar
i midnattens sammetshorn?**

**Vem är det som sveper en susande sorg
i månskenets skinnblanka schal?**

MOTIV PYJOR

Kush thërret?

**Pisha e madhe ngritet memece
e gjoli flen.**

**Mbreti, afër, në thundra të buta
mban veç erë të pushuar
në kurorën e vet.**

Kush është pra që thërret?

**Bari i nuseve ka vajtur, lëpushat
janë fikur qyshkur.**

Kush është pra që e ngrit alarmin?

**Kush vajton aq vështirë, kush rënkon
në brirët e mëndafshtë të mesnatës?**

**Kush e lëshon këtë shushurimë zije
në shallin lëkurëndritës të dritëhënës?**

KÖTTÄTARE

**Frun i charkuteributiken
har hemfallit åt kannibalismen.
Kunderna t.ex. slukar hon i en munsbit:
käften är rå som en köttfärsslamsa.
Dessemellan spottar hon på blyertsen och tänker
om detta liv som är varken hackat eller malet.**

**Tuggar på sina blåfrusna naglar.
Drömmer sig smal som en tarm.
Önskar åtminstone att hon kunde få
lyfta skinkorna ur korsetten.**

MISHNGRËNËS

**Zonja në mishtore
ka rënë në kanibalizëm.**

**Klientet p.sh. i ha me një kafshatë:
nofullat e gjalla si rrip mishi i bluar.**

**Nganjëherë pështyn në grafitin e lapsit e mendon
për këtë jetë, që është as mish, as peshk.**

I kafshon thonjtë e mërdhirë blu.

Ëndërron të jetë zorrë e hollë.

**Do që të paktën të mund
t'i nxirte tulet nga ushkuri.**

PRESENTATION

**Kaffehandlare Grahn,
hövisk hedersman, damernas riddare.
Väderleksspecialist
med termometer i mungipan
och vattenståndsreglerare i galoschen.**

**Ingen spåman. Håller sig till det som är.
Noterar med ett soligt kis
såväl molnformationerna i Östra Svealand
som de sällsamma förändringar i Brasiliens klimat
som inträffar till båtnad för aromen.**

PREZENTIM

**Kafeshitësi Grahn,
i ndershëm i edukuar, kavaljer damash.
Specialist moti
me termometër në cep buze
e rregullator të nivelit të ujit në galloshe.**

**Jo fallxhi. I përmbahet botës siç është.
Shënon me picërrim të dielltë
si formacionet e reve në Svealandin lindor
ashtu dhe ndryshimet e rralla në klimën e Brazilit
që ndikojnë në aromën.**

FRÅGOR TILL EN TRÖSTARE

**Du fantiserar om döden.
Döden är hederlig, säger du.
Den är meningslös,
därmed hederlig.**

**Du menar att någon är hederlig?
Du menar att något inte är meningslöst?**

**Vad menar du förresten med "hederlig"?
Förresten vad menar du med "meningslöst"?**

PYETJE PËR NGUSHËLLUESIN

**Ti fantazon për vdekjen.
Vdekja është e ndershme, thua.
Është e pakuptimtë,
andaj e ndershme.**

**Ti mendon që dikush ka nder?
Mendon që diçka s'ka kuptim?**

**Kujt i thua ndryshe "nder"?
Çfarë quan ti ndryshe "e pakuptimtë"?**

EDITH SÖDERGRAN

DAGEN SVALNAR

**Dagen svalnar mot kvällen...
Drick värmen ur min hand,
min hand har samma blod som våren.
Tag min hand, tag min vita arm,
Tag mina smala axlars längtan...
Det vore underligt att känna,
en enda natt, en natt som denna
ditt tunga huvud mot mitt bröst.**

EDIT SËDERGRAN

DITA FRESKOHET

**Dita po zë fresk nga mbrëmja...
Pi valë nga imja dorë,
që ka gjakun e pranverës.
Më kap dorën, krahun e bardhë,
supet e holla gjithë përmallim...
Sa çudi ta ndjesh kështu
veç një natë, një natë si kjo
kryet tek të rëndon mbi gjoksin tim.**

VIERGE MODERNE

**Jag är ingen kvinna. Jag är ett neutrum.
Jag är ett barn, en page och ett djärvt beslut,
jag är en skrattande strimma av en charlakanssol...
jag är ett nät för alla glupska fiskar,
jag är en skål för alla kvinnors ära,
jag är ett steg mot slumpen och fördärvet,
jag är ett språng i friheten och självet...
jag är blodets viskning i mannens öra,
jag är en själens frossa, i köttets längtan och förvägran,
jag är en ingångsskylt till nya paradiser.
Jag är en flamma, sökande och käck,
jag är vatten, djupt men dristigt upp till knäna,
jag är eld och vatten i ärligt sammanhang på fria villkor...**

VJERSHË MODERNE

**Nuk jam grua. Jam një neutrum.
Jam një fëmijë, një pazh e një vendim i guximtë,
jam një rreze e qeshur prej një dielli të kuqërremtë
jam një rrjetë për ca peshq të babëzitur
jam një kupë për nderin e sa grave
jam një hap drejt rastësisë drejt rrëzimit
jam një vrap drejt lirisë e vetvetes...
jam një pëshpëritje gjaku në veshin e burrit
jam një ethe e shpirtit, mallëngjim e mohim i mishit,
jam një tabelë hyrëse drejt parajsave të reja.
Jam një flakë kërkuese dhe e gëzuar,
Jam ujë i thellë por gargi deri në gjunj,
Jam një zjarr e ujë në kontekste të çiltëra e me kushte të lira...**

SMÄRTAN

Lyckan har inga sånger, lyckan har inga tankar,
lyckan har ingenting.

Stöt till din lycka att hon går sönder, ty lyckan är ond.
Lyckan kommer sakta med morgonens susning i sovande snår,
lyckan glider undan i lätta molnbilder över djupblå djup,
lyckan är fältet som sover middagens glöd
eller havets andlösa vidd under bandet av lodräta strålar,
lyckan är maktlös, hon sover och andas och vet av ingenting...
Känner du smärtan? Hon är stark och stor med hemligt
knutna nävar.

Känner du smärtan? Hon är hoppfullt leende med
förgråtna ögon.

Smärtan ger oss allt vad vi behöva –
hon ger oss nycklarna till dödens rike,
hon skjuter oss in genom porten, då vi ännu tveka.
Smärtan döper barnen och vakar med modern
och smider alla de gyllene bröllopsringarna.
Smärtan härskar över alla, hon slätar tänkarens panna,
hon fäster smycket kring den åtrådade kvinnans hals,
hon står i dörren när mannen kommer ut från sin älskande...
Vad är det ännu smärtan ger åt sina älskningar?

Jag vet ej mer.

Hon ger pärlor och blommor, hon ger sånger och drömmar,
hon ger oss tusen kyssar som alla äro tomma,
hon ger den enda kyssen som är verklig.
Hon ger oss våra sällsamma själar och besynnerliga tycken,
hon ger oss alla livets högsta vinster:
kärlek, ensamhet och dödens ansikte.

DHEMBJA

**Lumturia s'ka këngë, lumturia s'ka mendime,
lumturia s'ka gjë prej gjëje.**

Mëshoja lumturisë e theje, se lumturia është e ligë.

**Lumturia vjen ngadalë me shushurimë mëngjesi e driza
të fjetura**

**lumturia të rrëshqet tutje në imazhe të lehta reshë mbi thellësi
blu të thella**

**lumturia është bisha që flen zjarrin e drekës
a hapësira e pambarim e detit nën yshtjen e rrezeve pingule,
lumturia është e pafuqishme, ajo flen e frymon e s'di gjë
prej gjëje...**

**E ndjen dhembjen? Ajo është e fuqishme e madhe me grushta
të mbledhur fshehurazi**

**E ndjen dhembjen? Ajo buzëqesh gjithë shpresë
me sy të përlotur.**

Dhembja na jep gjithë ç'na duhet -

na jep çelësat e mbretërisë së vdekjes

na shtyn nën portë, kur dyshojmë ende.

Vdekja e pagëzon fëmijën e vigjilon me nënën

e i farkon të gjitha unazat e arta martesore.

Dhembja na sundon të gjithëve, ia sheshon ballin mendimtarit,

ia lidh stolinë rreth qafës gruas së gjakuar,

pret te dera kur burri del prej dashnores...

Ç'u jep më tepër dhembja të përkëdhelurve të vet?

S'di më.

Na jep perla e lule, na jep këngë e ëndërra,

Na jep mijëra puthje që s'janë bosh,

na jep të vetmen puthje që është përnjëmend.

Na jep shpirtërat tanë të rrallë e ide të çuditshme,

na jep më të lartat shpërblime në jetë:

dashuri, vetmi, e fytyrën e vdekjes.

VÄRLDEN BADAR I BLOD...

**Världen badar i blod för att Gud måtte leva.
Att hans härlighet fortbestår, skall allt annat förgås.
Vad veta vi människor hur den evige smäktar
och vad gudarna dricka för att nära sin kraft.
Gud vill skapa ånyo. Han vill omforma världen.**

Till ett klarare tecken.

**Därför gjordar han sig med ett bälte av blixtar,
därför bär han en krona av flammande taggar,
därför höjer han jorden i blindhet och natt.
Därför skådar han grymt. Hans skaparehänder krama
jorden med kraft.**

**Vad han skapar vet ingen. Men det går som en bävan
över halvvakna sinnen. Det är som en svindel inför
avgrunders blick.**

**Innan jublande körer brista ut i en lovsång
är det tyst som i skogen förrän solen går upp.**

BOTA LAHET NË GJAK

**Bota lahet në gjak që Zoti të na rrojë.
Që harlisja e tij të mbetet, gjithçka tjetër duhet zhbërë.
E ç'dimë ne vdektarët se ç'e gëzon të amshueshmin
e se ç'pijnë zotërat për t'ushqyer fuqinë e vet.
Zoti do të ndërtojë sërish. Dëshiron ta riformësojë botën.
Për një shenjë më të qartë.
Prandaj e mbërthen një brez me rrufe
prandaj e bartë një kurorë prej ferrash të përflakura
prandaj e ngrit botën në errësirë e natë.
Prandaj vështron mizorisht. Me duart krijuese
e shtrëngon botën me forcë.
Se ç'krijon askush s'e di. Por ndihet si një dridhje
mbi mendje të gjysmëzgjuaara. Është si marramendje
para imazhin të greminave.
Para se koret jubilarë të nisin një lavd të ri
mbretëron heshtje si në pyll para agimit të diellit.**

TRIUMF ATT FINNAS TILL ...

**Vad fruktar jag? Jag är en del utav oändligheten.
jag är en del av alltets stora kraft,
en ensam värld inom miljoner världar,
en först radens stjärna lik som slocknar sist.
Triumf att leva, triumf att andas, triumf att finnas till!
Triumf att känna tiden iskall rinna genom sina ådror
och höra nattens tysta flod
och stå på sol, jag står på sol,
vet av ingenting annat än sol.**

**Tid - förvandlerska, tid - förstörerska, tid – förtrollerska,
kommer du med nya ränker, tusen lister för att bjuda mig
en tillvaro
som ett litet frö, som en ringad orm, som en klipp mitt
i havet?**

**Tid – du möderska – vik ifrån mig!
Solen fyller upp mitt bröst med ljuvlig honung upp till randen
och hon säger: en gång slockna alla stjärnor, men de lysa alltid
utan skräck.**

TRIUMF TË JESH

**Ç'më frikëson kështu? Jam pjesë e të pambarimtës.
Jam pjesë e fuqisë së madhe të gjithçkasë,
një botë e vetmuar në miljona botëra,
një yll i rendit të parë, që do të fiket i mbrami.
Triumf të jetosh, triumf të frymosh, triumf të jesh!
Triumf ta ndjesh kohën tek rrjedh e akullt nëpër vena
e ta dëgjosh lumin e heshtur në natë
e të qëndrosh mbi diell, unë qëndroj mbi diell,
s'njoh asgjë tjetër pos diellit.**

**Koha - shndërruese, koha - shkatërruese, koha - magjibërëse,
vie me intriga të reja, mijëra truqe për të më dhuruar
një gjallesë**

**si një farë e vogël, si gjarpër i kruspullosur, si shkëmb në mes
të detit**

**Kohë - mundimtare - hiqmu qafesh!
Dielli ma mbush kraharorin me mjaltë të andshëm skaj më skaj
e më thotë: dikur fiken gjitha yjet, por ato ndrisin gjithmonë
pa frikë.**

MÅNENS HEMLIGHET

Månen vet...att blod ska gjas här i natt.

På kopparbanor över sjön går en vishet fram:

lik skola ligga bland alarna på underskön strand.

**Månen skall kasta sitt skönaste ljus på den sällsamma
stranden.**

Vinden skall gå som ett väckarehorn mellan tallarna:

Vad jorden är skön i denna ensliga stund.

FSHEHTËSIA E HËNËS

Hëna e di... që sonte këtu do të derdhet gjak.

Nëpër dhiare të bronzta mbi liqen vete një qartësi:

kufoma kanë për të pushuar mes ngjalave në plazhin e

mrekullueshëm.

Hëna do ta hedh dritën e vet më të bukur mbi plazhin e rrallë.

Era do të endet si bri zgjimi nëpër bredha:

Sa e bukur që është toka në këtë çast të shkretë.

PRINSESSAN

**Alla kvällar lätt prinsessan smeker sig.
Men den som smeker stillar blott sin egen hunger,
och hennes längtan var en skygg mimosa, en storögd saga
inför verkligheten.
Nya smekningar fyllde hennes hjärta med bitter sötma
och hennes kropp med is, men hennes hjärta ville ännu mer.
Prinsessan kände kroppar, men hon sökte hjärtan;
hon hade aldrig sett ett annat hjärta än sitt eget.
Prinsessan var den armaste i hela riket:
hon hade levat alltför länge på illusioner.
Hon visste att hennes hjärta måste dö och söndersmulas helt,
ty sanningen fräter.
Prinsessan älskade icke de röda munnarna, de vore främmande.
De vore alla vinterbarn, men prinsessan var från yttersta
södern och utan nycker,
utan hårdhet, utan slöjor utan list.**

PRINCESHA

**Çdo mbrëmje princesha veten e përkëdhel leht.
Por kush përkëdhell e qetëson veç urinë e vet,
dhe mallëngjimi i saj qe mimozë e turpshme, përrallë symadhe
para realitetit.**

**Përkëdhelje të reja ia mbushën zemrën me ëmbëlsi të hidhur
e trupin me akull, por zemra i donte edhe më.**

**Princesha ndjente trupa, por kërkonte zemra;
s'kish parë kurrë zemër tjetër pos të vetes.**

**Princesha ishte më e mjera në tërë mbretërinë:
kish jetuar sa e sa me iluzione.**

**Ajo e dinte që zemra do t'i vdiste, do t'i bluhej krejt,
se e vërteta përcëllon.**

Princesha s'i donte gojët e kuqe, i ishin të huaja.

**Ishin të gjitha fëmijë dimri, por princesha ishte nga
jugu më i skajshëm e pa teka,
pa fortësi, pa vello e mashtrime.**

TILLS FOTS FICK JAG GÅ

Till fots

**fick jag gå genom solsystemen,
innan jag fann den första tråden av min röda dräkt.**

Jag anar ren mig själv.

**Någonstädes i rymden hänger mitt hjärta,
gnistor strömma ifrån det, skakande luften,
till andra måttlösa hjärtan.**

VAJTA KËMBË

**M'u desh të veja më këmbë
nëpër sisteme diellore
para se të gjeja fijen e parë të fustanit tim të kuq.
Parandjej pastrimin tim.
Diku në hapësirë varet pezull zemra ime,
shkëndija rrezatojnë prej saj, dridhin ajrin,
gjer te zemrat tjera të pamasa.**

VÅRMYSTERIUM

Min syster

du kommer som en vårvind över våra dalar...

violerna i skuggan dofta ljuv uppfyllelse.

Jag vill föra dig till skogens ljuvaste vrå:

där skulle vi bikta varandra, hur vi såg Gud.

MISTER PRANVERE

Motra ime

ti vjen si erë pranvere mbi luginat tona...

vjollcat nën hije kundërmojnë përmbushje të ëmbël.

Dua të të shpie te kthina më e ëmbël e pyllit:

aty do t'i rrëfeshim njëra-tjetrës, si e pamë Zotin.

I MÖRKRET

Jag fann ej kärleken. Jag mötte ingen.

**Skälvande gick jag förbi Zarathustras grav i höstliga nätter:
vem hör mig mer på jorden?**

**Då lade sig lätt en arm om mitt liv –
jag fann en syster...**

**Jag rycker henne i de gyllne lockarna –
är det du omöjliga?**

Är det du?

Tvivlande blickar jag henne i ansiktet...

Lekar gudarna så med oss?

NË ERRËSIRË

**Dashurinë s'e gjeta. S'takova askënd.
Dridhurazi vajta pranë varrit të Zarathustras netëve vjeshtore:
kush më dëgjon më mbi këtë tokë?
Atëhere një krah u vu lehtë rreth jetës time -
e gjeta një motër...
Ia nduk kaçurrelat e arta -
a je ti e pamundura?
A je ti?
Gjithë dyshim ia vështroj fytyrën...
A kështu luajnë zotërat me ne?**

MIN FRAMTID

**Ett nyckfullt ögonblick
stal mig min framtid,
den tillfälligt hoptimrade.**

**Jag ska bygga den upp mycket skönare
såsom jag tänkt från början.**

**Jag ska bygga den upp på den fasta marken
som heter min vilja.**

**Jag ska resa den upp på de höga pelare
som heta mina ideal.**

**Jag ska bygga den med en hemlig lönngång
som heter min själ.**

**Jag ska bygga den med ett högt torn
som heter ensamhet.**

ARDHMËRIA IME

**Një çast tekanjor
ma vodhi ardhmërinë,
të zdrukthuar me rastësi.
Do ta ndërtoj shumë më të bukur
siç e kisha menduar prej fillimit.
Do ta ndërtoj mbi truall të fortë
që quhet vullneti im.
Do ta ndërtoj mbi shtylla të larta
që quhen idealet e mia.
Do ta ndërtoj me një kalim sekret
që quhet shpirti im.
Do ta ndërtoj me një pìrg të lartë
që quhet vetmi.**

FÖRHOPNING

**Jag vill vara ogenerad –
därför strunta jag i ädla stilar,
ärmarna kavlar jag upp.
Diktens deg jäser...
O en sorg –
att ej kunna baka katedraler...
Formernas höghet –
trägna längtans mål.
Nutidens barn –
har din ande ej sitt rätta skal?
Innan jag dör bakar jag en katedral.**

SHPRESE

**Dua të jem e paturp -
prandaj s'ua var stileve fisnike,
krahët i përveshi.
Brumi i poezisë zihet...
O ç'pikëllim -
të mos e ndërtosh dot një katedralë...
Lartësia e formave -
cak i mallit shpues.
Fëmijë i të sotmes -
a s'ta ka shpirti lëvozhgën e duhur?
Para se të vdes do ta gatuaj një katedralë.**

MÅNEN

Vad allting som är dött är underbart
och utsägligt:
ett dött blad och en död människa
av månens skiva.

Och alla blommor veta en hemlighet
och skogen den bevarar,
det är månens kretsgång kring vår jord
är dödens bana.

Och månen spinner sin underbara väv,
den blommor älska,
och månen spinner sitt sagolika nät
kring allt som lever.

Och månens skära mejar blommor av
i senhöstnätter,
och alla blommor vänta på månens kyss
i andlös längtan.

HËNA

**Sa e mrekullueshme është gjithë ç'ka vdekur
dhe sa e pathënë:**

**një gjeth i vdekur një njeri i vdekur
nga rrasa e hënës.**

**Dhe gjitha lulet e dinë sekretin
e pylli ua ruan,**

**që rrethqarku i hënës rreth tokës sonë
është shteg vdekjeje.**

**Dhe hëna e thurrë pëlhurën e vet të mrekullimtë
e lulet çojnë dashuri**

**dhe hëna e e thurrë rrjetën e vet përrallore
rreth gjithë ç'jeton.**

**Dhe drapëri i hënës i korrë lulet
në netë të vona vjeshtore**

**dhe gjithë lulet presin puthjen e hënës
me mallëngjim të pafund.**

LANDET SOM ICKE ÄR

**Jag längtar till landet som icke är,
ty allting som är, är jag trött att begära.
Månen berättar mig i silverne runor
om landet som icke är.**

**Landet, där all vår önskan blir underbart uppfyllt,
landet, där alla våra kedjor falla,
landet, där vi svalka vår sargade panna
i månens dagg.**

Mitt liv var en het villa.

**Men ett har jag funnit och ett har jag verkligen vunnit –
vägen till landet som icke är.**

**I landet som icke är
där går min älskade med gnistrande krona.**

**Vem är min älskade? Natten är mörk
och stjärnorna dallra till svar.**

Vem är min älskade? Vad är hans namn?

**Himlarna välva sig högre och högre,
och ett människobarn drunknar i ändlösa dimmor
och vet inte svar.**

**Men, ett människobarn är ingenting annat än visshet,
och det sträcker ut sina armar högre än alla himlar.**

**Och det kommer svar: jag är den som du älskar
och alltid skall älska.**

VENDI QË S'ËSHTË

Jam mallëngjyer për vendin që s'është,
se gjithë ç'ka, u lodha së gjakuari.

Hëna më rrëfen në runa të argjendta
për vendin që nuk është.

Vendi, ku gjithë gjakimet na përmbushen mrekullisht,
vendi, ku tërë prangat na bien,
vendi, ku e flladisim ballin e trazuar
në vesë hënore.

Jeta ime paska qenë iluzion i nxehtë.

Por një gjë e kam gjetur një gjë njëmend e kam fituar:
rrugën për në vendin që s'është.

Në vendin që s'është

aty vete dashuria ime me kurorë të vezullimtë.

Kush është dashuria ime? Nata është e errët
dhe yjet dridhen në përgjigje.

Kush është dashuria ime? Si quhet ai?

Qiejt harkohen lart e më lartë

e në mjegull të pafund mbytet biri i njeriut
pa ditur të përgjigjet.

Por, biri i njeriut s'është tjetër veç urtia

dhe ajo i shtrinë duart më lartë se gjithë qiejt.

Dhe atëhere vie përgjigja: unë jam ajo që e dashuron
dhe do ta dashurosh gjithmonë.

ELMER DIKTONIUS

STENAR TALAR, KÖTTET SKRIKER

**Stenar talar, köttet skriker,
lyktstolpar vrider av livshunger,
mullen krälar,
med ett väldigt brak exploderar solen
och slungar sina ljuspartiklar
i det jäsande –
en ensam sköka på en bänk,
aftonhimmel, solrosor: -
du är du,
det är Van Gogh.**

ELMER DIKTONIUS

GURËT FLASIN, MISHI ÇIRRET

**Gurët flasin, mishi çirret,
shtyllat e dritës shtrydhen nga uria,
humusi zvarritet,
me një bam të madh eksplodon dielli
e i flak copëdritat e veta
në të tharmuarën -
një lavire e vetme në një bangë,
qiell muzgu, lulediej: -
ti je ti,
kjo është Van Gogu.**

JAGUAREN

Ur gröna blad sticker fram
röd nos
ögon med
trekantiga blickar
spräckligt –
morrhår vågrörelse
klotass –
du flyger ju! – mitt hjärtas jaguar! –
så flyg och bit och riv och söndersarga!
Din – min moral: att slå.

Att bita är ett tvång så länge bitt ger liv
att riva är en helighet så länge ruttet stinker
och söndersargas måste livet fullhet
tills skönhet – helhet ur dess mull kan gro.
Så är vi två, min dikt och jag: en klo
en vilja är vi två, ett gap en tand
tillsammans är vi en maskin som slår.

Vi vill döda de känslolösas skri
de hjärtlösas medlidande
de otrognas religiositet
det starkas maktlöshet
det godas ondas svaghet,
vi vill föda med att döda
vi vill bereda plats
vi vill ingång se
solfläckar dansa...

Natt.
Vattenfall mumlar långt.
Jaguaren sover.
En myra slickar dess klo.
Vem viskar:
Morgonen kommer
solfläckar dansa?

JAGUARI

**Nga gjethnajë e blertë shfaqet
hundëz e kuqe
sy me
shikime trekëndëshe
njollosur -
qimet nuhatëse lëvizje valore
putra rruzuj -
ti fluturuake! - jaguar i zemrës sime! -
pra fluturo e kafsho e gris copëto!
Yti - imi - moral: të godas.**

**Të godas është imperativ gjersa kafshimi jep jetë
të gris është shenjtëri kur kalbësia kutërbon
gjersa bukuria – tërësi, nga humusi i vet ta nis rritën.
Kështu jemi ne dy, poezia ime e unë: një kthetër
një vullnet jemi të dy, një gojë e hapur një dhëmb
bashkë jemi një maqinë që godet.**

**Duam të vrasim çirrjet e të pandjenjëve
dhembshurinë e të pashpirtëve
fenë e të pabesëve
dobësinë e të mirës të keqes
duam të pjellim duke vrrarë
duam të hapim vend
hyrje duam të shohim
njollat e diellit tek vallëzojmë**

**Natë.
Ujëvarat murmurisin ulët.**

**Jaguari flen.
Një milingonë kthetrën ia lëpin.
Kush pëshpërit:
Në mëngjes
do të vallëzojnë njollat e diellit?**

HAVETS HAND

Jag gick så vill.
Då fann jag havets hand:
dess evigt öppna väg
av glittergröna vågor.
Jag gick längs den –
o aftonstiltjens sötma,
morgonrodnans rus!
Vindundrets storm
mig slöt uti sin famn:
vad lust att vara skarn
och sugas in i djup!
En dag på stranden
fann jag mig igen
med havets hand i min
och rösten i dess sus:
vi som det överlevat!

Havets hand
för så varsamt
de stormbrutna skeppen
till vikarnas ro.
Där ligger de lyckliga vrak
med småfisk i buken.
Lång.
Dyning.
Lullar de.
Långsamt.
Till ro.

DORA E DETIT

Eca gjersa humba fare.

**Atëherë e pashë dorën e detit -
rrugën e tij të hapur pambarim
nga valë vezullimblerta.**

Eca përgjatë saj -

**o ëmbëlsi e prehjes së muzgët,
dehje e vallëzimit mëngjesor!**

Stuhia e përbindshit

më muar në grykë:

ç'qejf të jesh mbetje

e të të thëthijnë thellësitë e tij!

Një ditë në skajdet

e gjeta veten sërish

me dorën e detit në timen

e zë në shushurimë të tij:

ne që e mbijetuam!

Dora e detit

shpien prindërisht

anijet të thyera stuhish

tek prehja e gjireve.

Atje shtrihen mbetje të lumtura

me peshq të vegjël në bark.

Gjërë e gjatë.

Valë.

Përkunden.

Ngadalë.

Gjejnë prehjen.

BARN I STJÄRNLJUS

**Det finns ett barn,
ett nyfött barn –
ett rosenrött, nyfött barn.**

**Och barnet kvider –
det gör alla barn.
Och moder för barnet till sitt bröst:
då tystnar det.
Så gör alla mänskobarn.**

**Och taket är ej alltför tätt –
det är ej alla tak.
Och stjärnan sticker
silvernosen genom springan,
och söker sig till den lilles huvud:
stjärnor tycker om barn.**

**Och modern blickar mot stjärnan –
och förstår –
alla mödrar förstår.
Och trycker lillungen skrämnd
till sitt bröst –
men barnet diar lugnt i stjärnljus
alla barn diar i stjärnljus.**

**Det vet ännu intet om korset:
det vet ingen barn.**

FËMIJË NË DRITË YJESH

**Është një foshnje,
foshnje e porsalindur -
rozë në të kuqe, e porsalindura foshnje.**

**Dhe foshnja cizon -
ashtu bëjnë të gjithë foshnjët.
Dhe e ëma e merr foshnjen në gji:
atëherë hesht.
Kështu bëjnë gjitha foshnjët e njeriut.**

**Dhe streha s'është krejt e mbuluar -
të gjitha strehat s'janë.
Dhe ylli i mëngjesit e fut
hundën e argjendtë nëpër plasë
e kërkon t'i afrohet kokës së vogëlushit:
yjet i pëlqejnë fëmijët.**

**Dhe mëma hedh sytë drejt yllit -
e kupton -
të gjitha mëmat kuptojnë.
Dhe e merr kërthinë e trembur
në grykë -
por foshnja mëkon qetë në dritë yjesh
të gjitha foshnjët mëkojnë në dritë yjesh.**

**Ai s'di ende për kryqin:
këtë s'e di asnjë fëmijë.**

SÖDERGRAN

**Stjärnfångerska!
ditt hav är glitterfull
av gudabrak
och döda blommors prassel.
Ofödd såg du allt
sjuk botade du friska
ingen avlade diktmygg som du:
livslevande,
blodsugande.**

SËDERGRAN

**Kapëse yjesh!
Deti yt vezullon
nga krisma zotërash
e fëshfëritje lulesh të vdekura.
E palindur pe gjithçka
e sëmurë shërove të shëndoshët
s'lëshoi kush mushkonja poetike si ti:
gjallërisht të gjalla
thëthitëse gjaku.**

DEN LUSTIGA VÅREN

Det är så lustigt om våren:
man bara gråter,
man bara skrattar,
man bara
är.

Tja-tja, säger den, halta skatan.
Nu går de så där,
och sen gör de så där,
men vem ska sköta ungarna
om hösten?

Murket talat, halta skata!
Jag nästan tror
du har kova på banken
och "Andliga betraktelser"
till aftonspis.
Så de anständiga kan vara oanständiga
om våren.

Får jag kyssa dig på handen, lilla enrisbuske,
och lägga armen kring dig, stora sten?
Får jag kittla dig i skägget, mossetuva du,
och bita i din silvernäver, björk?
Får jag riktigt vara ljus igen
och riktigt mörk igen?
Och fråglöst växa
svarlöst dö
som gräs som gror?

Ryck till dig fröjden!
som en islossning.
Begär ej, fråga ej om lov
tag!
Bevara ej – slösa!
Bliv ej
var!

PRANVERË E ÇUDITSHME

Sa çudi me pranverat:

**njeriu veç qan
njeriu veç qesh
njeriu veç
është.**

**Kra-kra, thotë sorra e çalë.
Ja nisën prapë të ecin ashtu
e pastaj të bëjnë kështu
por kush do të kujdeset për foshnjat
në vjeshtë?**

**E sertë qenke, sorrë e çalë.
Më bëhet se
e paske dëndur në bankë
e lexon libra fetarë
për darkë.
Sa të padenjë janë dinjitarët
në pranvera.**

**A mund ta puthë dorën, drizë e vogël dëllinje,
e ta vë krahun rreth teje, shkëmb i madh?
A mund ta kilikos mjekrën, xhukfë myshku,
e ta kafshoj grushtargjendin tënd, mështekën?
A mund të jem njëmend i ndritshëm prapë
e vërtet i errët sërish?
E i papyetje të rritem
i papërgjigje të vdes
ashtu si rritet bari?**

**Rrëmbeje andjen!
si shkëputje akullnaje.
Mos kërko, mos merr jele
merr!
Mos kurse - shpenzo!
Mos u bëj
ishte!**

VIK

**En båt
ett moln
en solblänksinnervik.
Du hav,
och jag
och något ungdomsvåldsamt
förr-gemensamt.
Tidlöst och tid.
Hur mina kloka öron
lett förnimmer
mognadsekot.**

GJIRI DETAR

**Një anije
një re
një gji i mbrojtur diellndritur.
Ti det
dhe unë
dhe diçka plot dhunë rinore
e para-përbashkët.
Pakohësi e kohë.
Se si këto veshët e mi
lehtë e parandjejnë
jehonën e pjekjes.**

**Jag ser den heliga askan
i ansiktet av människor som lidit.
Jag ser den i revolutioner
som blivit till intet
i pyramider som smulats till grus
solar som glött och slocknat.
Jag ser den och seende jag känner:
så är det, så skall vi gå:
brinnande
ur helveteskval
till ren aska.**

**Shikoj hirin e shenjtë
në fytyra njerëzish që kanë vuajtur.
E shoh në revolucione
që janë kthyer në asgjë
në piramida që janë kthyer në zhavorr
e në diej që shkëlqenin e janë fikur.
E shoh dhe ndjej duke shikuar:
kështu ndodh, kështu do vemi dhe ne:
duke u djegur
nga mundime të skëterrshme
në hi të pastër.**

**Se: jag dansar! -
se mitt hjärta står öppet
och jag doppar mina fingrar
i mitt hjärta
och skriver med mitt blod:
Se: jag dansar!
det är segrarens dans
gudarnas svängom
blivandes yra -
Se: jag dansar!
var jag mänska? levde jag? dog jag?
en värld är för lätt - släng allt
på mina skuldror -
ty se:
jag dansar.**

**Shiko: po vallëzoi! -
shiko zemra ime rri hapur
e unë i ngjyey gishtat
në zemrën time
e shkruaj me gjakun tim:
Shiko: po vallëzoi!
Është vallja e ngadhnjimitarit
kërcimi i zotërave
marramendja e të krijuarit -
Shiko: seç vallëzoi!
Isha vallë njeri? jetova? vdiqa?
kjo botë është tepër e lehtë - flake gjithësinë
mbi supet e mia -
se ja:
unë po vallëzoi.**

**Vore jag stum
skulle jag säga mera.
Mitt hjärta skulle ropa
mina ögon skrika
mina rörelser framdundra
min lidelse.
När mitt oskrivna
står klart för dig
förstår du mig.**

**Po të isha memec
do të kisha thënë më shumë.
Zemra do të më thirrste
sytë do të më bërtisnin
lëvizjet do ta tundnin dheun
me gjakimin tim.
Kur të pashkruarën time
ta kuptosh
atëherë do të marrësh vesh.**

1 MAJ

**1 maj.
Röda fanor.
Mänskohav.
Unga hjärtan.**

**Estrader.
Hårda ord.
Förtrycket.
Befrielsen.**

**Polis.
Knytnävar.
En svimmar.
Uslingar!**

**Väller skri.
Svett lackar.
Stenar lossas.**

**Skallar rop:
Våren segrade!
Men vi människor?
Soldag kom!**

1 MAJ

**1 maj.
Flamuj të kuqë.
Det njerëzish.
Zemra rinore.**

**Estradë.
Fjalë lënduese.
Shtypja.
Çlirimi.**

**Polici.
Grushta.
Një alivanoset.
Të poshtër!**

**Brohoritjet buçasin.
Djersët ngjizen.
Gurët shkëputen.**

**Thirrjet jehojnë:
Pranvera e mposhtur!
Po ne njerëzit?
Ditëdiell eja!**

HÖSTLJUS

**Dimma kring min själ -
men det ljusnar bortom bergen
vid himlaranden.**

**Jag vandrar
med skrynkliga handen för ögonen;
det blir för ljus för mänskobarn att leva.
Och gamla aningar,
spräckliga, ålderstigna,
som jag, som höstens skog,
som himlatäckets trasor -
allt gjuter sig till en ton,
helig,
skarp,
som seger:
Dimma kring min själ -
men det ljusnar bortom bergen
vid himlaranden.
Det blir för ljus för mänskobarn att leva.**

DRITË VJESHTORE

**Mjegull përreth tim shpirti -
por po agon matanë malesh
në skajqiell.**

**Po vërdallem
me dorën e rrudhur strehë mbi sy:
po bëhet më tepër dritë se ç'e duron biri i njeriut.
Dhe parandjenja të moçme,
të plasaritura, të thyera moshe,
si unë, si pylli në vjeshtë,
si arnat e mbulesës së qiellit -
gjithçka shkrihet në një ton,
shenjtor,
i mprehtë,
si fitorja:
Mjegull rreth tim shpirti -
por po zbardhë matanë malesh
në skajet e qiellit.
Do të bëhet dritë më fort se ç'e duron biri i njeriut.**

**Det var många
som förbannat dig och ditt namn -
jag välsignar.
Du var mig: dikt, hunger, kärlek.
Du lärde mig:
att fula ansikten blir sköna
när man betraktar dem nära.**

**Qenë të shumtë
që të mallkuan ty e emrin tënd -
unë e bekoj.
Ti qe unë: poezi, uri, dashuro.
Ti më mësove:
se fytyrat e shëmtuara zbukurohen
kur i shikon së afërmi.**

TREDJE

**Ack du! - du liv
som mörkt och ljust
skall saligt genomlevas!
Jag bävande står
inför din kärleksvarma
andedräkt
som överfyller mig
med kraft och mod
och alltens ljuva styrka.**

**Ack du! - du liv
som hett och brännande
mig framåtdriver
och griper mig
med din så smeksamt
hårda hand!
Fast blott jag vill
mig ned i jorden gräva
och leva där
och dö som mänskomask och träl -
du lyfter dock
min stackars fångna själ
till höjder höga
allt - varats eviga
och djupblå dunkel.**

E TRETË

**Ah ti! - ti jetë
që errët e ndritshëm
e lume do të jetolesh!
Dridhur qëndroj
para frymës tënde
të ngrohur nga dashuria
që dëng më mbush
me fuqi e guxin
e forcën e tërësisë së ëmbël.**

**Ah ti! - ti jetë
që e nxehtë djegëse
më shtyn para
e më rrëmben
me dorën tënde aq
përkëdhelëse!
Ndonëse veç dua
të hyj gjallë në dhe
e atje të jetoj
e të vdes si krimb njerëzor e rob -
ti e ngrit prapë
të mjerin shpirt tim të prangosur
në lartësi të epërme
gjitëcka - turbullirë bluthellë
e amshimit të qenies.**

**Ingen vilar så tillitsfullt på jorden
som den döde.
Vad bryr han sig om att det är
mull i hans hår,
att en snigel kryper genom hans krage
eller att sandkornen vid hans tår
är torra eller fuktiga. -
Att livet har ett leende stannat
vid mungipan.**

**Och jorden snurrar några varv
runt - runt - runt,
och den döde snurrar några varv
runt - runt - runt,
så tillitsfullt otympligt -
och hans vänstra mungipa ler.**

**Askush s'pushon aq besnik në dhe
si i vdekuri.
Ç'pyet ai pse ka humus
në flokë,
pse kërmij i zvarriten nëpër jakë
a pse kokrrat e zallit mbi gishta këmbe
janë të tharë a të lagësht.
Pse jeta e ka këtë buzëqeshje të ngecur
në anë buze.**

**Dhe toka rrotullohet disa r Rathë
rreth - rreth - rreth
e i vdekuri rrotullohet disa r Rathë
rreth - rreth - rreth
sa besnikërisht i ngathët -
e ana e majtë e buzëve i qesh.**

KRISTINA LUGN

**Himlen
är en höjdhoppsmedalj
bakom persiennerna.
Jag kokar pasta
och tänker på min vän i havet.
Varje dag dammtorkar jag
slagfältet i mitt huvud
och svartbygget i mitt hjärta.
Mitt liv är ingen mäklardröm.
Jag är en kvinna utan eldstad
Och takrosetter
Och utlandsprefix.
Varför?
Varför är detta bara lägenheter
Som har gammaldags charm?**

KRISTINA LUGN

Qielli

**është medalje në kërcim atletik
pas perdeve.**

Po ziej makarona

e po mendoj për mikun tim në det.

Përditë ia fshij pluhurat

fushëbetejës në kokën time

e ndërtimit të paligjshëm në zemër.

Jeta ime s'është ëndërr e një stërshitësi të pasurive.

Jam grua pa vatër

e tjegulla

e prefiks në botën e jashtme.

Pse?

**Përse i ka mbetur veç apartamentit
sharmi i dikurshëm?**

**Det finns en De Döda Mammornas lekplats
norr om kyrkogården, ett nöjesfält
strax bredvid skyttegravan, ett trasigt tivoli
där alla barnen får fribiljetter.**

**Kärleken förmår ingenting alls
när den inte verkställs.
De hemlösa säger aldrig
att jorden är människans hem.**

**Ekziston një Park i Mëmave të Vdekura
në veri të varrezave, një fushë argëtimesh
aty afër transheve, një tivoli i prishur
ku të gjithë fëmijët kanë bileta falas.**

**Dashuria nuk formon gjë fare
kur nuk zbatohet dot.
Të pastrehët nuk thonë kurrë
se toka është shtëpia e njeriut.**

**Siden och sorg.
Blommor och blod.
En bassäng för blodiga är nätterna.
Samvetskval.
Se efter sal.
Skenheliga samvetskval.
Och inbillade operasångerskor.
Jag kan inte
sparka igång telefonerna.
Överkast i blått och guld
och röda stolar
har jag inte heller.
Där satt jag alltid
med alla mina hästkrafter
utombords.
Sådan var jag.
En gammal gräsklippare.**

**Mëndafsh e pikëllim.
Lule e gjak.
Pishinë e të përgjakurve janë netët.
Brejtje ndërgjegjeje.
Kërko sallën tënde.
Brejtje të shtira ndërgjegjeje.
E këngëtare opere të trilluara.
Nuk mundem
t'i nis me shkelma telefonat.
Mbulojë në blu e ar
e stola të kuq
nuk kam poashtu.
Aty ulesha gjithmonë
me gjithë kuajfuqitë e mia
jashtë karrocerisë.
E tilla isha.
Maqinë e vjetër kositëse.**

**Det går en tid.
Och sedan gör det ont igen.
Jag värker.**

**Men i en paus
sjunker tystnad
emot glömska**

Nästan som en förälskelse.

**Och jag får ta en sista
promenad med mig.
Hemmavid.**

**Jag ska äntligen få gå i barndom.
Jag ska äntligen få gå.
Jag ska äntligen gå över.**

**Ikën një kohë.
E pastaj dhemb përsëri.
Vuaj.**

**Por në një pauzë
heshtja fundoset
drejt harresës.**

Pothuaj si dashuri.

**Dhe unë mund ta bëj një të fundit
ekskursion me veten.
Në shtëpi.**

**Ja më në fund do ta ec fëmijërinë.
Ja më në fund do të ec.
Ja në në fund do ta kapërcej.**

**Men jag drömde att du kom.
Jag drömde att du kom
i solblandat regn.
Jag drömde att jag vilade
på ett liksom rökmoln
från ditt hemland.
Jag drömde att du skrev
ett mycket vackert
ålderstecken
på min panna.
Och mörkret från dina ögon
i min sovvagnskupé
var såsom en läslampa
för en drömd diktarinna.
Årets kund på Apoteket Scheele.**

**Då fanns det plötsligt ett romantiskt anslag
i satsmelodin.
Jag, det gick en dans musik
Genom meningsbyggnaderna.**

**Och sagorna
de seglade
på de erogena zonerna
mellan tanken och känslan.
Och natten gick äntligen
till vila
i min kropp.**

**Por ëndërrova që më erdhe.
Ëndërrova që ti erdhe
në shi me diell përzier.
Ëndërrova që po pushoja
në një si re tymi
nga atdheu yt.
Ëndërrova që ma shkruajte
fort të bukur
një shenjë pleqërie
mbi ballë.
Dhe errësira nga sytë e tu
në kupenë time të gjumit
ishte si një llambë leximi
e një vjershëtareje të ëndërruar.
Kliente e vitit në barnatoren lokale.**

**Atëherë u ndie befas një nënton romatik
në melodinë e zërit.
Po, i përshkoi një muzikë vallëzimi
ndërtimet e fjalive.**

**Dhe përrallat
ato ngritën velat
nëpër zona erogjene
mes mendimit e ndjenjës.
Dhe nata shkoi më në fund
të pushojë
në trupin tim.**

**Är det musiken
som klättrar över berg?
Eller byter vi årstid?
Är det ett paradigmskifte?**

**Den gamle honungstjuven
ler genom fönstren i den undre världen.
De släpper in himmel
där han drar i havet bort.**

**Jag reser min ålder mot väggen.
Så är jag själv ett varsel
om de dödas framtid.
Jag längtar se efter blomstertiden.**

**Mos është muzika
që po i kapton malet?
Apo mos po i ndryshojmë stinët?
Mos kemi ndërrim paradigme?**

**Hajni i moçëm i mjaltit
buzëqesh nëpër dritare nga bota e përposhtme.
Ia lëshojnë brenda qiellin
kur të niset në detin atje tutje.**

**E ngrit moshën time, e mbështes për mur.
Kështu bëhet vetë paralajmërim
për të ardhmen e të vdekurve.
Më ka marrë malli për motin e lulëzimit.**

**Jag mötte resenärerna
i trånga hållrum
under hjärtat
i aldrig kartlagda tunnlar har jag sett
mina vänner gå
en och en
i stor plåga.
Ingen enda av dem benådades.**

Vi var alla rädda intill slutet.

**I takova rrugëtarët
në kthina të ngushta
përfundi zemrave
nëpër tunele që s'u zbardhën kurrë
i kam parë
shokët të më ikin
një nga një
në mundime të mëdha.
As edhe një syresh s'u fal.**

Ishim të gjithë të tmerruar gjer në fund.

**Jag tar det vackert
bakom vingstängslet
allena.
Mol allena
viskar min sexuella visa
det snickrar hemligt
natthärbärke
mitt i byn
där drömmer den
som en skriftlärd
under mina kläder
medan vattnet stiger
kring min skattkamarö.**

**E marr punën me nge
pas gardhit me qoshe
vetëm.**

**Filli vetëm
pëshpërit kënga ime seksuale
ajo zdrukthon fshehtësisht
strehë për natën
mu në mes të fshatit
aty ëndërron
si prift
nën petkat e mia
ndërsa uji ngritet
rreth ishullit tim me kamare të thesarit.**

**Då och då välsignas jag
med dånande män till brädden
av mig och kastas
från broräcken.
Brösten faller som pocketböcker
från sina hyllor ner.
Verktygslådor öppnas.
genom mina referensramar.
Och sprinkler är påslagen
i sommarnattens leende.**

**Nganjëherë bekohem
me burra ushtues skaj më skaj
timin, e flakem
matanë rrethojave të urës.
Gjinjtë më bien si libra xhepi
prej rafteve të veta.
Sirtarë veglash hapen
nëpër kornizat e referencave të mia.
E ujëshpërndarësja është lëshuar
në buzëqeshjen e natës verore.**

**Det var inte bra att jag blödde så mycket.
Min man sa att grannarna hade börjat undra.
Han kunde inte avslöja sitt namn
på grund av tystnadsplikten.
Min man var läkare.
Hans läppar var förseglade.
Han bar alltid morakniv
i äktenskapet.
Om jag skulle behöva
någon sorts
operation.
Aldrig gick han till bröllop utan kniv.
Aldrig gick han till vår högmässa utan att beställa tid
för jordfästningen.
Jag kände mig blockerad.**

**Nuk ishte mirë që derdha aq shumë gjak.
Burri më tha që fqinjët kishin nisur të flasin.
Ai s'kish mundur ta zbulojë emrin tim
shkaku i konfidencialitetit.
Burri im ishte doktor.
Ishte i zoti për ta mbajtur gojën e mbyllur.
E mbante gjithmonë një brisk xhepi
në martesë.
Nëse do të më duhej
ndonjë lloj operacioni.
Kurrë nuk vajti në dasma pa thikë.
Kurrë nuk vajti në meshën tonë të madhe pa porositur
kohë për varrimin.
Ndjehesha e bllokuar.**

**Vi bodde högst upp i huset
för att få den rätta fallhöjden.
Alla som hoppade dog.
Alla som hoppades självdog.**

**Till min dotter säger jag:
Var stridbar och lugn.
Förhärda dig.
Läs alltid hela boken.
Följ tanken till en punkt utan återvändo.
Rekylen
Kommer döda honom.
Lyd aldrig din mor.**

**Banonim në katin më të lartë të godinës
për ta patur lartësinë e duhur të rënies.
Të gjithë që kërcyen vdiqën.
Të gjithë që shpresuan vetëvdiqën.**

**Bijës time i them:
bëhu luftarake dhe e qetë.
Kalitu.
Lexo përherë krejt librin.
Ndiqe mendimin gjer te pika pa kthim.
Zbrapsja e armës
do ta vrasë atë.
Mos iu bind kurrë jot ëme.**

**Jag behöver tystnad
och ensamhet
och en språkdräkt med god passform.
Jag behöver en hemlighet
och ett slitstarkt verklighetsunderlag.
Min arbetsuppgift just nu
är att försöka ta mig ut
ur mina egna formuleringar.**

**Det är ett sorgearbete att leva.
Om man inte förstår det
blir man aldrig glad.**

**Kam nevojë për heshtje e vetmi
dhe një kostum gjuhësor që më rri mirë.
Kam nevojë për një sekret
e një shtresë të pagrisshme realiteti.
Detyra ime e punës tani për tani
është ta gjej rrugëdaljen
prej formulimeve të mia.**

**Të jetosh është të përpunosh pikëllime.
Nëse s'e kupton këtë
s'lumturohesh dot kurrë.**

**Jag vill inte lämna denna världen.
Jag vill inte att denna världen ska lämna mig.
Vi lever i en demokrati.
Jag röstar att de levande i denna världen
ska vägra lämna mig ifrån sig.
Om detta förslag avslås yrkar jag härmed
att förhandlingar omedelbart inleds
med ambassaden i Dödsriket
jag vill avtjäna straffet
i mitt fosterland.**

**Nuk dua ta lë këtë botë.
Nuk dua që kjo botë të më lë mua.
Jetojmë në demokraci.
Votoj që të gjallët në këtë botë
të refuzojmë të më lëshojnë.
Nëse kjo kërkesë rrëzohet apeloj këtu
që negociata të nisen urgjentisht
me ambasadën në Mbretërinë e Vdekjes
dua ta vuaj dënimin
në atdheun tim.**

**Jag ville rätt ut i havet och stanna där omsluten av
mitt liv, övergiven av mig själv.**

**Du vet inte att jag känner mig som Frank Sinatra.
Men det finns en annan kvinna inom mig, som inte är
rollbesatt än.**

**Vem vet, jag måste kanske alltid vara
såsom en leksak för slöjstjärter i ett akvarium på
en vårdcentral.**

**För det vore fel mot havet att överlämna min jordiska
uttrycksform till dess imponerande skönhet.**

Eller hur?

**Havet vågar vara djupt på helt annat sätt än jag.
Men i min död ska jag vara omgiven av en förlåtande
blick och en fantastisk trädgård vildvuxna tankar.**

**Och vindrutorna ska bli alldeles dimmiga,
som tårar bakom glasögon.**

**Och det ska bli ett sorl
som av en stigande psalm.**

En sorgesång för alla människor.

**Doja të shkoj drejt në det e të rri aty e mbështjellë nga jeta ime,
e braktisur prej vetes.
Ti s'e di që ndjem si Frank Sinatra.
Por ekziston një tjetër grua brenda meje, të cilës
s'i është ndarë roli ende.
Kushedi, ndoshta duhet gjithmonë të jem
si lodër për peshqit e artë në akuariumin
e qendrës mjekësore.
Se do të ishte fyer për detin po t'ia dorëzoja
format e mia tokësore të shprehjes së bukurisë së vet imponante.
Apo jo?
Deti guxon të jetë i thellë në mënyra krejt tjera nga unë.
Por në vdekje do të jem e rrethuar nga
shikime falëse e një kopsht fantastik të mendimeve
të rritura egër.
Dhe erëpritëset do të mjegullohen fare
si lotë matanë syzeve.
Dhe do të bëhet një murmurimë
si e një psallmi në ngritje.
Një këngë vajtimi për tërë njerëzit.**

**Jag vill inte träffa jourhavande medmänniska
jag vill inte tala med akutteamet om krisgruppen.
Jag vill att Mörkrets Furste ska komma
och underteckna mitt sista frånvarointyg.**

**Jag vill inte samarbeta med döden.
Jag vill att han ska veta vem jag är
och utmana mig på duell om mina identitetshandlingar.
Dessutom vill jag ha mycket
mycket morfin
och långa nekrologer.**

**Trubadurerna ska samlas
på mitt fönsterbleck.
Och kungen och drottningen
Ska sätta på sig sina kronor
och be mig om ursäkt.**

**Och det ända jag vill ha
i avskedspresent
är att rusa i din famn.**

**Jag, jag vill som en diktrad
rusa i din famn!**

**S'dua ta takoj dezurnin e kujdestarisë.
s'dua të flas me ekipin emergjent për grupin e krizës.
Dua që Princi i Errësirës të vijë
e ta firmosë çertifikatën tim të fundit për mungesë.**

**Nuk dua të bashkëpunoj me vdekjen.
Dua që ajo ta dijë se kush jam
e të më sfidojë në duel për dokumentet e identifikimit.
Pos kësaj dua shumë
shumë morfinë
e nekrologje të gjata.**

**Trubadurët dua të mblidhen
nën pezulin e dritares sime.
Dhe mbreti e mbretëresha
të ulen mbi kurorat e veta
e të më kërkojnë falje.**

**Dhe e vetmja që dua
si dhuratë lamtumirëse
është të sulem në kraharorin tënd.**

**Po, dua që si rresht poezie
të sulem në kraharorin tënd!**

ARTUR LUNDKVIST

DET FINNS EN LEVANDETS VILDA FRÖJD

**Det finns en levandets vilda fröjd. Det finns ett rus som
är varandets.**

Varje dag är en älskarinna för min oändliga åtrå.

Mitt blod är ett ung salt hav som dånar för livets storm.

**Livet är ett bröd som vi smular sönder och kastar på
marken för fåglarna.**

**Ack, ett hårt grovt bröd, men dock så ljuvligt i smaken – och
det enda vi har för vår oändliga hunger!**

ARTUR LINDKVIST

KA NJË ANDJE TË EGËR

**Ka një andje të egër të jetës. Ka një vërsulje që
është e qenies.**

**Përditë një dashnore për nepsin tim të pambarim.
Gjakun e kam kripë rinore që ushton për stuhinë e jetës.
Jeta është bukë që e thërmojmë dhe e flakim
në tokë për shpendët.**

**Ah, një kore bukë, por sa e andshme në shije - dhe
e vetmja që e paskemi për urinë e pambarim!**

JAG VILL UPPHÖRA

Jag vill upphöra med att gräva i min egen själ.

**Inte gräva någon brunn där och stirrande ner i den fråga,
grubbla:**

Vad gömmer dess djup?

**Inte smula allt till stoft och låta det fara bort med vinden och
titta i sin tomma hand och säga:**

Vad är det hela – ingenting!

**Inte stirra på naveln och mumla: Meningen? Meningen? och
runka vist på huvudet.**

**Nej – jag ropar. Mening nog i sig själv! I detta: att
genomströmmas**

**av livet – vandra på marken – andas in luften - rätta ut sina
lemmar**

-känna fröjden som stiger mot en från alla ting!

MJAFT MË

Dua të mbaroj së gërmuari në shpirtin tim.

**Jo më të gërmoj pus aty e syngulur ta pyes, të vras mendjen:
ç'na fshehin vallë thellësitë?**

**Jo më të thërmoj gjithçka gjer në pluhur e ta lë të ik me erën e
ta vështroj dorën bosh e të them
Ç'na qenka e gjitha - asgjë!**

**Jo më ta fërkoj mjekrën e të murmuroj: Kuptimi? Kuptimi?
E ta tund kokën urtësisht.**

**Jo - thërras. Kuptim në vetvete! Në këtë:
të përshkohem**

**nga jeta - të endem mbi tokë - të marr frymë -
t'i zgjas gjymtyrët**

-ta ndjej andjen që më ngritet nga gjithçka!

MÅNEN DRAR BORT, FÅGLARNA DRAR BORT

**Månen drar bort, fåglarna drar bort,
men jag har en fot av sten i jorden.**

**Höjden blir genomskinliga
som om det vore ett vatten.**

**Landskapet genomkorsas av vägar
som vilar på otaliga betonghöfter.
Himmelsträdet växer vid hyddans fot
så högt att det inger svindel.**

**Kvinnor tronar på höga pelare
som skata lutar och faller.
Skogens sköna, dånande katarakter
förstenas och tystnar.**

**Kring hus och vägar står orörliga gestalter
med oföränderliga, blanka porslinsansikten.**

**Jag har en fot av sten i jorden
och kan inte fly.**

HËNË E SHPENDË

**Hëna ik tutje, shpendët ikin tej,
por unë e kam një këmbë prej shkëmbi në tokë.**

**Lartësitë bëhen të tejdashme
sikur të ishin ujëra.**

**Peisazhi kryqëzohet nga udhët
që pushojnë mbi kërdhokulla të pambarim betoni.
Pema qiellore rritet rrëzë kasolles
sa e lartë aq sa të merren mendët.**

**Gra janë fronësuar në kolona të larta
që ngadalë anojnë e rrëzohen.
Të bukurat, ushtueset karaktere pyjore
gurëzohen e heshtin.**

**Përreth shtëpishë e udhësh qëndrojnë shembëlltyra të
palëvizshme
me fytyra të pandryshueshme, vezulluese prej
porcelani.**

**E kam një këmbë prej shkëmbi në tokë
e nuk arratisem dot.**

KÄRLEK TILL TRÄ

Kärleken till träet
kräver det skarpaste stål, säger snickaren.
Hur underbart träet lever
under glänsande stålvasst brett!
Vilka smekande snitt genom spåren
efter vårnas översvämning!
Det tickar en klocka inne i träet
eller kanske ett hjärta.
Trä är tid
lagrad som böljor vid en strand.
Trä rymmer mer sammanpressad tid
än människan,
därför är det hårdare, varaktigare.
Trä doftar ljuvligare än en kvinnas hud.
Det svettas små frukter, små gyllene druvor.
Det visar sitt kön vid varje gren,
hanne och hona i ett sammansmälta,
dubbelt hårda under eggen.
Vem kan ingå i trädet och överleva?
Men vem önskar det inte?
De döda bäddas i trä liksom de nyfödda
(o, att vila där i djupaste sömn
som en cigarr i doftande trä!).
Skönhet måste utvinnas ur träet
och varaktigt liv.
Det dör ju inte som människan, med ens,
ett stinkande lik.
Nej, träet lever i döden,
fastare och friskare än något kött.
Med mina händers ömhet
och de skarpaste verktyg
ska jag slutligen tränga in i träet,
känna trä i min mun, min strupe,
känna trä omslutna mig.
fast, tryggt, evigt.

DASHURI ZDRUKHTARI

Dashuria për drurin
kërkon tehun më të mprehtë, thotë zdrukhtari.
Sa mrekullishëm jeton druri
nën të shkëlqyerin, çelikmprehtin kafshim!
Ç'prerje përkëdhelëse nëpër gjurmë
pas përmbytjeve të pranverës!
Drurit i rrah një tiktak ore brenda
apo ndoshta një zemër.
Druri është kohë
e mbledhur si valët në ranishtë.
Druri ka vend për më shumë kohë të ngjeshur
se njeriu,
prandaj është më i fortë, më i qëndrueshëm.
Druri kundërmon më ëmbël se lëkurë gruaje.
Aty djersijnë fruta të vogla, hardhi të vogla të arta.
Ai e tregon seksin e vet në çdo degë,
mashkull e femër në një të shkrirë,
dyfish të forta përfundi tehut.
Kush mund të përfshihet te druri e të mbijetojë?
Por kush s'e dëshiron?"
Të vdekurit shtratësohen në dru, sikur të porsalindurit
(o të pushosh aty në gjumin më të thellë
si puro në dru aromatik!)
Bukuria duhet nxjerrë prej drurit
e jeta e qëndrueshme.
Se ai nuk vdes si njeriu, përnjëherë
kufomë kutërbuese.
Jo, druri jeton në vdekje,
më i dendur e i shëndoshë se çdo mish.
Me skofinë e duarve të mia
e veglat më të mprehta
do të hyj më në fund në dru,
do të ndjej dru në gojë, dru në fyt,
do ta ndjej drurin tek më rrethon.
I dendur. I rehatshëm. I përherëshëm.

I SNÖN

Dikten

är fiender till diktare som barnet till fadern,
diktaren måste dö för att dikten ska leva.

Dikten är det höga klippa
från vilket livet betraktar sig självt,
tvekande om det ska störta sig ner i djupet eller ej.

Dikten visar oss att ett stort berg
alltjämt är ett mysterium

likväl som en fågelfjäder.

Dikten har vingar som den inte behöver använda,
de liknar kanske mest en grön liten häst.

I dikten kan inte en ton förtrycka ett gram,
inte ens ett gram förtrycka ett ton.

Dikten är den enda ängel som återstår

Där den vakar över sovande såväl som vakna.

Dikter har långa händer som når fram
där andra kommer till korta.

Dikten nedstiger i de underjordiska kloakerna,
en räddare i höga gummistövlar.

Dikten känner skeletten

som stora byggnaderna vilar så ömtåligt på
(den hör också kolen buktala i källaren).

Dikten hänger sin lykta av lysmaskar i hålvägen,
den är råttan med silverpälsen bland sophögarna.

Döden gör barnet seende inom de vuxne,
den har skrivit i din handflata innan du föddes.

Dikten går ut med liar och tjugor i upprorets slätter,
dess unga kropp är tatuerad med bilder
som öppnar sina tusen ögon mot världen.

NË DËBORË

Poezia

**është armiku i poetëve siç është fëmija për prindin,
poeti duhet të vdes që poezia të jetojë.**

**Poezia është shkëmbi i lartë
prej të cilit jeta e vështron veten,
mëdyshur në do të hidhet në greminë apo jo.**

**Poezia na tregon se një mal i lartë
ende mbetet mister
sikur dhe një pendë shpendi.**

**Poezia ka flatra që s'ka pse t'i përdorë,
i ngjan mbase më fort një kali të vogël të blertë.
Në poezi as një ton s'e shtyp dot një gram,
as një gram s'e shtyp dot një ton.**

**Poezia është engjulli i mbramë që na ka mbetur
që na rri mbi kokë, të fjetur a të zgjuar.**

**Poezia ka duar të gjata që arrijnë
aty ku të tjerët mbeten duarbosh.**

**Poezia zbret në kloakat e nëndheshme,
shpëtimtar në çizme qafëgjata gome.**

**Poezia e njeh skeletin
mbi të cilin pushojnë aq brishtë ndërtesat e mëdha
(e dëgjon edhe thëngjillin të flet nga barku në qilar).**

**Poezia e var fenerin e xixëllonjave në mure gjithë vrima
ajo është mi gjirizi plush-argjend që gërmon mes plehrash.**

**Poezia e jep fëmijës sy brenda të rriturit,
ajo të është shkruar në pëllëmbë para se të lindeshe.**

**Poezia del me kosa e sfurq në korrjeshirjet e kryengritjeve,
trupi i saj i ri është i tatuuar me imazhe
që hapin mijëra sy drejt botës.**

BYAR I SÄD

**Byar i säd
begravda i säd -
säd som rest sig väldig
ur den svarta jorden.
Män och kvinnor
begravda i säd,
förlorade i säd.
Hela dagen sädessus, sädessus,
en vindens eviga böljelek
under skyarnas ljusa segel.
Hela natten sädesdoft, sädesdoft,
och drömmar om bröd
och sådd i kvinnskötes djup -**

**Byar
i vajande säd
där vallmons röda öra
dricker suset!**

FSHATRA NË DRITHËRA

**Fshatra në drithëra
të varrosura në drithëra -
drithëra që ngriten madhështore
nga dheu i zi.
Burra e gra
të varrosur në drithëra
të humbur në drithëra.
Tërë ditën shushurimë drithërash, shushurimë
drithërash,
lojë pafund valëvitëse e erës
nën velat e ndritshme të qiejve.
Tërë natën aromë drithërash, aromë drithërash,
e ëndërra për bukë
e farë në thellësi varëzash të grave -**

**Fshatra
në drithëra që lakohen
ku veshë të kuq bozhuresh
e pijnë shushurimën!**

HÖST

**Storm och jagande molntrasor.
Böjda träd mot en röd horisont.**

**Tomma vägar.
Inga människor vid grindarna.**

**Lösa hästar skräcklöpande över nakna marker.
(Hur deras långa manar fladdrar upp bland molntrasorna!)**

**Höstliga vatten framvältrade med tunga veck, dunkelt siden -
glänsande, pärlemorskiftande, härdat - stål - skiftande.**

**Ung man och ung kvinna mötas på en våt och höströd stig.
(Hur blåsten pressar mot deras kläder och tecknar kvinnans
runda sköte!)**

**På en trädstam vid ett vägkors vinkar en röd affisch som en
upprorsbådande fana - vinkar och vinkar i blåsten.**

VJESHTË

**Stuhi e lecka reshë gjithë nxitim.
Pemë që lakohen drejt horizontit të kuq.**

**Udhë bosh.
S'ka njerëz pranë deriçkave.**

**Kuaj të pazotë në vrap të tmerrit mbi dhera të zhveshura.
(Jelat e tyre arritkan të valëviten gjer te leckat e reve!)**

**Ujëra vjeshtore të përplasma në palë të rënda, mëndafsh i
turbullt - shkëlqyese, ngjyrë sedefi, ngjyrë çeliku të kalitur.**

**Djalë e vajzë puqen në rrugë të lagësht e të skuqur nga vjeshta.
(Era i ngjesh teshat e tyre e vizaton varzën e rrumbullt
të vajzës!)**

**Në një cung peme pranë një kryqi rrugor një afish i kuq bën
me dorë
si flamur kryengritjeje - përshëndet e përshëndet në erë.**

FAMN

**Jag vilar i din famn och hör ditt hjärta slå
och det är att höra hjärtat slå i livets eget bröst;
ditt hår är en vårlig skog i vilken jag drömmer,
en dunkel skog, doftande av mark och blomster
och fallande regn:
jag hör suset av stora träd, av högt gräs och världsvida vatten.**

**Du är drucken av ungdom, översvämmad av kärlek;
du slingrar dig kring mig som en vinranka,
din mun är som en mogen blödande druva;
du glömmer hela världen och är bara en rytm,
ditt blod svallar som hav och floder svallar
och sjunger sorglöst, jublande
som syrsorna sjunger i det solvarma sommarkdoftande gräset.**

PARZMA

**Pushoj në parzmën tënde dhe ndjej zemrën tek të rreh
dhe kjo është ta ndjesh zemrën tek rreh në kraharorin
e vetë jetës;
flokna jote është një pyll pranvere ku ëndërroj
një pyll i turbullt, vjen erë dheu e lule e shira që bien:
e dëgjoj shushurimë pemësh të mëdha, barërash të larta,
ujërash të gjëra sa bota.**

**Ti je dehur nga rinia, përmbytur nga dashuria;
përlidhesh rreth meje si hardhi,
gojën si rrushi tek gjakon;
e harron tërë botën dhe je vetëm ritëm,
të fryhet gjaku si fryhen deti e lumenjtë
e këndon pa mërzi, me brohori
si bulkthat në bar aromëvere të nxehur nga dielli.**

DE NYA MELODIERNA

**Vi måste lära de nya melodierna
och plocka de nya orden ur rymden
med våra läppar.**

**Vi måste fånga de tusen sångerna i gatukorsningen,
fånga fabriksvisslornas samlingsrop
och saxofonernas förgyllda gråt.**

**Vi måste lära den nya rytmerna
hos de snabba, starka, stålglänsande maskinerna.**

**Något nytt har kommit i världen -
vi anar det, vi ser en skymt av det i vimlet.
Vi måste söka det, söka det outtröttligt!**

**Vi skall spela livets nya melodi för människorna,
den eggande, stegrade livsrytmen,
snabb,
djärv,
stålglänsande!**

MELODITË E REJA

**Duhet t'i mësojmë meloditë e reja
e t'i ndukim fjalët e reja nga hapësira
me buzët tona.**

**Duhet t'i kapim mijëra këngët në udhëkryqe,
ta rrëmbejmë thirrjen për tubim që fishkëllojnë fabrikat
e vajtimin e artë të saksafonit.**

**Duhet t'i nxëmë ritmet e reja
të maqinave të shpejta, të forta, që shkëlqejnë çelik.**

**Diçka e re ka ardhur në këtë botë -
e parandjejmë, e vërejmë kalimthi tek turma.
Duhet ta kërkojmë, ta kërkojmë papushim!**

**Do ta luajmë melodinë e re të jetës për njerëzit,
ritmin eksitues, shkallëzues të jetës,
i shpejtë,
i guximshëm,
me shkëlqim çeliku!**

REDAN TIDIGT I BARNDOMEN

**Redan tidigt i barndomen trädde vi ur dessa skogar som
flyr sina egna dofter,
men vi höll inte varandras händer som vi innerst önskade.
Vi bar våra korgar på huvudet till skydd mot regnet.
I det låga vattnet under vilket gräset växte så mjukt
skrämde vi bort fiskarna för varandra.
Slakthusets hundar skällde i blåsten som nafsade efter våra
hälar.**

**Vi hindrade varandra att kliva i båtarna
och när vi äntligen skulle stöta ut då välte vi
och våra kläder blev förstörda av vattnet.
Den vanliga gummans eld var nästan osynlig i dagsljuset,
järnet växte i svarta skogar, för tunga för vindarna av vagga,
och vi fruktade att natten skulle komma över oss.
Vi visste inte att det alltjämt var morgonen.**

QYSH FËMIJË

**Qysh herët në fëmijëri çapitëm tutje prej këtyre pyjeve që
u ikin aromave të veta,
por s'u mbajtëm duarsh ashtu si donim në të vërtetë.
Mbi koka i mbajtëm koshat tonë, për të na mbrojtur nga shiu.
Në ujin e ulët përfundi të cilit rritej bari aq butë
ia trembëm peshqit njëri-tjetrit.
Qentë e therrtores lehën në erën që na çikte me dhëmbë
tek thembrat.
E penguan shoqi-shoqit të mos hipim tek barkat
dhe kur më në fund duhej të bënim tutje u përmbysëm
e petkat na u prishën nga uji.
Zjarri i plakës dashamirëse ishte pothuaj i padukshëm
në dritën e ditës,
hekuri rritej në pyje të zeza, tepër të rëndë për erë djepash,
dhe patëm frikë që nata do të na binte mbi kokë.
S'e dinim që ishte ende mëngjes.**

OM NATTEN ÄLSKAR JAG NÅGON

Om natten älskar jag någon som jag aldrig kan finna om dagen.

Hon har en eldsvåda i ögonen, en storm i håret.

Hon har en tunn klänning översållad med törnrosor.

Hon omsluter sin egen dal med sju kullar.

Hon ler alltid i en spegel som ingen annan ser.

Hon kan likt en tärning visa ett öga eller sex.

Hon har en glidande grusgrop med en bukett vallmor högst på krönet.

Hon är Leda som vadar genom kärren, sökande sin svan.

**Hon har en terrass mot havet där jag ser henne många kvällar
i klänning av mareld medan sjunkna segel andas i djupet.**

**Hon säger: Kalla mig Natten, då finner du roten till det goda
som om dagen kallas det onda.**

Hon vadar allt längre ut där eben aldrig upphör.

**Det är henne jag älskar om natten men aldrig kan finna
om dagen.**

NATËN E DUA DIKË

Netëve e dua dikë që s'do ta gjej kurrë ditëve.

Ajo ka flakë në sy, stuhi në flokë.

Ajo ka fustan të lehtë të mbuluar me trëndafij gjemborë.

Ajo e mbështjell luginën e vet me shtatë kodra.

Ajo buzëqesh gjithmonë në një pasqyrë që s'e sheh askush.

Ajo mund ta tregojë si zare një sy a gjashtë.

**Ajo e ka një gropë zhavorri rrëshqitëse me një tufë bozhuresh
në maje.**

**Ajo është Mërzia që shkon vadë nëpër kënetë, duke lypë
mjellmën e vet.**

**Ajo e ka një teracë drejt detit ku e shoh shumë mbrëmje
në fustan nga llamburima e detit, ndërsa vela të fundosura
frymojnë në thellësi.**

**Ajo thotë: Thirrmë Nata, atëherë e gjen rrënjen e mirësisë
sikur të ishte dita ligësi.**

Ajo shkon vadë gjithnjë e më tej aty ku batica s'mbaron kurrë.

**Atë e dua netëve por s'e gjej dot kurrë
ditëve.**

TA MIG MED PÅ RESAN

**Ta mig med på resan bort från mig själv.
Jag vill bort från detta hus som är jag,
där jag sovande låter det regna över mig
genom de öppna fönstren och vinden samla
vissna löv vid min sida. Resan, resan
bort från mig själv, bort från livsslaveriet,
bort från mitt minne, morgondag,
likt en kastad sten, förlorad i blå svindel!**

**Är du den som ska ta mig på den resan?
Vilken självförglömmelse kan jag dricka hos dig
där det meningslösa övergår i det ofattbara?
Skälvande i din fågelhetta känner jag vingarna
hoppfällda under skulderbladen. Hundarna skäller
i brunnen och råttorna klättrar vittrandade
uppför vildvinsväggen. Dina bröst är gjutna
i blusens koppar och de spända små vecken
är patetiska som svanfötter. Tag mig med,
tag mig med! Jag, gömd i dig som i ett träd,
mellan bark och stam, i saven som sipprar fram
när man sparkar hål på en trädstam!**

MË MERR ME VETE

**Më merr me vete të shpëtoj prej vetes sime.
Dua të ik nga kjo shtëpi që jam unë,
ku e lë i fjetur shiun të rigojë mbi mua
nëpër dritare të hapura e era të mbledhë
gjethe të vyshkura rreth meje. Rrugëtim, rrugëtim
tutje prej vetes, tutje prej robërisë së jetës,
tutje prej mendjes sime, ag mëngjesi,
si gur i hedhur, i përhumbur në marramendje blu!**

**Je ti që do të marrësh me vete për rrugë?
Ç'vetëharrim mund të pi te ti
ku e pakuptimta kalon në të pakuptueshme?
Dridhur në nxehtësinë tënde shpendore ndjej flatrat
e mbledhura nën sjetulla. Qentë lehin
në puse e minjtë ngjiten gjithë duhamë të bardhë
nëpër oborret e rrushit të egër. Gjitë i ke të derdhur
në bronzin e bluzës e palëzat e tendosura
janë patetike si këmbë mjellmash. Më merr me vete,
më merr me vete! Unë, strukur në ty si në pemë,
mes lëvores e trungut, në mushtin që pikon,
kur çahen prej shkelmash zgavra në trungje pemësh!**

TID

**Finns det alltså tid?
Tid för människan, tid för världen?
Överallt spanar vi efter tecken,
men vet inte vad som betyder vad.
Har vi tid att tänka, tid att handla?
Färdas måste vi ju, röra oss framåt.
Fortsätta in i det hotfull okända.**

**(I gryningen ser vi havsmåsar flyga upp
och falla igen som en tappad duk.
Gång på gång flyger den upp och störtar,
alldeles som vore den fastgjord vid ett snöre.)**

**Är allting redan för sent?
Eller är det aldrig för sent?
Aldrig för sent på jorden?
Aldrig för sent för människan?**

KOHË

**A ka ende kohë?
Kohë për njeriun, kohë për botën?
Gjithandej vrojtojmë pas shenjash,
por s'e dimë se cilat çfarë na thonë.
Kemi kohë të mendojmë, kohë të veprojmë?
Të rrugëtojmë na duhet, të lëvizim para.
Të vazhdojmë në të panjohurën kërcënuese.
(Në ag shikojmë një shpend deti tek ngjitet fluturim
e bie si shami e rënë.
Herë pas here ngjitet fluturim e rrëzohet,
si të ish i lidhur me pe.)
Mos është vonë për gjithçka?
Apo ndoshta s'është kurrë vonë?
Kurrë vonë për tokën?
Kurrë vonë për njeriun?**

EN FLICKA

**Att minnas dig är att minnas de ljusa askarna vid bäcken,
blåklockorna vid vägganten och sommarstjärnorna
i träd-kronorna:**

**det är att minnas dig dina solbruna armar och doften
av din friska hud: en doft av marker och mognande säd;**

**det är att minnas en stund under ett stort träd medan sommar-
regnet föll susande, sorlande och en fågel sjönk förtrollande
någonstans i trädet - eller kanske var det vårt egen blod
som sjöng.**

NJË VAJZË

**Të të kujtoj ty është t'i kujtoj frashërit pranë përroit,
lulekëmboret pranë skajrrugës e yjet verore
në pemë - kurorat:**

**është t'i kujtoj krahët tua të rrezitur e kundërmimin e
lëkurës tënde të shëndetshme: aromë dherash e drithërash
tek piqen;**

**është ta kujtoj një çast nën pemën e madhe kur shiu
veror binte gjithë shushurimë e gurgullimë
e një shpend fundosej magjishëm diku në pemë -
apo ndoshta ishte gjaku ynë që këndonte.**

DÖDEN

**Det finns ingen gräns mellan liv och död.
Jag stod i dag i solstillheten,
intet hände: blott naturens ljudlösa skeende,
gräses myller, blommornas långsamma förvissnade,
vindens andedrag.
Då förnam jag: det finns ingen gräns mellan liv och död.**

**Sentimentalisera icke döden.
Låt döden bli en skördefest -
låt sorgklädererna hänga i skåpen
till de gråa malarnas glädje.**

**Jag ber er, vänner - ej klockklang, gråt,
ej kistans svarta fängelse för mig!
Lägg mig på en vit bår,
bär mig bort som en segervinnare,
vagga mig bort på era axlar
och sjung om den gamla döden,
en skördesång, en segersång -**

**Bränn min kropp i en hög eld
och strö ut min aska i vinden,
över fälten, floderna, städerna -
att regna i blomkalkar,
blandas med frömjöl på stilla vattnen,
trampas till damm på torgen -
jag ingår i en ny rytm i atomernas dans.**

VDEKJA

S'ka kufi mes jetës e vdekjes.

**Tek qëndroja sot në prehjen diellore,
s'ndodhi gjë: veç ngjarjet e pazëshme të natyrës,
mizëritë e barërave, vyshkja e ngadaltë e luleve,
frymëmarrja e erës.**

Atëherë ndjeva: s'ka kufi mes jetës e vdekjes.

Mos e sentimentalizo vdekjen.

**Lëre vdekjen të jetë festë e korrje-shirjeve -
lëri petkat e vdekjes të varen në ormarë
për gëzim të thinjave gri.**

**Ju lutem, miq - jo këmbana pikëllimi, vajtime,
jo burgun e zi të arkivolit për mua!**

**Më shtrini mbi një barrelë të bardhë,
më shpieni si ngadhnjimtar,
më përkundni mbi supet tuaja
e këndonni për vdekjen plakë
një këngë korrjesh, një këngë fitoresh -**

**Ma digjni trupin në zjarr të lartë
e ma hapni hirin në erë,
mbi fusha, lumenj, qytete -
le të rigojë në vazo lulesh,
të përzihet me miell farërash në ujëra të qeta,
të shkelet pluhur nëpër sheshe -
unë bëj pjesë në një ritëm të ri të vallesh së atomeve.**

RABBE ENCKELL

GENOM LIVETS HÖGA PORT DU GLIDER

**Genom livets höga port du glider,
där himmel spänner sin oändlighets bågvalv
och alla stjärnor lysa i ornament av evig skönhet,
du glider på din farkosts lätta blomblad,
så vist och säkert som om själv du styrde
in på den väg
du aldrig valde.**

RABE ENKEL

NËPËR PORTËN E LARTË

**Nëpër portën e lartë të jetës rrëshqet
ku qielli e tendos harkun e vet të pafundësisë
e tërë yjet ndrijnë në ornament të bukurisë së amshueshme,
ti rrëshqet në lulegjethet e lundrës sate
urtësisht e sigurt sikur ta drejtoje vetë
e i hyn rrugës
që s'e zgjodhe kurrë.**

MINA SMÅ TÄNDSTICKSDIKTER

Mina små tändsticksdikter

ler ni åt.

Deras ofarlighet har blivit en visa.

**Men det är bättre att ha en låda av den i fickan
än att sova med tio brandsprutor i huset.**

De ha nöjt sig med

att vid tändningen häftigt belysa mitt ansikte

- och slockna.

SHKREPËSET E MIA

**Poezive të mia të vogla si shkrepëse
u qeshni.**

Patëkeqja e tyre është bërë përrallë.

**Por më mirë ta kesh një kuti syresh në xhep
se të flesh me dhjetë zjarrhedhës në shtëpi.**

Ato mjaftohen që

me të ndezur ta ndrijnë fort fytyrën time

- e të fiken.

EN FÅGEL VIRKAR FINA MELODIER

**En fågel virkar fina melodier
i vit luft.**

**Det glimmar blankt
och en blå tråd
hänger stum i luften.**

NJË SHPEND THURRË MELODI

**Një shpend thurrë melodi fine
në ajër të bardhë.
Përreth vezullon një shkëlqim
e një pe blu
varet memec në qiell.**

LÖFTESSTILLA ÄNGAR DUGGAS

**Löftesstill
änglar duggas
våta under nattskyns valv.
Himmel avlägset ljus –
urholkad tystnad –
trädens sus
kastas dröjande mot regnets tomma rum
blir borta som vågen i en gråta.**

LËNDINA PREMTIMQETA

**Lëndina premtimqeta vesohen
lagen nën portikun e natës.
Qielli dritë e largët -
heshtje e zgavruar -
shushurimë e pemëve
hedhet e vonuar mbi hapësirën bosh të shiut
mbetet tutje si peshorja në përrallë.**

DIKT: EN LEEDE BERSÅ

**Dikt: en leende berså –
Här blev tvångets rosor fria
doftande än av någon avgrund
en själ i flykt förnummet.**

POEZIA: GARDH I QESHUR

**Poezia: gardhiq gjethesh të qeshura -
Këtu trëndafilat e zorit u çliruan
duke kundërmuar aromë ndonjë humnere
një shpirt në arrati i parandjerë.**

**min dikt är inte till vardag
och inte till högtid.
Den är till -
I natt hörde jag tystnad
Den var som ett flimmer
Den var som gravdoft och skog utan stammar
och örats hav låg stilla intill stranden
och jag hörde ingen strand
där tystnaden lyste.**

**poezia ime s'është për të përditshmen
as për jubilarë.
Është -
Sonte e dëgjova heshtjen
ishte si regëtimë
Ishte si aromë varri e pyll pa pemë
dhe deti i veshit ndenji i qetë pranë plazhit
e unë s'dëgjova gjë plazh
aty ku heshtja ndiçonte.**

HÖSTENS STELHET SMIDER

**Höstens stelhet smider
sitt vapen tätt intill gräset
och frukten hänger vid grenen
i länkar som sågas av vinden –
Bortåt det tysta går tanken.
Bortåt det inre går vägen.**

MATANË TË BRENDSHMES

**Mpirja e vjeshtës farkon
armën e vet puthitur me barin
e frutat varen pranë degës
në hallka që sharrohen nga era -
Matanë të heshturës shkon mendja.
Matanë të brendshmes shkon rruga.**

JAG SER I ALLT EJ VAD DET ÄR

**Jag ser i allt ej vad det är
men vad det betyder.**

Jag önskar jag levde i något sammanhang.

Jag önskar orden

hittade till mig: kryp samlade under en sten.

**Det lever under en sten och formen för det högsta
bor i allt som har rum i denna världen.**

Det som är innanför är lätt.

Det är lätt som Ariel och västanvinden:

sveper genom varje kärna, varje ord.

Från underjorden kan man icke rädda något.

Men våren är en stapelstad för allt utgående.

Dödens varumärke har där sin gångbarhet som allt annat.

MARKA E VDEKJES

**Në gjithçka shoh jo atë që është
por atë që domethënë.
Do të doja të jetoja në ndonjë kontekst.
Dëshiroj që fjalët
të më gjejnë: kandrra të mbledhura nën një shkëmb.
Jetojnë nën një shkëmb e forma për të lartën
banojnë në gjithçka që ka hapësirë në këtë botë.
Ajo që është brenda është e lehtë.
Është lehtë si Ariel e era e perëndimit:
fryn nëpër çdo bërthamë, çdo fjalë.
Nga nëntoka s'mund të shpëtosh gjë prej gjëje.
Por pranvera është qytet serie për gjithçka dalë mode.
Marka e vdekjes shkon aty si gjithçka tjetër.**

KÄRLEK

**Att vara blickstill,
djupt
ett källvatten
blickstill orört –
men lätt såsom droppen kommer vid det
alla skyar flammar i dess djup –
händselösheten själv
spiller regn av rosor.**

DASHURI

**Të rrish pa u ndjerë
thellë
në ujëra burimesh
pa u ndjerë palëvizshëm -
por lehtë si pika që del prej aty
të gjithë qiejtë ndizen në thellësitë e veta -
vetë jongjarja
derdh shi prej trëndaflesh.**

**Skum och instängd är jag
som berguven har jag inte behov
att rengöra mina ögon.
Jag sitter där jag sitter.
Men ändå
är hela mitt liv en önskan:
en sammanpressad droppe
klarhet.**

**I dyshimtë introvert jam
si bufi i maleve nevojë s'kam
të pastroj veshët.
Rri ulur këtu ku jam ulur.
E prapë
një dëshirë është tërë jeta ime:
një pikë e presuar
kthjelltësie.**

Dagen har en skugga: dig.

Nattens skugga.

**Ser du en är den främmande
Du söker minnet av vem du är.**

**Vi går från vår dag
med en olöst tanke
det vilar ett flöte på nattlig våg.
På morgonen är bara morgonen kvar
men där döljer sig i ljuset.**

**Vår dag är tanke
på en fjärdings håll.
Du måste ro för att vittja den.
Styr undan alla andra!
Var är den i glittret?
Var är den i åskan?**

**Spänn blicken!
Men blåsten bänder dig runt.
Det är timmen då grunden ryker.**

Dita e ka një hije: ty.

Hije e natës.

**Shiko këtu një të panjohur
kërkon kujtimin se kush je.**

**Shkojmë nga dita jonë
me një mendim të pazgjidhur
pushon në një tapë peshkimi në peshoren e natës.
Në mëngjes ka mbetur veç agimi
e edhe ai fshihet në dritë.**

**Dita jonë është mendim
shtatë pashë larg.
Kush do ta mbledh gjahun nga rrjeta do t'i grahë barkës.
T'u shmanget gjithë të tjerëve!
Ku ndodhet në vezullim?
Ku ndodhet në hi?**

**Bëj sytë katër!
Por era të sjellë vërdallë.
Është ora kur dheu zhduket në tym.**

**Hur lyckligt att stå på sin dag
surrad vid masten.
Denna fångens frihet.
Repen skär i själen
med övervinnelsens sång.**

**Vad skall du vara för dig?
Vad du önskar vara för andra!
Vad skall du vara för andra?
Vad du är i dig?**

**Sa i lumtur të rri në ditën time
i lidhur për direku.
Kjo liri e të burgosurit.
Litarët më prejnë në shpirt
me këngën e mposhtjes.**

**Ç'do të jesh për veten?
Ç'dëshiron të jesh për të tjerët!
Ç'do të jesh për të tjerët?
Ç'je ti në ty?**

**Vart spegeln än flyr bär den med sig
en spegling fyllig av flykten
hos de ting som rör sig i den.
Var spegeln än ställt sig besannar
dock bilden sig i den.**

**Har spegeln sitt ny och nedan?
Då är du själv skuggan
som vandrar över den
och främmande lyser dig natten.**

**Kudo që të ikën pasqyra e ruan me vete
një pasqyrim të ngarkuar me ikje
në gjërat që lëvizin brenda tij.
Kudo të vendoset pasqyra njëmendësohet
imazhi në të.**

**A ka pasqyra risi e tatëpjeta të vetat?
Ahere je ti vetë hija
që endte mbi të
dhe e panjohur të ndrin nata.**

**Var tyst
tills du kan höra myrlejonen
hur det gräver sig upp ur sin tunnel.
Med örat hör du ej
med tystnaden hör.
Den går åtta varv kring din panna
och sänker djupt.**

**Rri heshtur
gjersa ta dëgjosh luanin e kënetave
tek gërmon gjersa del nga tuneli i vet.
Me veshë s'e dëgjon
por heshtja e ndjen.
Ai shkon tetë rrathë rreth kokës sate
e fundoset thellë.**

**Den orangefärgade stenen på månen vittnar
och gud är tvungen bege sig
allt längre in i tillvaron
och sagorna blir allt kortare
som skuggor i zenit
runt dina fötter.**

**Shkëmbi i portokalltë në hënë dëshmon
se zotit i është dashur të marrë rrugën
gjithnjë e më larg në ekzistencë
e përrallat bëhen gjithnjë e më të shkurtëra
si hije në zenit
rreth këmbëve tua.**

MARIA WINE

DEN FÅNGNA POETEN

Han bär ett hav på ryggen
tungt av sjungande snäckor
från hans fingertoppar gnistrar
mareldens spjut
hjärnan är full av juveler
som gråter efter mörkret
måarnas vita flykt
droppar vansinne i hans ögon
fjärilarnas flygande eldar
brinner i hans knäskålar
svanens stolthet
är hans vita ensamhet

han är fången i sitt eget land
av sin egen sång
där labyrinthens dans bländar honom
med den svarta juvelen i solgudens navel
klockorna viskar till honom
med ärggröna röster
men han är fången av en eld
som förbränner orden till aska
rymderna lutar sig över honom
med sina stjärnfrågor
människan talar till honom
men han svarar med sitt tysta hav
fullt av brinnande maneter...

MARIA VINE

POETI I SKLLAVËRUAR

**Ai e mban një det mbi shpinë
rënduar nga guaska këngëtare
nga gishtat i shkëlqejnë
heshtat e llamburimës së detit
mendjen e ka plot stoli
që qajnë për terrin
arratia e bardhë e pulëbardhave
pikon çmenduri në sytë e tij
flakët fluturuese të fluturave
digjen në gjunjë e tij
krenaria e mjellmës
është vetmia e tij e bardhë**

**ai është i skllavëruar në vendin e vet
nga kënga e vet
ku vallja e labirintheve e verbëron
me stolinë e zezë në kërthi të zotit diell
me zëra vrragësh të blerta
është robëruar nga një zjarr
që i përcëllon fjalët gjer në hi
hapësirat anojnë mbi të
me pyetjet e veta yjësore
njeriu i flet
por ai përgjigjet me detin e vet heshtak
plot kandij deti të përflakur...**

UTANFÖR MITT FÖNSTER ÄR DET VÅR

**Grässtrån som legat på rygg
reser sig och börjar växa:
snart är marken en böljande grön flod
genom vilka lekfulla vindar simmar
likt osynliga fiskar.**

**Den lilla skogssjön har sprängt
sitt ansikte av is:
begärligt speglar där himlen
sin blåa skönhet.**

**Men jag
är sjuk:
jag är sjuk av våren!...**

**Utan uppehåll provar de vårgalna fåglarna
sina gälla flöjder:
de ständigt avbrutna tonerna
klirrar som metalledroppar
och plågar mitt ljudskygga öra.
Vid anblicken av en snödroppens vinkade avsked
Drunknar jag i mörker.**

**När ska jag sluta
att sträcka mig efter det ouppnåeliga?
Hur hårt måste jag spänna bågen
för att min pil ska sjunga
diktens triumf?
Hur djupt ska min stolthet kränkas
innan mitt öga brister av skam?**

**Jag är sjuk:
jag är sjuk av våren!**

JASHTË DRITARES ËSHTË PRANVERË

**Fijet e barit që kanë qenë shtrirë në shpinë
ngriten e nisin të rriten:
së shpejti toka është një lumë valëvitjesh të blerta
nëpër to notojnë erëra lozonjare
si peshq të padukshëm.**

**Gjoli i vogël pyjor e ka shpërthyer
fytirën e vet të akullt:
dielli aty e pasqyron mallëngjyeshëm
bukurinë e vet blu.**

**Por unë
jam e sëmurë:
më sëmuri pranvera!...**

**Shpend të dalur menç nga pranvera i provojnë pareshtur
andjet e veta çjerrëse:
tonet vazhdimisht të ndërprera
tringëllijnë si pikla metalike
e plagosin veshin tim gjithë drojë prej tingujsh.
Kur ma tund dorën në lamtumirë pikla e dëborës
mbytem në errësirë.**

**Kur do mbaroj
së zgjatur pas të paarritshmes?
Sa fort duhet ta tendos harkun
që shigjeta ime ta këndojë
triumfin e poezisë?
Sa thellë duhet fyer krenarinë time
para se të më plasin sytë nga turpi?**

**Jam sëmurë:
më sëmuri pranvera!**

**Hon spann sig ett klänningstyg
av nattens svarta himmel
bluslivet knäppte hon fram till med stjärnor
i kjolen spann hon in bleka slingor av månsken
kring midjan virade hon några solstrålar
kjolen kantade hon nertill med solnedgångens
sicksacklågor och de smala handlederna
med pärlrader av dagg.
Slutligen fäste hon om halsen
ett brett band av nyfallen snö:
sen la hon sig på skymningens bädd
och väntade
längtrade.**

**Men vem kan fånga daggpärlor i sina händer
utan att krossa deras sköna form
vem kan böja en solstråle
utan att själv bli böjd och sårad för alltid
vem kan smeka nyfallen snö
utan att ta död på dess skimrade liv
vem lägger sitt huvud i månljusets trolska nät
utan att frukta nattens mörka fiskare
vem fångar månsken och flyende lågor
utan att bli bränd eller förföljd av mörkret
och vem kan väl röra vid en stjärna
utan att släcka sig själv?**

**Ajo e endi një cohë fustani
prej qiellit të zi të natës
rripin e bluzës e mbërtheu përpara me yje
në fund tjerri dredha të zbehta dritëhëne
rreth belit i lidhi disa rreze dielli
fundin e qëndisi poshtë me flakët zigzake
të perëndimit e llërat e holla
me vargje perlash vese.
Në fund fare vuri rreth qafe
një qafore të gjërë dëbore të porsarënë:
pastaj u shtri në shtratin e muzgut
e priti
ndjeu mall.**

**Por kush mund të kapë perla vesash në duar
pa e prishur formën e tyre të bukur
kush mund ta lakojë një rreze
pa u lakuar e u plagosur vetë përgjithmonë
kush mund ta përkëdhel dëborën e porsarënë
pa e vrrarë jetën e saj të ndritur
kush e vë kokën në rrjetën magjepëse të dritëhënës
pa iu trembur peshkatarëve të zinj të natës
kush kap shkëlqime hëne e flakë arratie
pa u djegur vetë a pa u përndjekur prej territ
dhe kush mund ta prek një diell
pa e fikur veten?**

**Det är ett brott mot kärleken
att stänga in den i
vardagens söndermalande kvarn
och förankra dess drömskepp där för evigt.
Det är ett brott att hänga kedjan
kring den ödmjuka svanhalsen
och hejda fötternas springande glädje.
Det är ett brott att frånröva de älskande
glädjen över mötena
och de små stänk av sorg
som föds i varje avskedsstund.
Det är ett brott
att ta kärleken för givet:
att låta dess finslipande fingertoppar
dödas av likgiltighetens grova händer.
Det är ett brott
att anropa kärleken med kärlek
för att lämna den utan vind
för sina drömsegel.**

**Është krim kundër dashurisë
ta mbyllësh
në mullirin blues të përditshmërisë
anijeëndërren t'ia ancorosh aty gjithmonë.
Është krim t'ia varësh vargoin
rreth fytit modest prej mjellme
e t'ia ndalësh gëzimin vrapues të hapave.
Është krim t'i privosh dashnorët
nga gëzimi i takimeve
e njollat e vogla të pikëllimit
që i lind çdo çast i ndarjes.
Është krim
ta marrësh dashurinë për të qenë:
t'ia lësh majat e gishtave qelibar
t'i ndrydhen nga duart e vrazhda të shpërfilljes.
Është krim
ta thirrësh dashurinë me dashuri
e ta lësh pa erë
në velaëndërrat e veta.**

**Måtte jag sova mig
i en dikt
måtte jag falla ner
i ett mörker av varm sol
måtte jag möta mitt svar
på väg till min fråga
måtte jag hitta min sko
som jag aldrig provat
dansa min dans
som jag aldrig dansat!**

**Måtte jag finna min vila
i stormen
måtte jag vara
färgerna grön och vit
snödroppe och liljekonvalj
måtte snön väcka grönskan
i mitt hjärta
måtte någon ta mig bort
från denna död och
åter ge mig liv!**

**Më zëntë gjumi
në një poezi
rafsha tatëpjetë
në një terr dielli të nxehtë
e gjetsha përgjigjen time
në rrugë e sipër për te pyetja
e gjetsha këpucën time
që s'e provova kurrë
e vallëzofsha vallen
që s'e luajta kurrë!**

**E gjetsha prehjen
në stuhi
qofsha
ngjyrat e blerta e bardha**

**fjollë bore e zambak
dëbora e zgjoftë blerimin
në zemrën time
më marrtë dikush me vete
nga kjo vdekje e
ma ktheftë jetën përsëri!**

**Vinden tjuiter över sommarens obarmhäftiga död,
sliter i gummans trasiga kläder;
en silvergrå strimma lyser redan i mitt hår,
och lövet simmar i sitt gyllne blod.**

**Naturen överrumplas plötsligt av en djup stillhet:
en väntans stund före döden.
Träden står tysta med sina nakna armar
vattnet ligger blekt och drömmande
som ett melankoliskt öga,
molnen driver oroligt i väg
och de sista flyttfåglarna lämnar det döende landet.**

**Men jag
skall simmande i kvällsolens röda blod
taga mig över på andra sidan av livet.**

**Era ulurin mbi vdekjen e pamëshirtë të verës
i gris petkat e rreckosura të plakës;
një rreze griargjendi më ndriçon tashmë në flokë.
e gjethi noton në gjakun e vet të artë.**

**Natyra stepet befas nga një prehje e qetë:
një çast pritjeje para vdekjes.
Pemët qëndrojnë heshtur me supet lakuriq
si sy melankolik,
retë shtyhen të trazuara tutje
e shpendët e mbramë shtegtarë e lënë këtë vend të dergjur.**

**Por unë
duke notuar në gjakun e kuq të diellit të mbrëmjes
do të kaloj në bregun tjetër të jetës.**

**Måste ner i djupet
för att erövra höjden
måste upp i höjden
för att erövra djupet
måste fånga Gud
som sitter någonstans
 däremellan
och håller mig fången.**

**Måste lyssna till guld
för att förstå silver
måste lyssna till glädjen
för att fånga eldens fjäril
eller källans nakna tergal
måste få skratta
för att något ska växa
så att jag själv kan växa.**

**Jag måste gömma morgonen
som en ledstjärna i min hand
för att inte dagen
ska rinna ut i leda
inför tanken på nästa dag
måste få somna ljust
in i nattens mörker
vakna upp och ha vuxit
för att kunna nå ännu längre
måste hindra saxarna och knivarna
att förälska sig i fåglar
måste jaga dumheten
så att inte dess rot hinner
kväva visdomen.**

**Måste högre upp
för att komma djupare
måste ännu djupare ner
för att komma ännu högre upp.**

Duhem poshtë në thellësi
për ta pushtuar lartësinë
duhem lart në epërsi
për ta pushtuar të thellën
duhet ta kap Zotin
që është ulur diku
ndërmjet
e më mban të robëruar.

Duhem ta dëgjoj arin
për ta kuptuar argjendin
duhet ta ndjej gëzimin
për ta kapur fluturën e flakës
apo mëllenjën e burimit
duhet të qesh
ashtu që të rritet diçka
për t'u rritur pastaj dhe unë

Duhem ta fsheh mëngjesin
si yll prijatar në dorën time
ashtu që dita të mos
rrjedh në mërzi
para mendimit për ditën tjetër
duhem të flej ndritshëm
në errësirën e natës
të zgjohem e të jem rritur
për të arritur edhe më larg
duhet t'i ndalë gërshëret e thikat
të mos dashurohen në shpendë
duhem ta shporrë marrëzinë
që rrënja e saj të mos ketë kohë
ta mbys urtësinë.

Duhem edhe më lartë
për të mbërritur edhe më thellë
duhem edhe më thellë
për të mbërritur edhe më lartë

**Jag tackar inte Gud för maten
så länge halva världen dör av svält.
Martyrer och hjälten
kommer aldrig in i mitt porträttgalleri.
Jag vill inte dela samvetens puckel
med präster och kyrkklockor
inte börja varje helg
med frysande gåshud
inte tillbedja den döde på den levandes bekostnad**

**Det stängda rummets fyrkantiga lycka
ska inte få kväva min dröm om lycka.
Jag ska öppna alla fönstren
utåt och framåt och uppåt.
Inte en enda av de fåglar
som flyger till mina händer
ska jag hålla kvar
i min begränsade cirkel
och ingen ska få mig att tro
att kärleken ska vara en dans
mellan kniv och ros!**

**S'i them Zotit të qofsha falë për bukën
gjersa gjysma e botës vdes urie.
Dëshmorë e heronj
s'fus kurrë në galerinë e portreteve.
S'dua ta ndaj gungën e ndërgjegjes
me priftërinj e këmbana kishash
s'dua të filloj çdo kremtë
me rrëqethje të mërdhira
t'i lutem të vdekurit në kurriz të së gjallës**

**Lumturinë katërkëndëshe të dhomës së mbyllur
s'do ta lë të ma vrasë ëndërrën e lumturisë.
S'do t'i hap të gjitha dritaret
jashtë e brenda e lart.
As edhe një nga ata shpendë
që më vijnë fluturim në duar
s'do ta mbaj
në rrethin tim të kufizuar
dhe asnjëri s'do ta shtyjë të besoj
se dashuria është një valle
mes thikës e trëndafil!**

**Do ta shndërroj jetën time në poezi: një poezi
Qëllimi i vetëm i të cilës është ta gjejë rrugën gjer te e
heshtura fole e zotërave.
Bota ime veç poezi! Po kërkuat gjë tjetër aty
ju refuzoj hyrjen.
Realiteti: ç'është ai pos një ëndërre të zhgënjyer
në paterica!
Qoftë larg që Zoti im të bëhet aq njerëzor sa t'i
zhgënjejë ëndërrat e veta...
Do të zhvishem fare para jush, aq lakuriq
sa të rrëqetheni nga mendimi i lakuriqësisë suaj.
Lakuriq, të ulur mbi pasqyra, do t'i graham barkës
bashkë mbi një det të rrafshët pasqyrë
e në e arritshim sterenë pa atë sëmundje
që ia kemi vënë nofkën rrufë
atëhere ndoshta kemi nisur t'i afrohem folesë së
zotërave të heshtur.**

Ditt ansikte: mina händers glädje
Ditt ansikte: en stilla sjö
över vilken vinden och gräset vajar
med mörka skuggor.
Din blekhet: så tyst och vilsam
lik fallande snö
men ej vit och kall
utan ljus och värmande som snöns tystnad.
Din mun: en leende dröm
(kysses den ständigt av sköna minnen?)
Din underläpp: så smakfull och tung
en droppe som älskar sin egen tyngd
och vägrar att falla.
Din överläpp en pensels djärva tunna vingstreck.
Ditt leende: o ge mig en mjuk snöboll
att smälta i min hands barnaglädje!
Dina ögon: mörka frågor i barnaland
frågor bortom alla frågor.
Din panna: sten i månljus natt
Din panna: välvd likt en upp-och-nervänd båt
som lyssnar till och famnar vågornas hemlighet
vågornas hemlighet som är kärlek.
Din kind: ett litet bo för min kind
där jag kan vila från kärleken
i kärleken.

Fytyra jote: gëzim i duarve të mia
Fytyra jote: gjol i qetë
mbi të cilin era e bari lëkunden
med hije të errëta.
Zbehtësia jote: sa e heshtur e pushuar
si dëborë që bie
por jo e bardhë e ftohtë
po e ndritshme e ngrohëse si heshtja e borës.
Goja jote: ëndërr e qeshur
(e puthin vallë, gjithmonë kujtime të ëmbëla?)
Buza jote e poshtme: sa e plotë dhe e rëndë
një pikël që e dashuron peshën e vet
e refuzon të bie.
Buza e epërme, një vijëflatër e guximshme, e fortë.
Buzëqeshja jote: o ma jep një top bore të butë
ta shkrij në gëzimin fëmijëror të dorës sime.
Sytë tu: pyetje të errëta në toka fëmijësh
pyetje matanë çdo pyetjeje.
Balli yt: shkëmb në natë dritëhëne
Balli yt: i lakuar si barkën e përmbysur
që i dëgjon e i përqafton fshehtësitë e valëve
fshehtësitë e valëve që janë dashuri.
Faqja jote: një fole e vogël për faqen time
ku mund të pushoj prej dashurisë
te *dashuria*.

**Ge mig kvällsjöns lugn
där den somnar in med rynkfri panna
förvissad om morgondagens druvblå kyss.
Lär mig rådjurets sätt
att till hälften springande till hälften flygande
ta sig fram genom sina dagars skogar
utan att krossa en blomma med sin hov.
Ge mig mörkret
men ej det skrämmande tunga
utan det blonda lätta mörkret
med en fjärils lätthet
Ge mig stenens fasta styrka
ge mig tillkämpade lugnet värdighet
men ej värdighetens träiga lugn.
Låt mina hudlösa dagar få leva ut sin smärta
men överge dem ej.
Låt mig slippa ta hånskrattet till hjälp
eller det alltför tidiga dödssprånget.
Ge mig förmågan
att bli åskådare till min egen smärta
och ej dess trogna slav.
Ge mig förmågan
att berusa mig i livets alla viner
att berusa mig från klarhet till klarhet.
Lär mig tala till den törstiga
med vattnets självklarhet
till de sorgsna med glädjens
molnupplösande ord.
Och slutligen
lär mig älska
utan att knyta knutar.**

**Ma jep prehjen e detit të mbrëmjes
kur flen me ballë pa rrudha
i bindur për puthjen rrushblu të mëngjesit.
Ma mëso mënyrën e sorkadhes
që gjysma me vrap gjysma fluturim
i gjen rrugët ndër pyjet e ditëve të veta
pa shkelur një lule me thundër.
Ma jep terrin
por jo të frikshmin të rëndin
por bjonden të lehtë errësirë
me lehtësinë e fluturës.
Ma jep forcën e dendur të shkëmbit
ma jep qetësinë e sforcuar dinjitetin
por jo qetësinë e drunjtë të dinjitetit.
Le ta jetojnë dhembjen e vet ditët mia të rrjepura
veç le të mos më braktisin.
Le të mos e ndihmoj veten duke përqeshur
apo duke bërë vrapin e vdekjes para kohe
Ma jep aftësinë
të bëhem shikues i dhembjes sime
e jo skllav i saj besnik.
Ma jep shkathtësinë
të dehem në tërë verërat e jetës
të dehem prej qartësie në qartësi.
Më lër t'i flas të eturit
me vetëqartësinë e ujit
të pikëlluarit me gëzim
fjalësh mjegullhapëse.
Dhe në fund fare
më lër të dashuroj
pa lidhur nyje.**

**Låt dig inte luras av månen
som börjar sin kväll
med att droppa guld i havet.
Månen är en vampyr
som suger i sig kvällens varma blod
så att rymden blir kall och vit
och stjärnorna bleka som isblommor.
Månen breder sina spökdukar över landskapet
förföljer och fångar in djuren med sitt stickande ljus
så att de blir till krypande svarta hål.
Månen avklar varje blomma dess färg
och dödar trädens jordmörka drömmar
så att de svävar hemlösa i bleka rymden
likt skuggor av sina egna skuggor...
Månen droppar melankoli i de älskandes hjärtan
lurar dem att dyka efter guld i sin steniga brunn
så att deras svindlande begär blir deras död.
Månen är en demon
som endast för kyla och ensamhet med sig.
Akta dig för att lyssna till dess tunga av guld.**

**Mos u gënje nga hëna
që e nis mbrëmjen
duke pikëluar ar në det.
Hëna është dhampir
që e thëthin gjakun e nxehtë të muzgut
gjersa ta bën hapësirën të ftohtë të bardhë
e yjet të zbehta si luleakuj.
Hëna shtrin çarçafë fantazmash mbi peisazhin
i përndjek e i kap kafshët me dritën e vet therrëse
për t'i kthyer në vrime të zeza që zvarriten.
Hëna ia zhvesh çdo lules ngjyrën
i vret ëndërrat e tokëterrta të çdo peme
sa të pezullojnë të pastreha në hapësirën e zbehur
si hije të hijeve të veta...
Hëna piklon melankoli në zemrat e dashnorëve
i rren derisa gjakimi t'ua hajë kokat.
Hëna është një kukudh
që sjell veç ftohtësi e vetmi.
Ke mendjen kur e dëgjon gjuhën e saj të artë.**

**Inom varje dikt
lyser en liten lampa**

**I rummet och tiden
i jorden och havet
hos människan och djuret
hos allt som har skapats
av natur och människohand
finns en dikt
som lyser som en lampa**

**söker du tillräckligt längre
finner du kanske även en lampa
inom ditt djupaste mörker.**

**Brenda çdo poezie
ndrin një llambë e vogël**

**Në hapësirë e kohë
në tokë e det
te njeriu e te kafsha
te gjithçka që është sajuar
nga natyra e dora e njeriut
ka një poezi
që ndrin si llambë**

**nëse i jep kohë kërkimit
do ta gjesh mbase një llambë edhe
në terrin tënd më të thellë.**

KARIN BOYE

MORGON

**När morgonens sol genom rutan smyger,
glad och försiktig,
likt ett barn, som vill överraska
tidigt, tidigt en festlig dag –
då sträcker jag full av växande jubel
öppna famnen mot stundande dag –
ty dagen är du
och ljuset är du,
solen är du,
och hela det vackra, vackra,
väntade livet är du!**

KARIN BOYE

MËNGJES

**Kur dielli i mëngjesit përvidhet nëpër dritare
i gëzuar i kujdesshëm,
si një fëmijë, që do të befasojë herët,
herët një ditë jubilarë -
ashtu zgjatem unë përplot hare në rritje
e marr në grykë ditën që afrohet -
se dita je ti
e drita je ti
dielli je ti
e gjithë jeta e bukur,
e bukur je ti!**

BÖN TILL SOLEN

**Skoningslöse med ögon som aldrig har sett mörkret!
Frigörare som med gyllene hammare bräcker isar
Rädda mig!**

**Raka som smala streck sugs blommornas stänglar i höjden:
närmare dig vill kalkarna skälva.
Träden slungar sin kraft som pelare mot sin härlighet:
först där uppe
breder de ut sin ljusstörstiga bladfamn, hängivna.
Människan drog du
från en jordfast sten med blinda blickar
till en vandrande vajande växt med himmelsvind om pannan.
Din är stängel och stam. Din är min ryggrad.**

**Rädda den!
Inte mitt liv. Inte mitt skinn.
Över det yttre råder inga gudar.
Med släckta ögon och brutna lemmar
är den din, som levde rak
och hos den som dör rak
finns du, när mörker slukar mörker.
Mullret stiger. Natten sväller.
Livet skimrar så djupt dyrbart.
Rädda, rädda, seende gud,
vad du skänkte.**

LUTJE PËR DIELLIN

**I paskrupull me sy që kurrë s'kanë parë errësirë!
Çlirimtar që me çekanë të artë i then akujt
më shpëto!**

**Të drejta si vija të vogla thëthijnë përpjetë kërcenj lulesh:
të të afrohen duan edhe vetë vazot.
Pemët e hedhin përpjetë forcën si shtylla drejt
harlisjes tënde:
veç kur arrijnë atje lart
e zgjerojnë kraharorin e vet gjethnor, dritëuritura,
të përkushtuara.**

**Njeriun e ngrehe
nga një gur i varrosur me shikime të verbëra
në një bimë shëtitëse lëkundëse me erë qiellore në ballë.
Jot dritë është kërcelli e trungu.
Jot dritë është shtylla ime kurrizore.**

**Shpëtoje!
Jo jetën time. Jo lëkurën time.
Mbi të jashtmen zotërat s'kanë dorë.
Me sy të fikur e gjymtyrë të thyera
është i joti, kush jetoj shpinëdrejt
e te ai që vdes shpinëdrejt
je ti, kur terri gllabëron terrin.
Uturima rritet. Nata fryhet.
Jeta ndrin thellësisht e shtrenjtë.
Shpëto, shpëto zot vështrues
atë që ke falur vetë.**

MORGON SOM EN FRUKT

**Morgon som en frukt ligger världen i min famn,
det har mognat i natt,
och skalet är den tunna blå hinnan som spänner sig
bubblrund,
och saften är det söta och doftande, rinnande, brinnande
solljusflödet.**

**Och ut i det genomskinliga alltet springer jag som simmare,
dränkt i en mognads dop och född till en mognads makt.
Helgad till handling,
lätt som ett skratt
klyver jag ett gyllene honungshav, som begär mina
hungriga händer.**

FRUT I PJEKUR

**Të pjekur si frut e marr botën në grykë,
qenka arrirë sonte,
e lëvorja e ka cipën e kaltërtë hollake që përzgjatet
tullumbace rumbull
e lëng e ka të ëmblën, kundërmuesen, rrjedhësen, përvëluesen
gurrën e dritëdiellit.**

**E përjashtë në gjithçkanë transparente vrapoj si notare,
e mbytur në pagëzimin e pjekjes e lindur në pushtetin e arrirjes.
E shenjtëruar për veprim,
e lehtë si një qeshje
e çaj një detëmjaltë të artë, që i kërkon
duart e mia të uritura.**

BLONDA MORGON

**Blonda morgon, lägg ditt lena hår
på min kind och andas orörd i din tystnad,
Jorden öppnar vid och vidare sin jättekalk,
född på nytt i slutet mörker.**

**På klara vingar
dalar Undret som en väldig insekt
för att snudda lät vid aningslösa
vaknade pistiller.**

Morgon på den sjunde dagen...

MËNGJES BJOND

**Mëngjes bjond, shtrij flokët tua të lëmueta
në faqen time e frymo i paprekur në heshtjen tënde,
toka hapet tejepërtej në vazon e vet të stërmadhe
i lindur sërish në fund errësire.**

**Në flatra të kthjellëta
bie Mrekullia si insekt i stërmadh
për ta çikur lehtë mosdysgueset
të porsazgjuarat pistile**

Mëngjesi i të shtatës ditë...

TILL HAVET

**O hav, hav,
hur stark den dryck du bräddar!
Din stora kyla
är helig rening klar.
Din ljusfamn
är hälsa sval för människors barn, för oss som läkdom älska.**

**Ty du, hav,
Strålande mjukt, rytande hårt,
falskt och troget alltid,
är liknelse skön för sköna ting:
för tappra hjärtans saltskummiga väg i världen.**

DETIT

**O det, det
sa e fortë kjo pije që e zien!
Ftohtësia jote e madhe
është pastrim i shenjtë i kthjelltë.
Përqafimi yt i ndritshëm
është shëndet i vakët për zog të njeriut,
për ne që shërim duam.**

**Se ti, det,
rrezebutë, ushtimëfortë,
gënjeshhtar e besnik përherë,
je ngjasim i bukur për gjëra të bukura:
për rrugën e përkripur të zemrave trime në këtë botë.**

VINTERNATT

**Gnistrande knarrande skare hård
Ensam, ensam är nattens rymd över vita vägar.
Mig fyller bister törst
till vinterrymden.**

**Springer du snart ej för foten upp,
djupa jordkalla vatten, värd som ibland mig isat,
du starka mörker som
min stjärna gömmer?**

**Då skall du hisnade hård och rent
dränka ruttnade lögn som fordon du skonslöst gjorde.
Var är du, bittra hav
av is och sanning?**

NATË DIMRI

**Cipë akulli xixëlluese krikëlluese e fortë
Vetëm, vetëm është hapësirë nate mbi rrugë të ftohta.
Më ka marrë një etje e sertë
për hapësirën dimërore.**

**Mos do të më çahesh nën këmbë
ujë i thellë tokëftohtë, nikoqir që më ngrive sa herë,
ti terr i fortë që
ma fsheh yllin tim?**

**Atëherë, shashtisje e fortë e pastër,
do të mbytësh pamëshirë rrenat qelb si qëmoti.
Ku je, det i hidhur
i akullit e i të vërtetës?**

STENARNA

**Gud hade givit oss tunga själar av sten.
Så stod vi på stranden av havet,
där strålarna hoppade, där skummet dansade, där måsarna
seglade i ljus.**

**Då slungade vi stenarna på lek att förgås. Något ska
man göra med stenar.**

**De snuddade vid ytan, de studsade i bågar, de gled över
djupen som vindar!**

**Och lycklig är vår sömn: den är rörd av vingar, av
svalor som jagar över vattnet.**

GURËT

**Zoti na dha shpirta të rëndë guri.
Pa qëndruam pranë bregut të detit,
ku rrezet kërcenin, shkuma vallëzonte, e pulëbardhat
velonin në dritë.**

**E lozëm gjuaje gurin që të zhbëhet. Diçka duhet
të bëjë njeriu me gurët.**

**Ata e çikën syprinën, bëjë tutje në harqe, rrëshqitën
mbi thellësiat si erëra!**

**Dhe e lumtur është ëndërra jonë: prekur flatrash, nga
dallëndyset që gjuajnë mbi ujë.**

NATTENS DJUPA VIOLONCELL

**Natten djupa violoncell
slungar sitt mörka jubel ut över vidderna.
Tidens töckenbilder löser sin form
i floder av kosmiskt ljus.**

**Dyningar, lysande långa,
sköljer i våg på våg genom nattblå evighet.
Du! Du! Du!**

**Förklarade lätta materia, rytmens blommande skum,
svävande, svindlande drömmars dröm,
bländvit!**

**En mås är jag, och på vilande sträckta vingar
dricker jag havssalt salighet
långt östan om allt jag vet,
långt västan om allt jag vill
och rör vid världens hjärta –
bländvitt!**

VIOLONCELO E NATËS

**Violonceloja e thellë e natës
e hedh brohorinë e vet të errët mbi lartësitë.
Imazhet e mjegullta të kohës tretin format
në lumenj të dritës kozmike.**

**Dallgëzime, shkëlqime të gjata,
shpëlajnë valë pas vale në amshim natëblu.**

Ti! Ti! Ti!

**Kthjellove lëndën e lehtë, shkumën lulëzim të gjakut,
ëndërrën e ëndërrave pluskuese, marramendëse
verbimbardha!**

**Pulëbardha jam unë, e në flatra hapur pushuar
pi ujëdeti lumërim**

**larg në lindje të tërë asaj që e di
larg në perëndim të tërë asa që dua**

**dhe e prek zemrën e botës -
verbimbardhë!**

VALBORGSNATT

**Sent omsider står jag vid ödenas berg.
Runtomkring som ovädersmoln
skockar sig formlösa väsen, skymningsdjur,
svartvingade,
fosforögda.
Stannar jag? Går jag? Vägen ligger mörk.
Stannar jag fredlig här vid foten av berget,
då rör mig ingen.
Lugn kan jag se deras kamp som en dimmans lek i luften,
själv blott ett vilse öga.
Men går jag, går jag då vet jag ingenting mer.
För den som tar de stegen
blir livet saga.**

**Själv eld
skall jag rida på ringlande eldormar.
Själv vind
ska jag flyga på vingade vinddrakar.
Själv intet,
själv förlorad i stormen
slungas jag död eller levande fram, ett öde framtidstungt.**

NATA E VALPURGJISË

**Tevona po qëndroj rrëzë malit të fateve.
Përreth si re shqotash
mblidhen qenie të paforma, shtazë muzgu,
flatrazeza,
me sy fosfori.
A të rri? A të shkoj? Rruga është errësirë.
Nëse rri paqësisht këtu rrëzë malit,
s'më ngan kush.
Qetë mund t'ua shoh luftën si lojë mjegulle në ajër,
vetja veç një sy rrugëhumbur.
Por nëse ec, nëse ec s'di më gjë prej gjëje.
Për ata që i bëjnë ata hapa
jeta bëhet një përrallë.**

**Vetë zjarr
gjarpërinj zjarri të përdredhur do të shaloj.
Vetë erë
edra erërash me flatra do të fluturoj.
Vetë asgjë,
vetë e humbur në shtrëngatë,
gjallë a vdekur do të gjuhem më tej, një fat
ardhmërie hijerëndë.**

MIN HUD ÄR FULL AV FJÄRILAR

**Min hud är full av fjärilar, av fladdervingar –
de fladdrar ut över ängen och njuter sin honung
och fladdrar hem och dör i små trista spasmer
och inte ett blomstoft rubbas av lätta fötter.
För de är solen till, den heta, omätliga, äldre än tiderna...**

**Men under hud och blod och innanför mären
flyttar sig tung tungt fångade havsörnar,
vingbredda, som aldrig släpper sitt byte.
Hur vore ert tummel en gång i havets vårstorm?
Hur vore ert skrik, när solen glödgade gula ögon?
Stängd är grottan! Stängd är grottan!
Och mellan klorna vrider sig vita som källarskott
mitt innerstas tågor.**

LËKURËFLUTURA

**Lëkurën e kam plot flutura, plot flatra lakuriqësh -
flatrojnë mbi fushë e shijojnë mjaltën e vet
e flatrimthi ikin në shtëpi vdesin në tkurrje të vogla të zymta,
e s'ka nektar që trazohet prej këmbësh të vogla.
Për to është dielli, i nxehti, i pangopuri, më plak se kohët...**

**Por nën lëkurë e gjak e brenda në palcë
më zhvendosen rëndë-rëndë shkaba deti të skllavëruara,
flatragjëra, që kurrë s'e lëshojnë prenë.
Si do të ishte një rrokullimë juaja në stuhi pranvere në det?
Si do të ishte klithma juaj, kur dielli i përprush sytë
e verdhimtë?**

**Mbyllur është guva! Mbyllur është guva!
Dhe mes kthetrave u përdridhen të bardha si bisqe qilerësh
fuqitë e brendisë sime.**

IDYLL

**Din röst och dina steg faller mjuka som dagg på min arbetsdag.
Där jag sitter är det vår i luften omkring mig av din
levande värme.**

**Du blommar i min tanke, du blommar i mitt blod och
jag undrar bara,
att inte mina lyckliga händer slår ut i tunga rosor.**

**Nu sluter sig vardagens rymd kring oss två, lik
en len lätt dimma.**

**Är du rädd att bli fånge, är du rädd att drunkna i det gråa?
Var inte rädd: i vardagens innersta,
i allt livs hjärta,
brinner med stilla nynnande lågor en djup, hemlig helg.**

IDILË

**Zëri yt e hapat tu bien butë si vesë mbi ditën e punës sime.
Këtu ku ulem ndihet ajër pranvere rreth meje
nga ngrohtësia jote e gjallë.
Ti më lulëzon ndër mend, më lulëzon në gjak
e unë veç dua ta di
që duart e mia të lumtura s'do të kthehen në trëndafila të rëndë.
A ke drojë se bëhesh rob, a ke frikë se mbytesh në gri?**

**Mos u tut: në thelb të të përditshmes,
në zemër të gjithë jetës,
digjet me flakë nanurisjesh të qeta një kremtë e thellë, e fshehtë.**

TILL SKÖNHETEN

**När våra gudar falla
och vi stå ensamma bland spillror,
så utan fäste mer för våra fötter
som klot i rymden –
då skymtar du ett ögonblick, du höga Skönhet.
Då, endast då.
Så sträng som eld du talar tröst:
”Vad som än faller – jag står åter.”
O stanna, stanna, heliga
och fräls min själ
från lögnen av måttlös sorg!**

PRANË TË BUKURËS

**Kur zotërat të na shemben
e ne të rrimë vetëm mes gërmadhash,
pa pikëmbështetje nën këmbë
si rruzuj në hapësirë -
atëbotë na vegohesh, ti Bukuri e lartë.
Atëbotë, veç atëbotë.
Sertë si zjarri na jep zemër:
"Çkado që të rrëzohet - unë prapë qëndroj."
O ndalo, ndalo, e shenjtë
e ma shëlbo këtë shpirt
nga pikillimi i pamasë i gënjeshtres!**

VÄRLDEN ÄR DRÖMD

**Världen är drömd av en sovande gud
och gryningens rysningar vattrar hans själ.
Minnen av ting, som hände i går,
innan världen var till,
spökar, glimtar.**

**Det i vars väsen vi inte har någon del,
möter oss där vägen kröker,
det andas en fasa, som inte är vår,
från gränserna lång borta,
från världar av andra lagar.**

**Somna, somna tyngre, du sovare,
tills drömmen inte plågar dig mer,
eller vakna till dagen, skapare
och gör oss verkliga!**

BOTË E ËNDËRRUAR

**Bota po ëndërrohet nga një hy i fjetur
e rrëqethët e ferkut ia ndezin shpirtin.**

**Kujtime ngjargjesh, që ndodhën dje,
para se bota të ishte,
i faniten, i shkëndijnë.**

**Ajo në qenien e të cilës s'kemi hise,
na takon tek laku i rrugës,
frymon një tmerr, që s'është yni,
nga kufinj të largët tej,
nga botëra të tjera ligjesh.**

**Fli, fli më rëndë, ti gjumash,
gjersa të mos vuash më prej ëndërrash,
apo zgjohu ndanë ditës, sajues
e bëna përnjëmend!**

FÖRDÄRVAN

**Mig leder en ormblick, stel, grym –
stirrar mig till mötes ur det fjärmaste fjärran,
styr mina steg i det närmaste nära,
håller mig fången i kuvande skrämsel,
binder viljan...**

**Vem gav ormen hans fruktansvärda skönhet,
avgrunden dragning,
döden sötma?
Vem gav fasan den ödesdigra ljuvlikhet,
som lockar lik en mörkare lycka?**

**Kanske där bortom, vid de eviga källorna,
där slöjorna faller,
möter mig Fördärvaren i annan gestalt.
Är du Guds skugga, du onde?
Guds nattlige tvillingbroder?**

RRËGJIM

**Më prin një shikim gjarpëri, shtangës, mizor -
më vjen zhbirues në takim nga largësia më e largët,
m'i nis hapat në afronë me më të afërmen,
më mban skllave në frikë të ndrydhur,
ma lidh vullnetin...**

**Kush ia dha gjarpërit këtë bukuri tmerri,
ngrehjen e humnerës,
andjen e vdekjes?
Kush i dha mynxyrës sozi të kobshme ëmbëlsie,
që më josh si lumturi e errët?**

**Ndoshta atje tej, tek burimet e përjetshme,
ku bien vellot,
më pret Rrëgjuesi në tjetër trajtë.
Mos je ti hija e Zotit, ti qoftëlargu?
Binjaku natësor i Zotit?**

NI ROPAR PÅ MÄNNISKOR

**Ni ropar på människor av stora mått. Vad ger stora mått åt
en människa?**

**Att bli till intet och glömma sig själv för det som är
större än hon.**

**De obotfärdiga ropar. De själva skulle växa till jättar
den stund de böjde sina knän i skuggan av de väldiga tingen.**

**Men höj era röster tills gudarna vaknar, tills nya gudar
reser sig och svarar!**

**När ingen frågar efter människan mer, då står era
människor här.**

I THËRRISNI NJERIUT

**Ju thërrisni për njerëz të mëdhenj. Ç'i jep masë
të madhe njeriut?
Të bëhet asgjë e ta harrojë veten për diçka që është
më e madhe se ai.**

**Të papenduarit thërrasin. Ata vetë do të rriteshin viganë
po t'i përkulnin gjunjë në hije të gjërave të stërmëdha.**

**Po ngritni zërat gjer në vesh të zotrave,
gjersa zotra të rinj të çohen e t'ju përgjigjen!
Kur askush të mos pyet më për njeriun,
atëhere do të qëndrojnë gjithmonë këtu
njerëzit tuaj.**

GUNNAR EKELÖF

BLOMMORNA SOVER I FÖNSTRET

**Blommorna sover i fönstret och lampan stirrar ljus
och fönster stirrar tanklöst ut i mörkret utanför
tavlorna visar själlöst ut sitt anförtrodda innehåll
och flugorna står stilla på väggarna och tänker**

**blommorna lutar sig mot natten och lampan spinner ljus
i hörnet spinner katten yllegarn att sova med
på spisen snarkar kaffe pannan då och då med välbehag
och barnen leker tyst med ord på golvet**

**det vita dukade bordet väntar på någon
vars steg aldrig kommer uppför trappan**

**ett tåg genomborrar tystnaden i fjärran
avslöjar inte tingenas hemlighet
men ödet räknar klockans slag med decimaler.**

GUNAR EKELËF

LULET FLEJNË

**Lulet flejnë në dritare e llamba vrojton dritë
e dritaret vrojtojnë pa mend në errësirën jashtë
pikturat zhveshin pa shpirt thelbin që iu është besuar
e mizat rrijnë pa u ndier në mure e mendojnë**

**lulet mbështeten ndaj natës e llamba tjerrë dritë
në qoshe tjerrë macja lëmshe lini për të fjetë me to
në sobë gërhet çajniku herë herë me qejf
e fëmijët luajnë heshtur me fjalë në dysHEME**

**tryeza me çarçaf të bardhë e pret dikë
po hapat s'do t'i vijnë kurrë përpjetë shkallëve**

**një tren e shpon heshtjen në largësi
s'e zbulon fshehtësinë e gjërave
por fati i numëron rrehjet e orës me decimale.**

OSYNLIG NÄRVARO

**gryningen kom med brusten blick,
fönstret stirrade längre
i ögonblicket som föll bort
då väckarklockan ringde...**

**en gäspning släpade sig över golvet
och drucknade i lavoaren,
vinden öppnade badrumsfönstret,
gardinen dansade på tvären...**

**därute drack vattendropparna ljus i dimman
som speglade gatuförsäljarnas osynliga rop
och det stora svarta trädena liknade
ljudlösa rop med armarna i luften...**

PRANI E PADUKSHME

**agimi erdhi me sy të plasur,
në dritare shikoi gjatë
në momentin që ra e iku
kur cingërroi zilja e orës**

**një gogësimë u zvarrit në dysHEME
e u mbyt në sqollë
era e hapi dritaren e banjës
perdja vallëzoi në tërthor**

**përjashta piklat e ujit pinin dritë në mjegull
pasqyronin thirrje të papara shitësish rrugorë
e pemët e mëdha të zeza u ngjanin
thirrjeve të pazëshme me duart në ajër...**

APOTEOS

**ge mig gift att dö eller drömmar att leva
askesen skall sluta snart i månens portar som solen
redan välsignad
och fastän omförmälda med verkligheten skall den dödes
drömmar sluta beklaga sitt öde**

**fader åt din himmel återlämnar jag mitt öga som en blå
droppe i havet
det svarta världen böjer sig inte mer för palmer och psalmsång
men tusenåriga vindar kammar trädenas utslagna hår
källorna släcker den osynlige vandrarens tröst
fyra väderstreck står tomma omkring båren
och änglarnas musslin förvandlas
genom en trollslag
till intet**

APOTEOZË

**më jep helm të vdes o ëndërra të jetoj
askeza mbaron së shpejti në portat e hënës si dielli
i bekuar tashmë
e me të pajtuar me realitetin, ëndërrat
e të vdekurit do të reshtin së qari për fatin**

**im at qiellit tënd po ia kthej syrin tim si një
pikël blu në det**

**bota e zezë nuk lakohet më për psallma e urata
e puhi mijëvjeçare ua krehin pemëve flokët e lëshuar
burimet ia shuajnë etjen endecakut të padukshëm
katër anët e botës mbetur bosh përreth vigut
e drithërat e engjëjve shndërrohen
përmes një tundjeje magjike
në asgjëfare**

TAG OCH SKRIV

**Om livet, om levande
Om döden, om döda.
Om älska och hata.
Om öster och väster,
de två som aldrig ska mötas
och aldrig skiljas,
blott ana varandras närhet,
förnimma och följa varandras rörelse,
så som människan måste
i hat och kärlek.**

**Jag sjunger om det enda som försonar,
det enda praktiska, för alla lika:
Hur sällan mänskan äger makt
att avstå makt!
Att avstå jag och talan, avstå –
det enda som ger makt.**

NIS E SHKRUAJ

**Për jetën, për të gjallët.
Për vdekjen, për të vdekurit.
Për dua e urrej.
Për lindje e perëndim,
të dy që kurrë s'do të hasen
e kurrë s'do të ndahen,
veç ta marrin me mend afrinë e tjetrit,
t'i ndjesojnë t'i ndjekin lëvizjet e tjetrit,
ashtu si duhet të bëjë njeriu
në urrejtje e dashuri.**

**Po këndoj për të vetmen që pajton gjaqet,
të vetmen gjë praktike, njësoj për të gjithë:
Sa rrallë që e ka në dorë njeriu
të heq dorë prej pushtetit!
Heqja dorë nga uni e nga e drejta, heqja dorë-
e vetmja që jep pushtet.**

JAG TROR

**Jag tror på den ensamma människan,
på henne som vandrar ensam,
som inte hundlikt löper till sin vittring,
som inte vargligt flyr för mänskovittring:
På en gång människa och anti-människa.**

**Hur nå gemenskap?
Fly den övre och yttre vägen:
Det som är boskap i andra är boskap också i dig.
Gå den undre och inre vägen:
Det som är botten i dig är botten också i andra.
Svårt att vänja sig vid sig själv.
Svårt att vänja sig med sig själv.**

**Den som gör det skall ändå aldrig bli övergiven.
Den som gör det skall ändå alltid bli solidarisk.
Det opraktiska är det enda praktiska
i längden.**

BESOJ

**Besoj në njeriun e vetmuar,
në atë që endet vetëm,
që s'vrapon si langa kah e ngreh era,
që s'ik si ujk nga era e njeriut:
Përnjëherë njeri e antinjeri.**

Si arrihet bashkësia?

**Shmang rrugën e epërme e të jashtme:
ç'është bagëti te tjerët është bagëti te ti.
Merre rrugën e poshtme e të brendshme:
ç'është fund për të tjerët është fund për ty.
Zor të mësohesh me veten.
Zor t'ia marrësh dorën vetes.**

**Kush e bën megjithatë s'do të braktiset kurrë.
Kush e bën megjithatë do të jetë gjithmonë solidar.
Jopraktikja është e vetmja që është praktike
në afat të gjatë.**

TOSCANA

**Även tankspriddheten är ett storslaget landskap:
Fält där man plöjer med oxar, en hund som skäller på ingenting
och halmtäckt bondgård vars brunsvingel kan skönjas
blå sluttningen med ensamman pinjer och cypresser
som bakgrund till någon frånvarande Madonna
med en frånvarande Johannes och ett Jesusbarn
som griper efter bröstet med en gest av tomhet.
Därför att ingen av de ses, vore det inte
i kvällens egen genomskinlighet, som kunde vara deras
ögon seende ut ut över fält som ligger orörda och tysta
sedan alla de synliga fåglarna redan flyttat
och endast de osynliga hörs flytta, ännu, i flockar om natten.**

TOSKANA

**Edhe hutesa është peisazh madhështor:
fusha ku lavrohet me buaj, një qen që leh në asgjë
e çiflig mbuluar me kashtë, me gardhet jashtë
rrëpira blu me fistikë e qiparisë
si sfond i një Madone në mungesë
me një Gjon në mungesë e një Jezus foshnje
që e kap gjirin me një gjest boshllëku.
Sepse asgjë nga këto nuk shihet, po s'që
transparenca e vetë mbrëmjes, që mund të ishte
sytë e tyre vrojtues mbi fusha që ndehen heshtur të paprekura
pasi të gjithë shpendet e dukshëm kanë shtegtuar tashmë
e vetëm të padukshmit ndihen tek shtegtojnë, ende,
në tufa natën.**

SOM ANKELRINGAR

**Som ankelringar är denna musik
om intet är ankeln och intet rytmen
i vilken foten rör sig och sakta stampar
runt runt en cirkelrund matta. Begäret
föds och försvinner lika självklart
som pulsens tilltagande avtagande svällning
dallrande av smycken. Dess trumma är hjärtat
under en kunnig hand, intill opersonlighet
en skallra fäst vid ormens stjärt
eller en skallra i barnets hand, lika planlöst
skakad i det naturligas okända rytm.**

SI UNAZA

**Si unaza në nyell këmbe kjo muzikë
sikur asgjëja të qe nyell e asgjë ritmi
në të cilin lëvizë këmba e rreh ngadalë
rreth e rreth qilimit rrethor. Malli
lind e zhduket njësoj vetvetiu
si fryrja e pulsit në rritje në zbritje
dalldisur stolish. Daulle e ka zemrën
nën një dorë mjeshtërore, thuaj jonjerëzore,
rraketake lidhur në bisht gjarpëri
a rraketake në dorë fëmije, njësoj pa plan
e dëmtuar në ritmin e panjohur të të natyrshmes.**

POETIK

**Det är till tystnaden du skall lyssna
tystnaden bakom apostroferingar, illusioner
tystnaden i retoriken
eller i det så kallade formellt fulländade.
Detta är sökandet efter ett meningslöst
i det meningsfulla
ock omvänt.
Och allt vad jag så konstfullt söker dikta
är kontrastvis någonting konstlöst
och hela fylnade tom.
Vad jag har skrivit
är skrivet mellan raderna.**

POETIKË

**Është heshtja që duhet ta dëgjosh
heshtjen pas apostrofimeve, iluzioneve
heshtjen në retorikë
apo në të ashtuquajturën formalisht perfekte.
Ky është kërkim pas të pakuptimtës
në kuptimplotën
e anasjelltas.
Dhe gjithçka që dua ta vargëzoj në art
kontraston diçka të paart
e plotnia e mbush zbrastësinë.
Ajo që e kam shkruar
është shkruash mes rreshtash.**

JAG SER LJUSET

**Jag ser ljuset
men vet inte dess namn eller tecken.
Vad av många namn och tecken skall jag nämna?
A eller O, energi eller materia?
O Lucifer, skiatophor!
Jag tror också på skuggan, ty sådan är vår värld
och så länge det finns sol finns slum!
Gör slummen rektangulär, det förblir slum!
Jag tror på ett framåtskridande men i cirkel.
Jag vill hålla nöden från dörren
vara lagom huglig
men varken bländad eller vräkig.**

E SHOH DRITËN

**E shoh dritën
por s'i di as emër as shenjë.
Cilin nga emrat e shenjat t'ia përmend?
A ose O, energji a materie?
O Lucifer, skiatofor!
Besoj edhe në hijen, se ashtu është bota
e sa ka diell ka edhe skamje.
Bëje skamjen katërkëndëshe, mbetet skamje!
Besoj në progres, por në atë rrethor.
Dua ta mbaj vuajtjen larg
të jem i këndshëm me masë
por as verbuar shkëlqimit as mendjemadh.**

NON SERVIAM

**Jag är en främling i detta land
men detta land är ingen främling i mig!
Jag är inte hemma i detta land
men detta land betar sig som hemma i mig!...**

**Jag har ett blod som aldrig kan spädas
i mina ådror ett dricksglas fullt!...**

**Så här jag blivit en främling i detta landet
men detta landet har gjort sig bekvämt i mig!
Jag kan inte leva i detta landet
Men detta landet lever som gift i mig!...**

NON SERVIAM

**Unë jam i huaj në këtë vend
por ky vend s'është i huaj në mua!
S'ndihem si në shtëpinë time në këtë vend
por ky sillet si në shtëpi të vet në mua!...**

**Kam një gjak që s'tretet dot kurrë
në dejtë e mia një kupë plot!...**

**Kështu jam bërë një i huaj në këtë vend
ndërsa ky vend është rehatuar në mua!
Unë nuk jetoj dot në këtë vend
por ky vend gjëllin si helm në mua!...**

ARSINOÖ

**Jag lindar, jag lindar dessa remsor
över min älsklings ögon, över dess själ
Med brunt, nästan utplånat bläck
Skall jag skriva på mina linneremсор
hemliga tecken
och jag skall linda de som en vaggsång
runt om min älsklings själ
O aldrig utgjutna salvor
O smala remsor
lidande i varv på varv av konstrik flätning!
Liknar du inte redan en fjärils puppa
sådan den hänger i rosenbusken!
Du med de stora ögonen jag gav dig!
Du med det obefläckade anlete!**

ARSINOË

**I mbështjell, i mbështjell këto fasha
mbi sytë e të dashurit tim, mbi shpirtin e tij
Me ngjyrë të murrme, pothuaj të zhbërë
do të shkruaj mbi fashat e mia të linjta
shenja të fshehta
e do t'i lidh si ninullë
përreth shpirtit të xhanit tim
O breshëri të pashkrekura kurrë
O fasha të holla
rreth pas rrethi tjerrë gërsheta artmëdha!
A s'i ngjan tashmë një pupe të fluturës
varur në driza trëndafili!
Ti me sytë e mëdhenj që unë t'i dhashë!
Ti me fytyrën e papërbaltur!**

KINESISK BRODERI

**En eldfågels bo är hjärtat
byggt med kvistar av ådror
fodrat med lågor. Men fågeln
ruvar där i en ännu högre
värme. Från dess bröst och sidor
tycks lågorna vika. Orörd
vilar den på det osynliga ägget
med vingarna fläktande, stjärtens fjädrar
hängande ut över bokanten. Eller den fladdrar
ett ögonblick upp som för att hämta
tankars och bilders insekt, försvinnande
i luftens siden så smart den luftat
åter synlig först då den åter vilar
i lågorna, slätande sina fjädrar med näbben.**

QËNDISMA KINEZE

**Foleja e një zogzjarri është zemra
ndërtuar me degëza dejesh
ushqyer me flakë. Por zogu
rri kllloçkë aty në ngrohtësi
edhe më të lartë. Nga gjoksi e ijet
flakët sikur shmangen. Palëvizur
pushon mbi vezën e padukshme
me flatrat pahitëse, puplat e bishtit
varur mbi çepat e folesë. Ose flatron
një çast si për të marrë
insektin e mendimeve e imazheve, zhdukur
në mëndafshin e qiellitë ajrosur aq urtë
sërish i dukshëm veç kur prapë pushon
te flakët, ku i drejton puplat me sqep.**

TILL DET OMÖJLIGAS KONST

**Till det omöjligas konst
bekänner jag mig,
är därav en troende
men av en tro som skall vantro.
Man bekymrar sig om det möjliga
Jag vet:
Låt mig då vara en obekymrad
av vad som är möjligt och omöjligt.**

**Så ber då ikonerna Johannes Döparens huvudet
dels på helbrägda skuldror
dels och samtidigt framför sig på ett fat.
Den offrade framställer sig som den offrade.
Så bekänner jag mig
till det omöjligas konst
av livskänsla och självutplåning
samtidigt.**

ARTIT TË TË PAMUNDSHMES

**Artit të të pamundshmes
i falem unë,
jam pra fetar
por i një feje që nuk duhet ta besojë.
Njeriu brengoset për të mundshmen
E di:
Më lër pra të jem pa brenga
se ç'është e mundshme a e pamundshme.**

**Kështu e përkul Gjon Pagëzori kryet
herë mbi supe të shëlbyera
herë njëherësh para vetes mbi pjatancë.
I fljuari paraqitet si fljues.
Kështu i falem unë
artit të të pamundshmes
shkaku i gjallërisë e i vetëzhbërjes
njëherësh.**

HÖSTSEJD

Var stilla, var tyst och vänta
Vänta på vilddjuret, vänta på varslet som kommer
Vänta på undret, vänta på undergången som kommer
När tiden har mist sin sälta.
Det svävar med släckta stjärnor lågande skär förbi
Det kommer i gryningen eller i skymningen
Dagen och natten är inte dess tid.
När solen går i mull och månen i sten skall det komma
Med släckta stjärnor på kolnade skepp...
Då skall de blodiga portarna öppnas för allt som är möjligt.
Då skall de blodlösa portarna stängas för alltid.
Marken skall fyllas av osedda steg och luften av ohörda ljud
Städerna störta punkligt som klockslag.
Öronens snäckor skall sprängas som djupt ner i vattnet
Och tidens omätliga saktmod förevigas.
Djupt in i döda blickar, i domnade ljus
Av undret som snuddar förbi deras hus.
Var stilla, var tyst och vänta,
Andlöst tills gryningen öppnar sitt öga och andlöst tills
skymningen sluter sin blick.

VARREZA VJESHTORE

Ji e qetë, ji e heshtur e prit

prite bishën, prite paralajmërimin që vie

prite mrekullinë, prite zezonën që vie

kur kohës t'i jetë tretur kripa.

Ajo të pluskon përbri yjefikur kallur flakë

të vjen në agim a në muzg

dita e nata nuk janë kohët e saj

kur dielli të bëhet humus e hëna gur do të vie

yjefikur në anije të thëngjillta

atëherë do të hapen portat e përgjakshme për tërë të mundshmet

atëherë do të mbyllen portat e pagjakëta përgjithmonë.

Toka do të mbushet nga hapa të paparë e ajri nga tinguj të

padëgjuar

qytete do të shemben fiks si me orë.

Guaskat e veshëve do të plasën si thellë në ujëra

e ngadalësia e pangopshme e kohës do të amshohet

thellë në vështrimet e të vdekurve, në drita të mpira

nga mrekullia që prek përbri shtëpive të tyre.

Ji e qetë, ji e heshtur e prit

pa frymë gjersa ferku ta hap syrin e paskaj gjersa

muzgu ta ndal shikimin.

OM VERKLIGHET

Jag tror inte på ett liv efter detta.

Jag tror på detta liv.

Och nu, när saven slutat stiga och jag har hunnit till sensommarn, minns årstid mins jag hur ångestfullt jag förr syrsorna filade, tycker så inte längre.

Det är redan skumt

och åkervägens smala rödskiftande band försvinner in i dungar, löper ut ur dungar:

Om varje vägkrök ett mysterium är färgernas och ljusets egenliv.

Det är skönt att gå

En gammal gårdsgård är också med.

Det är den stund då stenarna tänker som bäst.

Det är den stund då denna stora varelse

andas och doftar. Vilka färger i skymningen!

Trädorna lila, stenar i tankfullt skiftande blått

och lövskogen så rik på skiftningar

som vore det sitt eget sus!

Ett guld löv är ännu en dyrbarhet.

På en sidan vägen sädesfält

och på den andra barrskog

och säden gul till röd och skylarna gulbrun

och den sandröda vägen, jag älskar sådana enkla vägar

bara för gående och för grova fordon efter fromma hästar.

Sådana vägar tycks mig lika goda som någon livsfilosofi.

Och varje landskap, varje skiftning i landskapet, innehåller
alla möjliga landskap...

Det finns detta vårt förnimmandes vittnesbörd

och detta att vara till.

Flyktigt är allt medvetande

men flyktigt är inte fåfängligt.

Så sluts min bukoliska sång.

PËR REALITETIN

Nuk besoj në një jetë pas kësaj.

Besoj te kjo jetë.

**E tash, kur mushti më s'gufon e unë kam arritur
në verën e vonë, kujtohet stina kujtohem unë
sa me ankth i limoja bulkthet dikur,
e më s'më pëlqen.**

Është errët tashmë

e shiriti i kuqërremtë i dhiares

zhduket drejt zabelesh, zdirgjet prej zabelesh:

në çdo lak rruge një mister

gjëllimi i ngjyrave e i dritave.

Është andje të ecësh.

Një çiflig i moçëm është këtu gjithashtu.

Është koha kur gurët mendojnë si më së miri.

Është momenti kur kjo qenie e madhe

frymon e kundërmon. Ç'ngjyra në muzg!

Pemët lejla, gurët në blu pleqnare shndërruese

si të ishte shushurima e vet!

Një gjethe ari është ende thesar i rrallë.

Në njërën anë të rrugës ara drithërash

e në tjetrën pyje halore

e drithi verdh në kuq e qiejtë verdhemurrmë

e rruga në zhavorr të kuq, i dua këto rrugë të thjeshta

veç për këmbësorë e makina të rënda e kuaj të përkorë.

Këso rrugësh më duket njësoj të mira si çdo filozofi jete.

Dhe çdo trevë, çdo ndërrim në trevë, i përmban

të gjitha trevat e mundshme.

Është kjo dëshmi e shqisimit tonë

e kjo e qenë.

Shtegtare është çdo koshiencë

por shtegtimi nuk është mendjemadh.

Kështu përmbillet kënga ime buklike.

HENRY PARLAND

SANNINGEN ÄR DET VÄRSTA AV ALLT

**Sanningen är det värsta av allt
den är varken
ful eller vacker
vit eller svart
utan alldaglig
och grå
som livet
i ett stillastående vatten.**

HENRY PARLAND

E VËRTETA ËSHTË MË E KEQJA

**E vërteta është më keq se gjithçka
është as
e shëmtuar as e bukur
as e bardhë as e zezë
por e përditshme
e gri
si jeta
në ujëra të palëvizshme.**

GUDS FÖRSTA VERK

**Guds första verk
är Intet.
Himlen rymmer det,
stjärnorna skall bli det.
Han själv har varit det.**

**Hans sista verk
är Lågan,
som lurar i alla ting.
På domedagen
skall dess glöd
sluka livet,
som likt en brokig mask
döljer
Guds förstlingsverk.**

VEPRA E PARË E ZOTIT

**Vepra e parë e Zotit
është asgjëja.
Qielli e mbanë,
yjet do t'i kthehen.
Ai vetë i tillë ka qenë.**

**Vepra e tij e fundit
është Flaka
që fshihet në gjithçka.
Në ditën e fundme
prushi i tij
do ta gëlltis jetën
që s'i krimb i larmë
e fsheh
veprën e parë të Zotit.**

I GÅR

**I går
då jag gick hem
längs ett nattmörk väg,
lyste från himlen
ord
som jag bränt för länge sedan.**

Skall jag nu bränna även himlen?

DJE

**Dje
shkova në shtëpi
përgjatë një rruge në terr nate,
nga qielli ndriçuan
fjalë
të cilat i kam djegur qyshkur.**

A ta djeg tashti edhe qiellin?

JAG TRODDE

**Jag trodde:
Gud satt bredvid mig
och drack kaffe.**

**Jag slätade håret,
tog cigaretten ur mun,
väntade.**

**Nu steg han upp
satte en smutsig studentmössa på huvudet,
gick.**

**Någon bakom sa:
det är Petterson – nykterhetsprofeten.**

MENDOVA

**M'u bë se
Zoti më rrinte ulur pranë
e pinte kafe.**

**I drejtova flokët,
e hoqa cigaren nga goja,
prita.**

**Tash u çua
e vuri një kësulë të ndotur studentit në krye,
iku.**

**Dikush prapa tha:
është Petersoni - profet i të qenit esëll.**

IDEAL – REALISATIONEN

Ideal-realisationen

**- ni säger, den har redan börjat
men jag säger:
vi måste ytterligare sänka priset.**

ULJE ÇMIMESH

**Ulja e çmimeve për idealet,
thoni, ajo ka nisur qyshkur
por po ju them:
duhet t'i ulim çmimet edhe më.**

BEN

**Ben,
vad vet ni om ben?
som tänker på kjolar
då ni går förbi Strumpcentralens skådefönster.
Vad vet ni
om det tjugonde århundradets
ben?**

KËMBË

**Këmbë,
ç'dini ju për këmbët?
që mendoni për fundet
tek kaloni përbri vitrinës me çorape
çfarë dini ju
për këmbët
e shekullit të njëzetë?**

OM DAGEN

**Om dagen sover biograferna
som krokodiler i solen
vid gatornas stränder.**

**På kvällen öppna de sina hungriga gap:
en tandrad
av ansikten, stämningar, attityder
som en grå massa
med bubblande ögon.**

ORARE

**Gjatë ditës kinematë flejnë
si krokodilë në diell
pranë brigjeve të rrugëve.**

**Gjatë mbrëmjeve i hapin gojët e uritura:
një rresht dhëmbësh
prej fytyrash, zërash, qëndrimesh
si masë gri
me sy që vlojnë.**

HERRE GUD, LÅT OSS HELLRE

**Herre Gud,
låt oss hellre
dikta i pengar
som Ivar Kreuger
eller Basil Saharoff;
de kan ge fan i Nobelpriset.
River ur ett blad ur historien
och skriver ut kvitto:
erhållit Europa
vilket härmed erkännes.**

LUTJE

**Zotynë
na bëj që të bëjmë
poezi nga paratë
si Ivar Kreuger
apo Bazil Saharov;
ata s'lodhen për Nobelin.
E grisin një fletë historie
e shkruajnë faturë:
mora në pranim Evropën
me ç'rast firmosa këtë.**

KARL VENNBERG

ATT LEVA ÄR ATT VÄLJA

**Att leva är att välja
och hur hänförande stort är inte valet
mellan betongmuren
och de söderfläkta naglarna**

**O ungdom som kastar dig ur sängen
för att få hjulet i rörelse
och vända på världen
medan dagarna kryper som ormar
kring min tomhet
och vänskapen stramar som rep
kring mitt guppande adamsäpple**

**Endast gubblådan
håller mina händer i verksamhet
över slutrökta cigaretter
och söderbombade stationer**

**Varför skulle jag inte minnas
eller ge upp hoppet
längta efter betongmuren eller hjulet
tomhetens ormar
eller vänskapens rep**

**Att leva är att välja
O saliga val
mellan det likgiltiga
och det omöjliga.**

KARL VENBERG

TË JETOSH

**Të jetosh është të bësh zgjedhje
e sa mahnitëse është zgjedhja
mes murit beton
e thonjve të kafshuar copë e çikë**

**o rini që brof prej shtratit
për t'i vënë rrotat në lëvizje
që ta kthesh botën përmbys
ndërsa ditët zvarriten si gjarpërinj
rreth zbrastësisë sime
e miqësia më shtrëngon si litar
rreth mollës së adamit**

**Veç nepsi i pleqërisë
m'i mban duart në punë
mbi cigare të mbaruara
e stacione të bombarduara grimash**

**Pse të mos kujtohem unë
a të mos e braktis shpresën
të përmallem për murin beton a rrotën
për gjarpërinjtë e zbrastësisë
a litarin e miqësisë**

**Të jetosh është të zgjedhësh
o zgjedhje të lume
mes mospërfilljes
e të pamundshmes.**

OCH OM DU FANNS

**Och om du fanns någonstans, du Gud?
Vad skulle det hjälpa mig,
om jag så visste att ditt hjärta
en gång skall slå ut som en vindlös blomma
genom flyende världsallt
(o att få smaka en sådan doft och dö).**

**Aldrig, aldrig,
om så mitt hjärta vittrade
i årmiljarder som rubidiumkristallen,
aldrig, aldrig kunde jag bedja den bön du hör.
Endast i din frånvaro
skulle jag kunna bedja den:
o att smaka din doft och dö.**

EDHE SIKUR TË ISHE

**E ç'ne nëse ti je diku, or Zot?
Ç'do të më ndihmonte mua
dhe nëse do ta dija se zemra jote
njëherë do të çel si lule e pafrymë
nëpër gjithësinë shtegtare
(o ta ndjeja njëherë atë aromë, pa të vdisja)**

**Kurrë, kurrë,
edhe po m'u vyshk zemra
në milenie si kristal rubidi,
kurrë, kurrë s'do ta falja një lutje kur dëgjon.
Vetën në mungesën tënde
do të lutesha:
o ta shijoj njëherë aromën tënde, pa të vdes.**

DET ÄR IDAG JAG LEVER

**Det är ju i dag jag lever,
om så bara med halv låga.
Det faller ljus fram en tålmodig sol
rakt in genom mitt nerfläckade fönster.**

**Och allt som har skett med mig
och allt jag med glädje eller olust har låtit ske
ligger vårdslöst slängt omkring mig
som avlagda kläder.**

**Och där i någon skräpvrå:
min tro som en nerpissad kaktus
samvetet som har tystnat
fast vi har allting otalt med varandra,
sanningar som vägledde mig,
nu hygieniskt insvepta i aluminiumfolie.**

**Livet var alltså starkare.
O goda tålmodiga sol,
det är i dag jag lever.
Åt dig överlåter jag
miljarderna av år
som ligger bakom och framför mig med sin glömska.**

RROJ SOT

**Unë jetoj në të sotmen,
qoftë edhe me gjysëm zjarri.
Më bën dritë një diell i duruar
nëpër dritaret me zët.**

**Dhe gjithçka që më ka ndodhur
e gjithçka që me hir a pahir kam lejuar të më ndodh
shtrihet flakur përreth meje
si rroba të hequra.**

**E atje në një qoshk plehu:
besimi im si kaktus shurre
ndërgjegjja që më ka heshtur,
ndonëse kemi një varg grindjesh
të vërtetat që më prinin
lënë për higjienë mbështjellë në celofan.**

**Jeta doli pra fituese.
O diell i mirë durues,
unë rroj në këtë të sotmen.
Ty t'i lë në trashëgim
miliardat e vjetëve
që i kam lënë pas e para në harresë.**

SLUTORD

**Sådan är till slut kärleken:
ett oläkligt sår
som mindre och mindre tål att röras vid;
men ändå en hägring
som blicken sist av allt sliter sig loss ifrån
innan vi vänder ansiktet
mot den tomma väggen.
Kanske når oss, tillägger det ironiska hoppet,
ett ord i ett brev, dagen efter vår död.**

EPILOG

**Kështu qenka dashuria:
si plagë e pashërueshme
që gjithnjë e më pak duron ta prekësh;
e prapë vegim
prej të cilit e heqim shikimin veç në fund fare
para se ta kthejmë fytyrën
drejt murit të zbrazët.
Ndoshta na vijnë, shton shpresa ironike,
nja dy fjalë në letër, ditën pasi të vdesim.**

MEN ÄVEN DENNA SOL ÄR HEMLÖS

**Men även denna sol är hemlös
brinner hemlös
med lysande korn av eld,
svänger hemlös
sina facklor mot mörkret,
skyddar sig fåfängt
med silvervit strålgans.**

Ack även denna sol är hemlös.

Vad kan då blinda händer finna ?

**Är inte själva sökan famlan längtan
bara hemlös ljus ur hemlös sol?**

**Jag, hemlös ljus är allt som brytes
genom kroppens eller genom själens linser:
svek och sanning
lidelse och lögner.**

**Samma blinda lag och laglösheter
övervaka ljus och linser.**

**Så vårda, mänska du förmättna,
blommorna av tro och otro
spirande ur eld och äckel
locka till dig lust med lustens honung,
väx dig fast med smärta
vid en smärtsam sanning...**

**O att lyftas ur ett bål
av lust och lögner
upp mot lysande
berg av eld,
hemlöst svängande facklor
skuggor och
silverlik strålgans.**

DIELL I PASTREHË

**Edhe ky diell qenka i pastrehë
digjet i pastrehë
me kokrra vezullim zjarri,
i kthen i pastrehë
pishtarët kundër territ,
bën kot të mbrohet
me shkëlqim të bardhë argjend.
Diell i ngratë, i pastrehë.
E ç'të kapin duart qorre?
A s'është lypja mëdyshja malli
dritë pa strehë nga diell pa strehë?
Po, dritë pa strehë është krejt ç'thehet
nëpër thjerrëza trupi e shpirti:
gënjeshtër dhe e vërtetë
pasioni edhe vuajtja.
Një ligj qorr, një mungesë ligji
mbikëqyrin dritë e thjerrëza.
Pra ruaj, njeri mendjemadh,
lule besimi e mosbesimi
tek çelin nga zjarr e vrer
joshe andjen me mjaltë andjesh,
rrite tok me dhembjen
të vërtetën gjithë dhembje.
O të nxirresh nga turrë drush
prej andjesh e gënjeshtërash
lart drejt dritëhedhësit
mal prej zjarri,
pishtarë të pastrehë që tunden
hije dhe
shkëlqim bardh argjendi.**

GUDSSÖKARE

**En vittring av gudar oroar vår ras.
Vi tvekar, sådan är vår början.
Så vänder vi oss om efter offergåvor,
fångar väl fåglar att stycka,
fångar väl en morgonvind att stycka
åt den som nalkas vårt besvurna hjärta.
Röken sopar ner mot marken.**

**Någon känner en gud som är döendes vän
som i de döendes död
lever som en källa eller ett svalt
susande träd,
inte dör i de döende
som en trampad skorpion, en febertanke
som slocknar i krematoriet.**

**En solgud? Men honom försåg våra bilder med vingar.
Var finns han nu på sitt flykt
genom ett famlande världsallt?
En vardagsgud som röker sin vattenpipa i middagshettan?
En mån gud,
en ond gud som flackar fram om natten
och river drömmens bilder?**

**En vittring av gudar oroar vår ensamhet,
och ensamheten nosar kring som en näbbmus vid kärrkanter
Vad vet vi ens om vårt ansikte som skulle vara
en människans ansikte?
Guds döda brunn där vi döda kan samlas
är vårt ansikte. Finns något nattläger?
Eller vartill nattläger? En enkel bivack
inkrympt i vindstillan, den yttersta, doftlösa.**

KËRKUES ZOTI

**Raca jonë u ka rënë zotërave në erë.
Mëdyshemi, të tillë e kemi fillin.
Pa kthehemi për therrori
kapim shpendë për të copëtuar
puhi agu për t'ia ndarë
atij që i vje pranë zembrës sonë të përkushtuar.
Tymi bie pleh përtokë.**

**Dikush njeh një zot shok të atyre që vdesin
që në vdekjen e tyre
rron si burim apo pemë
e flladitur shushuritëse,
e nuk vdes në ata që vdesin
si akrep i shtypur, a mendim zjarrmie
që fiket në kremator.**

**Një zot dielli? Por atë e pajisën imazhet tona me flatra.
Ku ndodhet ai tash në arratinë e vet
nëpër gjithësinë gjithë mëdyshje?
Një zot të përditshëm që tymos nargjile në vapën e pasdites?
Një zot hëne,
një zot të lig që endet netëve
e i gris imazhet e ëndërrave?**

**Një erë zotërash e trazon vetminë tonë,
e vetmia nuhat përreth si mi buzë moçalesh.
E ç'dimë ne dhe për fytyrën tonë, që duhej të jetë
një fytyrë njeriu?
Pusi i vdekur i zotit ku ne të vdekurit mund të mblidhemi
është fytyra jonë ?A ka diku një strehë nate?
A diçka si strehë nate? Një strofull të thjeshtë
të strukur në qetësi ere, të funtmen, të pakundërmimtën.**

DET FANNS

**Skulle inte skuggspelets älskare
misstro den tro
som är familjär med stjärnorna**

**Djup ropade en gång till djup
och bild till bild
där skugga viskar till skugga
och infall till infall**

**Det fanns en hunger
under den brant stupande havsstranden
och brandnåvern kastade in
under halmtorra takåsar**

**Det fanns ett släktttycke
mellan eld och hunger
en hemlig frändskap
mellan kättaren och storinkvisitorn**

**Nu torkar gräset
över uppstaplade försvarsskrifter
och själens
stackars villiga mannekäng
kråmar sig i bisarra känslor
inför skuggspelets
inbilska åskådare**

KISHTE DIKUR

**A s'bëka dashnori i hijelojës
të vë në dyshim atë besim
që është familjar me yjet**

**E thella i thirri njëherë të thellën
e pamja pamjes
ku hija hijes i flet në vesh
e ideja idesë**

**Kishe njëherë një uri
nën bregdetin thikë të pjerrtë
e pishtari u kall flakë
nën çati me kashtë të tharë**

**Kishte njëherë një farë fisi
midis zjarrit e urisë
një shoqëri gjithë fshehtësi
mes të pafesë e inkuizitorit**

**Tash bari thahet
mbi shkrime të stivuara mbrojtëse
e shpirti
vullnetar i të gjorit manekin
pispilloset në ndjenja bizarre
para shikuesve
të trilluar të hijelojës**

OKTOBER

Några av oss måste förbli ensamma;
alla vi kan inte bäddas ner i familjegravar.
Men låt oss kringgå detta,
må det fara med röken
som den byiga vinden sveper ner förbi mitt fönster.
Låt vinden hållas;
låt nattfrosten hållas;
 ändå skulle ju blommorna vissna
 löven förmultna
 frukten ruttnar ner i breda drivor.
Vem skulle vårda sig om vår trädgård,
vad ska vi med trädgårdar,
 folk utan efterlevande?
Låt regnet hållas.
Den som har hjärta må ta hand om
den döda kattungen,
den ihjälbitna sparven
eller skatan med den brutna vingen

eller den sönderblåsta tidningen
som ligger utströdd över gårdsplanen.

TETOR

**Disa prej nesh mbeten vetëm;
të gjithëve s'do të na kallin nëpër varre familjare.
Por t'i shmangemi kësaj,
e marrtë tymi
që era gjithë shqota ma pruri skaj dritares.
Kjo erë le të luajë:
ky acar në natë le të luajë;
lulet prapë do të vyshken
 gjethet do të kalben
 frutat do të myken në hardhi pa skaj.
Kush e këqyrë kopshtin tonë
pse na duhen këto kopshtije neve,
 njerëz pa trashëgimtarë?
Shiu le të rigojë.
Kush ka zemër le ta këqyrë
kotelen e ngordhur,
trumcakun e kafshuar copash,
sorrën me flatrat thyer**

**apo atë gazetë që e fërfëllon era
anëmbanë oborrit tim.**

LÅT OSS

Låt oss förspilla dagen, pryda oss
med vår lättja som med en silvernål.
Vad rör oss seglaren som driver bort
i halv vind eller sugts in i högvattnets
bränningar. Prisat vare det hjärta
som faller sig självt till last. Och prisad
den rostgula hasselmusen som delar
vår sömn i ekskogen. Vad vänta inte ännu
vårt öga: den vita dimman i skymningen,
den gråröda slinga av rök som böjer in
under den flammande månen.

EJA

**Ej kot ta kotim ditën, të qëndisim
përtacinë me gjilpërën e argjendtë.
E ç'na duhet lundërtari që lundron atje tutje
në gjysëmerë a që thëthihet në vorbulla
të baticës. Lavduar qoftë ajo zemër
që e ngarkon veç veten e vet. E lavduar
miu i murrmtë ngjyrë ndryshku që e ndan
gjumin me ne ndër lisa. Ç'nuk e pret ende
këtë syrin tonë: mjegull e bardhë në errësirë
dredha kuqegri e tymit që lakohet me nge
nën hënën e përflakur.**

HÄR GÅR STJÄRNORNA NÄRA

**Här går stjärnorna nära, du kan
luta dig fram över avsatsen
och se ner i strömmen. Himlen må vara
nyckfull som näsblod, du kan tro ditt öga:
den beljager dig bara
men vad som är i var mans mun.**

**Föregrip inte din lycka.
Mycket kan stöta till
fast du har avstått från ditt uppror.
Drömmen kommer av sig, nattvinden
driver din fot från stranden.
Havslinjen dit du har fallit undan
lägger sig som en snara kring din hals.**

YJET ECIN PRANË

**Këtu ecin yjet pranë, mund
të përkulesh mbi parvaz
e të shohësh në rrjedhë. Qielli në qoftë
me teka si gjak hunde, besoj syrit:
ai të gënjen veç
me ç'të thotë çdo njeri.**

**Mos i prij më fatit tënd.
Shumëçka mundet të ndodh
edhe kur ti nuk ngrit krye.
Ëndërra zbehet, era e natës
t'u prin hapave prej bregut.
Bregu i detit ku ke rënë
ta lidh lakun përreth qafës.**

FÖRST SLOCKNADE SOLEN

**Först slocknade solen över tidningsplanets nos.
så skar glasmästaren bort henne ur vindsfönstret,
och en flink gesällhand
torkade spillskimret från väggen.
Men tallkronan vid fähusdörren
hängde hon kvar,
och ekorrarna förundrade sig länge
över sådan gyllne och oätligt frukt.**

U FIK DIELLI

**Dielli u fik së pari mbi hundën e avionit nga letra.
E xhampresi e preu pastaj nga qelqi i dritares
e një dorë e shkathët çiraku
ia thau shkëlqimin e mbetur te muri.
Por në kurorën e bredhit tek ahuri
nguli këmbë të varej
dhe ketrat u çuditën shumë kohë
me atë frut të artë që s'hahej.**

DAGSLJUSET KUNDE GE

**Dagsljuset kunde ge en lumpen tydning
åt dina drömmar:**

**kläng dig upp på nattmolnen,
sväng med munter hand din lyckas
sävkorg:**

**någonstans, bland levande eller döda,
hör du kanske hemma.**

Hur makalöst att sitta uppflugen på stjärnljus.

**Må röster och ekon
överlämna sig åt solen.**

DRITË DIELLI

**Drita e ditës mund t'i japë interpretim të ulët
ëndërrave tua:**

varu te retë e natës,

tunde në krah qejflie

zymbilin e lumturisë:

atje diku, mes të gjallëve apo të vdekurve,

gjen ndoshta strehë.

Sa e pashembullt,

të ulesh fluturimthi mbi dritë yjesh.

Zërat e jehonat

diellit i qofshin falë.

BLÅTT SÅ

**Skulle jag i dag inte svara dig
i hovsam ton
medan ljuset ur molnrännan
översvämmar sädesfälten
och smedjans gula tegeltak
lyser fram genom björkdungen**

**Ack du kunde tala utan omsvep
och slå mig över munnen med din blick
Blott så skulle jag värja mig
som fjärilen värjer sig
mot den blomdoft
som vill hålla honom kvar**

VETËM ASHTU

**Po të të mos përgjigjesha sot
në ton oborrtari
ndërsa drita nga vjaska e reve
përmyt arat e drithërave
e çatia e verdhë e farkatores
ndriçon nëpër zabele mështekdash**

**Ah ti mund te flisje pa rrotulla
e të ma mëshoje gojës me shikimin tënd
e vetmja mënyrë për t'u mbrojtur
ishte si mbrohet flutura
kundër aromës së luleve
që duan ta mbajnë të pushtuar**

LÖNNENS VINGFRUKTER SINGLAR NER

**Lönnens vingfrukter singlar ner
över gårdsplanen och det vita pappret
Och jag prisar naturens
hemliga ordning
för att några få av de söker sin tillflykt
i mina ofruktbara händer**

FRUTAT E PANJËS

**Frutat flatrorë të panjës rokullisen tatpëpjetë
mbi kopshtin e letrën e bardhë
E unë i thurr lavde
rendit sekret të natyrës
që disa syresh gjejnë stehë
në duar e mia të pafrytshme**

FLYKTIGARE VÅRT ÖGONBLICK

**Flyktigare vårt ögonblick
en snöflingans skugga över dina läppar
flyktigare
vår hisnade väg.**

**Flyktigare
än snöflingans skugga det ögonblick
då den mörka följeslagaren
vek från min sida
och du tog min hand för att leda mig
över den sviktande spången.**

**Flyktigare vårt ögonblick
en snöflingans skugga
men evigt
som soluppgångars jubel.**

MOMENT NË ARRATI

**Më i arratisur ky çast
se hija e fjollës së borës mbi buzët tua në arrati
rruga jonë marramendëse.**

**Më në arrati
se hija e fjollës së borës ky çast
kur pasuesi i errët
më la mënjane
e ti ma kape dorën për të më prirë
mbi kalavig shashtisë**

**Më në arrati ky çast yni
se hija e fjollës së borës
por i amshueshëm
si brohoritë e agimeve.**

WERNER ASPENSTRÖM

DELTAGARE

**Generalens ord att broar inte blöder
blev lögnaktigare för var dag.
Nu skulle det marscheras igen.**

**Han gick med för att hålla den snygga siffran
från förra trampet.
Han lät fötterna gå med
för att göra avbön för händerna
som plockade med annat.**

**Det var den vanliga formeringen.
Armbindelflickorna gnodde fram och tillbaka
och blåste liv i talkörerna.**

**Ambassadens ljuskänsliga personal
hade som vanligt fällt ner persiennerna.
En pojke klättrade som vanligt upp i en lyktstolpe.
Humlorna hade vaknat i veckan
och drumlade omkring bland fanorna.
Hästar och hundar som vanligt.
Porslinskonstaplar ingår i servisen.**

**Efter någon timme flöt floden tillbaka
och upplöstes i små bäckar
som rann in genom gränderna,
in i portgångarna,
droppar,
enskilda människor,
varav några var absolut övertygade
och andra bara vågade hoppas
att jordens folk ska överleva jordens herrar.**

Långt in på natten svävade ett nej över stan.

VERNER ASPENSTRËM

PJESËMARRËS

**Fjalët e gjeneralit se urat nuk përgjaken
dualën përditë e më të rrejshme.
Tashti duhej marshuar përsëri.**

**Ai pranoi të vinte për ta ruajtur shifrën e bukur
nga rraptimi i mëhershëm i çizmeve.
U dha këmbëve që të marshonin
për t'i shfajësuar duart
që i kish të zëna me tjera punë.**

**Ishte renditja e rëndomtë.
Vajzat me shirita krahu u rropatën andej-këndej
e i gjallëruan koret e fjalimeve.**

**Personeli i ambasadës, i ndjeshëm ndaj dritës,
i kish mbyllur dritaret me qepena.
Një çun u ngjit si rëndom mbi një shtyllë elektrike.
Grethat ishin zgjuar gjatë javës
e zukanin rrotull mes flamujsh.
Kuaj e qen si rëndom.
Policët e percelanit bëjnë pjesë në servis.**

**Pas ndonjë ore lumi u kthye mbrapsht
e u shpërbë në gurra të vogla
që rrodhën ndër rrugina,
nëpër porta e deriçka,
pikla,
njerëz të përveçëm,
nga të cilët ca ishin absolutisht të bindur
ndërsa tjerë guxonin vetëm të shpresonin
se njerëzit e dheut do t'i mbijetonin burrat e dheut.**

Deri vonë natën pluskoi një jo mbi qytezën.

DU OCH JAG OCH VÄRLDEN

**Fråga inte vem *du* är och vem *jag* är
och *varför* allting är.**

**Låt professorerna utreda,
de har betalt.**

**Ställ hushållsvågen på bordet
och låt verkligheten väga sig själv.**

Sätt på dig kappan.

Släck ljuset i tamburen.

Stäng dörren.

Låt de döda balsamera de döda.

Här går vi nu.

**Den som har de vita gummistövlarna
är du.**

**Den som har de svarta gummistövlarna
är jag.**

**Och regnet som faller över oss båda
är regnet.**

TI E UNË E BOTA

**Mos pyet kush je *ti* e kush jam *unë*
e *pse* është gjithçka.**

**Lëri profesorët të hetojnë,
ata marrin rrogë.**

**Vëne kendarin e shtëpisë mbi tryezë
e lëre realitetin ta peshojë veten.**

Vishe xhupën.

Fike dritën në paradhomë.

Mbylle derën.

Lëri të vdekurit t'i balsamojnë të vdekurit.

Ja ku ecim tashti.

**Personi me çizme të bardha gome
je ti.**

**Personi me çizme të zeza gome
je ti.**

**E shiu që bie mbi ne të dy
është shiu.**

FÖRE KRISTUS, EFTER KRISTUS

Vems son är jag är vet jag inte.
Vem som lämnade mig på stranden
har ingen velat röja.
Kiselstenen blev min lekkamrat.
När jag lärt mig gå
höll jag mig envist efter kusten,
följande Greklands och Asiens
alla uddar och vikar.
Runt Kreta gick jag, runt Cypern
och de mindre öarna, frågade mig
om havets att vara sorla.
Sedan gick jag upp och byggde städer,
reste altaren och kullvräkte altaren,
älskade och älskade tillbaka,
bedrog och blev bedragen,
sände ut flottor att erövra städer,
hemsöktes av flottor
som utplånade mina egna städer.
Och jag gick åter ned i stranden,
där tärnan skrek som förr
som förr

och havets avsikt var att sorla

PARA KRISHTIT, PAS KRISHTIT

**Biri i kujt jam nuk e di.
Kush më la në zall
s'ka dashur askush të ma zbulojë.
Guri i silicit m'u bë shok loje.
Kur mësova të ec
i ndenja kokëfortësisht afër skajdetit,
ia ndoqa Greqisë e Azisë
gjitha kepat e gjiret.
Rreth Kretës vajta, rreth Qipros
e ishujve më të vegjël, tek vrisja mendjen
për gjuhën gurgullitëse të detit.
Pastaj u ngjita e ndërtova qytete,
ngrita alltarë e shemba alltarë,
dashurova e ktheva dashuri,
tradhëtova e u tradhëtova,
çova flota për të pushtuar qytete,
u pllakosa nga flota
që m'i zhbënë qytetet e mia.
E u zdorgja prapë tek zalli,
ku zgalemi klithte si dikur
si dikur**

e qëllimi i detit ishte që të gurgullonte

VÄRLDSFÖRKLARING

När jag kommer ut på trappan
har jag solen i brösthöjd.
Det är en morgon i juli,
men en morgon i juli är det inte.
Vintergatan har i natt
passerat genom trädgården,
försilvrat mina dillkronor
och kvarlämnat en stjärna
i varje dagkåpa. Halleys komet
har fastnat i en enbuske.
Jag stöder mig på vetenskapen
när jag påstår:

 det är oförklarligt
 och oförklarligt
i det stofflösa, interstellära
sjunger en fågel som jag inte ser
och vars namn jag inte känner.

Inte finns det himmelstak,
himmelsväggar, men himmelstak,
himmelsväggar finns det
som återskallar, återskänker...

Jag har sett detta ljus förr.

SHPJEGIM I BOTËS

**Kur të dal në shkallë
e kam diellin në lartësi gjoksi.
Është mëngjes në qershor,
por mëngjes qershori s'është.
Kashta e Kumtrit sonte
më paska kaluar nëpër kopsht,
m'i paska argjendur kurorat e koprës
e ma paska lënë një yll
në çdo cipë vese. Kometa e Halleyt
paska ngecur në një drizë dëllinje.
Mbështetem mbi shkencën
kur pohoj:**

**është e pashpjegueshme
dhe e pashpjegueshme
në të palëndëtën, ndëryjoren,
këndon një shpend që s'sheh dot
e që emrin s'ia di.**

**Çati qielli të ketë s'ka,
as rrugë qielli, po çati qielli,
rrugë qielli, ekzistojnë
që rithërrasin, ridhurojnë...**

E kam parë këtë dritë më parë.

ISSTACKEN

**Någonstans mellan björkar,
i den gula isstacken
ligger vintern fjättrad.
går du där förbi
vitnar kinden.
En gång såg jag en citronfjäril
sugas in i kölldraget och dö.**

**Det hände i juli
när sjöarna blänker.**

STIVË AKUJSH

**Diku mu në mes mështekdash
në stivën e verdhë të akullit
është dimri i prangosur.
Nëse bie aty pari
të zbardhet faqja.
Njëherë e pashë një flutur limonash
tek u thith në shkujën e ftohtë e vdiq.**

**Më ndodhi në qershor
kur liqenet vezullojnë.**

MÅNGA SOLAR LYTE

**Många solar lyste över berget,
rörde sig icke men droppade eld.
En var tiofalt större än de andra,
ett väldigare öga, en vrede
tigande och outhärdlig.
Människor skyndade in i den svala skogen.
Hur ömkligt de sprang över slätten:
män med flaxande rockar, kvinnor
med grytor och korgar i famnen,
barn som ingenting vet och som dansar,
åldringar irrande fram och tillbaka.**

Och i skogen förbrändes de alla...

SHUMË DIEJ NDRIÇUAN

**Shumë diej ndriçuan mbi malin,
s'levizën po pikonin zjarr.
Një ishte dhjetëfish më i madh se të tjerët,
sy i stërmadh, mlllef,
i heshtur e i padurueshëm.
Njerëzit nxituan drejt hijes fladitëse.
Të gjorët vrapuan drejt fushës:
burra me kapota valëvitëse, gra
me kusi e kosha në duar,
fëmijë që s'dinin gjë e vallëzonin,
pleq që endeshin andej-këndej.**

E në pyll u përvëluan të gjithë...

BÖN FÖR MATERIEN

**En bön för materien,
förtalad av helgon,
förtryckt av gemene man.
sitter vi till bords
är det hos erövrare.
Bordet inbjöd oss ej.
En bön även för fängelsemuren,
inspär rad mellan fångar,
som klöser, klottrar, blodar ner.**

LUTJE PËR MATERIEN

**Një lutje për materien,
të përfolur nga shenjtorët,
të shtypur nga njeriu i rëndomtë.
Në u ulshim pranë sofrës
do të ulemi tek pushtuesit.
Sofra nuk na ftoi.
Një lutje edhe për murin e burgut,
të zënë rob mes të burgosurve,
që e gërvishin, zhgarravisin, përgjakin.**

MEDDELANDEN

Kan sägas.

Kan dukas fram på bordet.

**Kan vara björklövets skrynkliga dag
i början på maj.**

Kan vara mars månad:

**de postade aldrig brevet till radiopastorn,
tillsammans gick de ut
och tittade på snösmältningen.**

**Kan vara klockan sex en höstkväll
nere vid stranden,
det svårantända vattnet
börjar brinna.**

MESAZHE

Mund të thuhet.

Mund të shtrihet në tryezë.

**Mund të jetë ditë e ndrydhur e gjethit të mështeknës
në fillim të majit.**

Mund të jetë muaji mars:

**ata s'e postuan kurrë letrën për priftin në radio,
bashkërisht dualën jashtë
e shikuan shkrirjen e dëborës.**

**Mund të jetë ora gjashtë një mbrëmje vjeshtore
poshtë te plazhi,
uji që vështirë ndizet
nis të digjet.**

AFTON MED STARK LJUS

**Ner från de osynliga luftskeppet
klättrade osynliga förgyllare.
Mot kvällen var sjön och alla åkrar
belagda med silver, gödselstacken
skimrande österländskt.
Styva, som glanspapper klippta,
stod granarnas rad.
I köket satt min bror och bankade
silverpliggar i min systems skor.
Detta är inget romantiskt påhitt
utan en verklig händelse.**

MBRËMJE ME DRITË TË FORTË

**U zdorgjën nga anije ajrore e padukshme
praruesit e padukshëm.**

**Buzë mbrëmjes liqeni dhe tërë arat
u veshën në argjend, stiva e plehut
vezullonte orientalisht.**

**Kërcu, si të prera nga letra shkëlqyese,
qëndronin radhët e bredhave.**

**Në kuzhinë rrinte im vëlla e u mëshonte
thepave të argjendit në këpucat e motrës.**

**Kjo s'është një trillim romantik
po një ngjarje e vërtetë.**

DEN VI VÄNTAR PASSERA INTE FÖRSTÄDERNA

**Som i den klara oktobernatten
när de från norr kommande leoparderna
genombryter horisonten
och man samlas på torgen för att bedja
eller endast för att tyst betrakta.
Varför spärrar ni förstädernas gator
Den ni väntar passerar inte förstäderna.**

ATË QË E PRESIM S'KALON NË PARALAGJE

**Si në natë të kthjelltë tetori
kur leopardët që vijnë prej veriut
depërtojnë në horizont
e njerëzit mblidhen në shesh për t'u lutur
apo veç për të këqyrë të heshtur.
Pse i mshelni rrugët e paralagjeve
Ai që po e prisni s'kalon paralagjeve.**

TENNSOLDATEN BESTIGER TRÄHÄSTEN

**Tennsoldaten bestiger trähästen
och rider bort under kyrkohällen.
Den uppstoppade örnen svävar
med väldiga vingslag över fältet.
Det rätta är evigt. Medborgare,
jag repeterar, medborgare.**

**Må städer och byar brinna.
Må städer och byar brinna.**

USHTARI I TENEQES SHALON KALIN E DRUNJTË

**Ushtari i teneqes shalon kalin e drunjtë
e kalëron tej nën pllakën e kishës.
Shkaba e mbushur rri pezull
me flatrarrahje madhështore mbi fushën.
Kjo është e amshueshme. Shtetas,
përsëris, shtetas.**

**U kallshin flakë qytete e fshatra.
U kallshin flakë qytete e fshatra.**

BRÄNDER

Eldslågan slickar lystet med sin röda tunga.

**Skärp bevakningen av glödande personer
och av oss som skenbart slocknat!**

**Ring brandkåren och varna för brandmän
och män inte anställda vid brandkåren!**

**Ring polisen och varna för polisen
och alla som inte är poliser!**

Storartat brinner vindsvåningarna.

Barackerna gick inte att rädda.

En kupol störtade och tre av hörntornen.

Skrämmande men tjusigt!

**"Som i en rysk film!" Som i amerikanska,
japanska och europeiska filmer.**

Ögon och eldstungor slickar sig närmare varann.

Så börjar samlag.

**Varna alla medborgare i alla samhällen
för alla samhällen i alla medborgare!**

ZJARRE

**Flaka e zjarrit lëpin ethshëm me gjuhën e vet të kuqe.
Forcojeni vëzhgimin e personave të zhuritur
e të neve që jemi fikur veç sy e faqe!
Thirrni zjarrfikësen e paralajmëroni për zjarrfikës
e njerëz të papunësuar nga zjarrfikësja!
Thirrni policinë e paralajmëroni për policë
e të tjerë që s'janë policë!
Madhërishëm u digjkan baxhat e çative.
Kazermat s'u shpëtuan dot.
Një kupolë u shemb tok me tri nga kullat këndore.
Frikësuese por mahnitëse!
"Si një një film rrëqethës!" Si në filmat
amerikanë japonezë evropianë.
Sy e gjuhë flakësh lëpihen pranë njëra-tjetrës.
Pastaj nis përqitja.
Paralajmëroni çdo shtetas në çdo shoqëri
për të gjitha shoqëritë në çdo shtetas!**

MÄTARLARVEN

**Jag trækker mig ut från mitt körsbärsblad
och spanar mor evigheten:
evigheten är alldeles för stor i dag,
alldeles för blå och tusenmila.
Jag tror jag stannar på mitt körsbärsblad
och mäter upp mitt gröna körsbärsblad.**

LARVA MATËSE

**Përzgjatem nga një gjeth qershie
e vështroj drejt amshimit:
amshimi qenka tepër i madh sot,
tepër blu e mijëra pashë.
Them të rri në këtë gjeth qershie
e ta mas gjethin tim të blertë.**

DEN FÖRSTA SNÖN

**Det var inte körsbärsträden som blommade,
men en vit sky drog genom trädens kronor.
Mot middagen föll snön allt tätare
Snart syntes ej sjö eller himmel.**

**Ute i sundet stönade en ångare,
dämpat, med vantar för munnen.
Dalarö lotsar irrade länge omkring,
siktade omsider en turkisk flagga.**

BORA E PARË

**S'ishin pemët e qershive që lulëzuan,
po një re e bardhë u zvarrit nëpër kurorat e pemëve.
Buzë drekës ra një borë gjithnjë e më dendur
Së shpejti s'u pa më as det as qiell.**

**Jashtë në grykën e detit rënkoj një avullore,
mbyturazi, me dorashka mbi gojë.
Timonierët në Dalarë u vërdallën gjatë andej-këtej
pikasën dikur një flamur turk.**

LEVNAD

**Knappast en åsikt,
men fri sikt mot en å.
Näckrosor, gärna det,
och vassruggar.
Två änder simmar
emot varandra nyfiket,
utan att mycket förstå,
bygger bo,
föرنöjer sig i solskenet,
skiljs åt av ett åskväder
och simmar ånyo
emot varandra, stilla,
utan att mycket förstå.
Det är ändå en levnad.
Det är två fåglars liv.**

GJALLIM

**Mezi një pikëpamje,
me pamje të lirë drejt një përroi.
Lëpusha, me gjithë qejf,
e tufa xunkthi.
Dy rosa notojnë
drejt njëra-tjetrës gjithë kureshtje,
pa kuptuar shumë,
ngrisin fole,
qejflisen në dritë dielli,
ndahen nga moti me rrufe
e notojnë sërish
drejt njëra-tjetrës, qetësisht,
pa kuptuar shumë.
Quhet gjallim megjithatë.
Është jetë e dy shpendëve.**

HARRY MARTINSSON *

VÄRLDSLIG MAKT

**Makten behöver inga bestämda sinnebilder. Den är allätare.
Där ligger dess makt. Däri ligger dess stridskraft
att den likt jättarna eller de onda bland gudarna
rycker till sig vad som helst
och slås med lossbrutna stycken ur kaos:
med formlösa klippor,
med strömmar som bara strömma,
med hav som svala gratis åt jättehänder.**

**Makten behöver bara använda verkligheten
som den är och befinnes,
med dess kraft av förvirring,
så som forsen är förvirrat vatten
så som degeln är förvirrat järn.**

**Makten virvlar också till sig tålamodets frukter och
forskningens frukter.
Att den på detta sätt blir motsägelsefull besvårar den inte.
Den betraktar logiken som sin slav
och sanningen som en av slavarerna.
De gamla sinnebilderna tar den sist
som fjädrar i hatten. Av nyck. Den behöver dem inte.
Och världen rullar vidare.
Verkligheten fortsätter.
Allätaren fortsätter.**

* Nobelpristagare, år 1974

HARY MARTINSON *

PUSHTETI SHEKULLOR

**Pushtetit s'i duhen simbole të sakta. Ai është gjithëçkangrënës.
Aty qëndron pushteti i tij.
Aty i ndodhet fuqia luftarake
sikur viganët apo të ligët mes zotrave
shkul për vete çkadoqoftë
e lufton me copa të shkëputura të kaosit:
me shkëmbinj të paformë,
me rryma që veç mund të rrymojnë,
me detin si me dallëndyshen falas për duar viganësh.**

**Pushteti ka nevojë veç ta përdorë realitetin
ashtu siç është e si ka qëlluar,
me forcën që ka nga trallisja,
si ujëvara që është ujë i trallisur
si misurja e shkrirjes që është hekur i trallisur.**

**Pushteti i flak shtjellë edhe frutat e durimit dhe
frutat e hulumtimeve shkencore.
Pse ai kësisoj bëhet kundërthënës kjo s'e bezdis.
E vështron logjikën si skllave të veten
e të vërtetën si një ndër skllavet.
Simbolet e vjetra i merr në dorë në fund
për t'i vënë pendë në kësulë. Nga teka. Jo që i duhen.
E bota rrotullohet tutje.
Realiteti vazhdon.
Gjithçkangrënësi vazhdon.**

* Fitues i çimit Nobel për letërsi , më 1974

DET INRE LJUSET

**I de innersta allra minsta rummen
pågår ett tyst och ständigt färgspel, oåtkomligt för ögonen.
Det är det innestängda ljus
som en gång vid skapelsen ögonblick
föddes inåt och förblev där gående,
sedan det delat upp sig till att minsta spektrum
enligt prismatic lag
med svängningstal som av de seende skulle kallas färger
om de mötte ögon som kunde se.
De rörde sig perioder
ofattbart små till tid och rum
men dock med tid och rum nog för de minsta små.
I själva verket fann det sig ha gott om plats och tid.
Det rörde sig cykler av nanosekunder och i mikrorymder
från vit ljus till spektrats färger
och åter till vitt ljus.
Ett slags ljusandning.**

**Fotonerna andades och pulserade med varandra
bytte tecken och nivåer.
Så höll sig ljuset gående
i spektral balans
från tät ljus till delat
och åter till tät ljus och delat,
i spektrala cykler
infinitiv upprepat.**

**Det var som ett solfjäderspel,
enligt samma lag som gäller för regnbågar,
men med öppnade och ihopslagna solfjädrar
växlande om med varandra
enligt en ljusslag som fanns inskriven.
Det var ljuset när det dansar omslutet
när det inre är på resa utanför och synes...**

DRITA E BRENDSHME

**Në kthinat e brendshme, në më të voglat,
vijon një ngjyrëlojë e heshtur e vazhdueshme,
e parrokshme për syrin.**

**Është drita e kurthuar
që dikur në çast të krijimit
u lind së brendshmi e mbeti ecur aty,
pasi ish ndarë në spektrin më minimal
sipas ligjit prizmatik
me shifra dridhjesh që kush sheh i quan ngjyrë
po hasën në sy që shohin.**

**Ato lëvizën drejt periudhash
pakapshëm të vogla në kohë e hapësirë
por që prapë kishin kohë e hapësirë për më të vegjëlit.
Në fakt vunë re që kishin mjaft vend e kohë.
Lëvizën në rrathë nanosekondash e në mikrohapësira
prej dritës së bardhë drejt ngjyrave të spektrit
e prapë drejt dritës së bardhë.
Një lloj frymimi i dritës.**

**Fotonet muarën frymë e pulsuan bashkërisht
ndërruan shenja e nivele.
Kështu ndenji drita në ecje
në balans spektral
prej dritës së dendur drejt të ndarës
në rrathë spektrale
përsëritur në infinit.**

**Ishte si lojë pahitësesh,
sipas atij ligji që vlen për ylberet,
por me pahitëse të hapura e të mbledhura
që këmbeheshin me radhë
sipas një ligji të dritës që u qe i shkruar.
Ishte drita kur vallëzonte e mbështjellur
kur brendia del për rrugë jashtë e shihet...**

FOLKLIGT

**Han åtrådde henne tvärs igenom berget.
Men villkoren som restes var ett nytt berg.
Först skulle han bryta all vinterns is
fram till vårens såningsställen.
Sedan skulle han hugga sig genom vårsnåren
fram till hängiven sommarskog.
Där skulle han möta henne.
Men mötet blev så blygt att det bara kunde bli hårt,
ömheten så tafatt att allt tölpade sig.
Det ömma ordet motsade sig själv som en rönnbärgshonung.
Så började deras liv.
I mödans gråberg av vardag trängde de in.
Berget slöt sig om dem för alltid.
Man hörde rop där inifrån i några år,
man hörde hammarslag många år, de ville ut, de ville ut.
Men efter hand tystnade också hammarslagen.
Gråberget låg tyst och mäktigt
och vintrarna snöade ner.**

POPULLORE

**Ai gjakonte pas saj anepërtej malit.
Por kushti që iu vu qe një mal i ri.
Së pari do t'i çante tërë akujt e dimrit
gjer te mbjellishta e pranverës.
Pastaj do të çante udhë ndër shkurre pranvere
për te pylli i përkushtuar i verës.
Aty do të piqeshin.
Por takimi qe aq i turpshëm sa s'qe veçse i ashpër,
ëmbëlsia aq e ngathët sa u bë harbut e tëra.
Fjala e ëmbël iu kundërvu vetes si mjaltë rrushkuqesh.
Ashtu nisi jeta e tyre.
Hynë në malin gri të rropatjeve të përditshme.
Mali i mbështolli që të dy përgjithmonë.
U dëgjuan thirrje nga atje për ca vjet,
u dëgjuan rrahje çekiçi ca vjet, donin të dilnin,
donin të dilnin.
Por pas ca kohësh reshtën edhe rrahjet e çekiçëve.
Mali gri shtrihej i heshtur e i pushtetshëm
e dimërat reshnin dëborë.**

PIONERNA

**Sommaren växte den fick bredare höfter.
Bejakelsen blev nästan klossig.
Mörkröda bondpioner svälde i regnet.
När de öppnade sina hårt åtdragna klutbollar kom hon förbi,
det köttsligas drottning.
Hon sökte ymniga buketter,
frodiga måltider för sinnena.
Grönskan var regnig. Livsvåt var sommarsagan.
Hon hade ännu inte rustat för hösten bara för livet.
Hon visste trotsigt och djupt i sitt kött
att tids nog skulle döden vinka åt henne
med sin fana av hö.**

BOZHURET

**Vera rritej vithet i zgjeroheshin.
Sforcoja i qe bërë pothuaj kërcu.
Bozhure me kuq të errët gufuan në shi.
Kur i hapën rruzujt e mbledhur fort u vajti ajo pranë,
mbretëresha e mëkateve.
Ajo po kërkonte buqeta të bollshme,
shujta të buisura për shqisat.
Blerimi ishte gjithë shi.
Rituar me jetë përralla e verës.
Ajo s'ishte pajisur ende për vjeshtën vetëm për jetën.
Ajo e dinte mllfshëm e thellë në mishrat e vet
se herët a vonë vdekja do t'ia bënte me dorë
me flamurin e vet prej kashte.**

FÖRBINDELSE

**Mellan poesin som bor i ditt hjärta och vallmon
finns ett kontrakt
skrivet av vinden och undertecknad av förgängelsen.
Det är skrivet med en tranas fjäder
doppat i dagsländans blod.
Problemet för dem båda är
hur livet skall överlistas
att dofta hos orden så att dess
klan föda hållfasta drömmar.**

**Ja, drömmar måste byggas säkrare än städer
och dagligen måste de lappas
och lagas efter de dagliga och frätande angreppen
från nyttans tand
som är värre en tidens tand.**

LIDHJE

**Ndërmes poezisë që të banon në zemër e lulëkuqeve
ka një kontratë
shkruar me erë firmosur me jetëshkurtësi.
Është e shkruar me pendë kurrilesh
e ngjyer në gjak pilivese.
Problemi për të dytë është
si të mashtrohet jeta
që të kundërmojë në fjalë ashtu që ato
të mund të ushqejnë ëndërra të qëndrueshme.**

**Po, ëndërrat duhet ndërtuar më të sigurtat se qytetet
e përditë duhet arnuar
e ndrequr pas sulmesh të përditshme e brejtëse
të dhëmbit të dobisë
që është më i prapë se dhëmbi i kohës.**

UDHËTIM TURISTIK

**Më e madhja mbeti abstrakte, e parrokshme.
Treyjëshe në guidë por pa mbulesë për ne.
Nëpër tunele nën tokë arritëm,
në tunele nën tokë u zhdukëm.
Vështrimi e hapësira na u hapën një kohë
e ne u përkundëm në lakoren e famshme me pamje të pashoqe.
Ca arritën të shashtisen, ca të rrëqethen,
disa u bënë ekstrovertë, të tjerët introvertë,
një pjesë u konvertuan.
Disi u rikthyem të gjithë,
apo u bëmë të kthenim shpinën.
Dhe lakorja paskësh qenë Jeta vetë, ajo e treti guidën.
Aty e patëm një pamje të shkëlqyer kah yjet e detit.
Aty e pamë atë vendin trejësh në Orion.**

MAJNATTEN

**Majkvällens fågel med pipande omsorg sin flätkorg
i grenklykan.**

**Lundviolen lutar sig in, ljusblå i myggtuvan.
Från mossig sten hoppar kvällsgrodan ner.
Bäcken går lite avsides, förvirrar sig,
ringlar fram under valven med kabbelekan som lysmärke.**

**Dagfärsk ormbunk litar på frostens stjärna.
Håller värnlöst grön ut sin filigran,
nyfött ömspetsat mönster över källans kallhål.
Ett glest stycke dimma intrasslat i gräs väntar morgon.**

**Solens lyse smyger rött längs marken.
Gräset ändrar ställning.
Daggen säljer mot några morgonfläktar
sina friska friska vattenpärlor i en tuva.**

NATË MAJI

**Një shpend në mbrëmje maji cicëron kujdesshëm zymbyla
në bigë dege.**

**Viola e prozhmës kërruset,
blu e çelët mbi xhufkë mushkonjash.
Nga guri i myshkët kërcen përposh bretku i mbrëmjes.
Përroi vete pak mënjanë, i trallisur,
dredhon tutje nën portikun me lulverdha moçalesh
si shenja drite.**

**Fieri i freskët beson në yll të acartë.
E zgjat me blerim të pambrojtur filigranin e vet,
përbindëshi kërthi majebutë mbi ftohnajën e burimit.
Një copë e shkrifët mjegulle ngatërruar te bari e pret mëngjesin.**

**Dritë e diellit përvidhet e kuqe përskaj truallit.
Bari ndërron pozicion.
Vesa i shet për ca puhi mëngjesore
perlat e veta gjithë fresk gjithë fresk te një xhufkë.**

HAR NI SETT EN KOLTRAMP...

**Har ni sett en koltramp komma ur en orkan
med bräckta bommar, sönderslitna relingar,
bucklig, stånkande fördelat –
och med skeppare som är alldeles hes?
Fnysande lägger den till vid den soliga kajen,
utmattad slickande sina sår,
medan ångan tynar i pannorna.**

E KENI PARË ANIJEN E THËNGJILLIT...

**E keni parë anijen e thëngjillit tek del nga orkani
me shulat shkukur, parvazet thyer,
e ndrydhur, gjithë gulshime, e dështuar -
e me kapidan që i është shtjerrë zëri fare?
Gjithë shfryrje ndalon te moli i dielltë,
e kapitur i lëpin plagët e veta,
ndërsa avulli i shuhet në kaldaja.**

ENBUSKEN

**Tyst står han vid stenen,
enig med ljungen.
Bland stickbarren
sitta bären svärmvis
som uppfångade hagelskott.
På honom biter ingenting.
Han brukar borsta nordanvinden.
Han kvistar är sega som senor.
Med det kargaste härdar han ut,
men doftar ändå, har ändå behag.
Åt gravar och golv gav han ris,
och ett gott öl bryggde han
där han stod, stark och vänlig,
klämd mellan grå stenar i Thule.**

DRIZA E DËLLINJËS

**Heshtur rri te shkëmbi,
në dakord me shqopën.
Ndërmjet halash therrëse
gjëllijnë frutëzat në tufa
si breshëri të kapura.
Atë s'e lëndon gjë.
Ajo ka zakon e fshin erën e veriut.
Degët i ka të paepura si dej.
E duron shterpësinë më të madhe,
e kundërmon megjithatë, ka andje prapë.
Varreve e dyshemeve u jep lëndë,
e një birrë të shijshme e zien,
aty tek rri, e fortë e miqësore,
e ngjeshur mes gurësh gri në Veri.**

SÅNGENS BEKÄNNELSE

**Det finns saker vi varken vill veta eller tro:
att blommor är blinda, att månen är död,
att näckrosen ruttnar till höst.**

Lyror har sin sång.

Känslan har sitt språkspel.

Ord vid ord i ringar

dansa sina turer

in i skogsdimman under måne röd.

En kringdrivande språk av drömmar

i vilka behaget är uppsökt och givet

i kraft av viljan till en förskönade hövlighet

mot den alltid säkra och fult ruttnade döden.

Inför dessa utsikter blir orden självmant älvor.

Omodernt sagosvägande med sina liljekjolar.

Utstrukna ur vetandet, söndergranskade.

**Ändå levande och uppstigna till dansyrseln under en egen tro
och dansande dess turer**

till tonerna av detta vårt språkspel i den nattliga dalen.

KËNGA RRËFEHET

**Ka gjëra që s'duam as t'i dimë e t'i besojmë:
se lulat janë të verbëra, se hëna është e vdekur,
se lëpushat kalben në vjeshtë.
Lirat e kanë këngën e vet.
Ndjenja e ka gjuhëlojën e vet.
Fjalë më fjale në rrathë
vallëzojnë me radhë
në mjegull pyjesh nën hënë të kuqe.
Një gjuhë endecake ëndërrash
ku andja është e kërkuar dhe e gjetur
falë vullnetit për mirësjellje zbukuruese
karshi gjithmonë të sigurtës, qelbanikes së shëmtuar, vdekjes.
Para kësaj të ardhmeje fjalët shndërrohen vetiu në perri.
Përkunden përrallshëm jomoderne në fustanë zambakësh.
Të fshira nga dijenia, të shqyrtuara gjer në zhbërje.
Prapë gjallë e të ringjalla në marramendje vallesh
nën një besim të vetin
vallëzojnë me radhë
në tonet e kësaj gjuhëlojes sonë në luginën e natës.**

MINNENS TÅG

**Vi levde många tusen då, liksom nu, i barackerna
och voro lösnummerköpare, spritmän och traslängtare.
Fläsket brändes vid en vårdag
och allt vad vi burit revs upp i gräl.
Flottiga träväggar drucko förbannelse.**

**Vi gick ut en dag just denna vår.
Tussilagon med sin gula uppåtvända sugarfot
och solen stod motpols.
Och sälgens små tassar lade sitt
brinnande dun i ett vindsus.
Kvällen fann oss drivande omkring på en inspektion i gräsen.
Vi levde tusen nya liv med ögat
och sökte fånga dofterna med vår snuviga, halvdöda näsa.**

**Djupt i en sjö gick aftonrodnade ner.
Vi stod där i dunkel och vore guds centraler.
Bakom oss låg byn oväsentlig och dum.**

RENDI I KUJTIMEVE

**Jetonim prej mijëra vitesh atëbotë, si tani,
në kazerma
e ishim blerës tirazhi, burra rakie, me mall për zhelet.
Mishi na ish djegur qymyr në një ditë pranvere
e gjithë ç'kishim bartur na ish grisur në grindje.
Muret e drurit gjithë yndyrë na i kishin pirë mallkimet.**

**Ne dualëm jashtë një ditë mu këtë pranverë.
Thundërzat me këmbëverdha thithëse kthyer përpjetë
e dielli në kundërpoll.
Dhe putrat e vogla të morinës i shtrinë
puplat e veta në shushurimë ere.
Mbrëmja na gjeti të sorollatur në një inspektim në bar.
Jetuam mijëra vjet jetë të reja me syrin
e deshëm t'i kapim aromat me hundën tonë,
rrufjanen, të gjysëmvdekurën.**

**Thellë mbi një liqen ra kuqërremja e mbrëmjes.
Ne po rrinim aty në muzg e ishim centralet e zotit.
Prapa nesh shtrihej fshati, i parëndësishëm e kokëtul.**

HÖST

**Landskapet framstår med hästar
och hårdknutna plöjare som se emot havet.
Plogen gör höstens första svarta repa i den gula sädesstubben
vidgar sitt morgonskär till en dagens mörka kvadrat,
som blir större och större, tills den höljs i skymningen,
sväller med sitt mörker i natten.**

VJESHTË

**Reliefi paraqitet me kuaj
e lavrues të lidhur nyje që shikojnë drejt detit.
Pllugu e bën zi të parën vrragë të vjeshtës mes halash drithi
e zgjeron drapërin e mëngjesit në kuadrat të errët dite,
që rritet e rritet, gjersa mbështillet në muzg,
fryhet me errësirë të veten brenda natës.**

KVÄLL I INLANDET

**Tyst gåtan speglas. Den spinner afton
i stillnad säv.
Här finns en skirhet som inger märker**

**Tyst boskap stirrar med gröna ögon.
Den vandrar kvällslugn till vattnet ned
Och insjön håller till alla munnar
sin jättesked.**

MBRËMJE NË BRENDI TË VENDIT

Heshtur pasqyrohet enigma.

Ajo tjerrë mbrëmje në zukth të qetësuar.

Këtu ka një njomësi që askush s'e vën re

Bagëti e heshtur vrojton me sy jeshile.

Enden në prehje muzgu gjer poshtë tek uji

e liqeni ua afron tërë gojave

lugën e vet të madhe.

IDÉERNA

**Lyftande över den verklighet
som spränger och sönderspränger
svävar idéerna rädda att bli tillämpade,
skrämda inför perspektivet att bli verktyg
för hårdare världen.**

**Hellre svävar de
vässade cirrusskyar,
en skingrad fenixfågels
frostiga vingpennor
doppande till tankeskrift
i flyende hav.**

IDETË

**Tek ngriten mbi atë realitet
që plas e shpërthen copash
idetë rrijnë pezull gjithë frikë të zbatohen,
të ndrojtura nga perspektiva e të qenit vegla
për botën ca më të sertë.**

**Më mirë mbajnë pezull
re puplore të mprehta,
flatra të mardhura pendore
të një shpendi feniks të shpartalluar,
e ngjyejnë me dorëshkrime mendimesh
dete ikanakë.**

ETT IGELKOTT BLAND LÖVEN...

**En igelkott bland löven gick sin rond.
En blanksmord snigel fram på ängen drog
med markens dagg och svalka lugn och trygg.
Det är en kväll när läderlappen slog
liksom en svärtad hand
och strök ut mygg
i hundratal från aftonhimlens fond.**

IRIQI MES GJETHESH

**Një iriq mes gjethesh e bënte rundën e vet.
Një kërmill shkëlqimlyer u zdorgj në fushë
me vesë trualli e flad i qetë gjithë siguri.
Është mbrëmja kur lakuriqi goditi
sikur dorë e nxirë
e i fshiu mushkonjat
me qindra nga sfondi i qiellit të mbrëmjes.**

TOMAS TRANSTRÖMER *

STORM

**Plötsligt möter vandraren här den gamla
jätteeken, lik en förstenad älg med
milsvind krona framför septemberhavets
svartgröna fästning.**

**Nordlig storm. Det är i den tid när rönnbärsklasar
mognar. Vaken i mörkret hör man
stjärnbilderna stampa i sina spiltor
högt över trädet.**

* Nobelpristagare, år 2011

TUMAS TRANSTRÖMER *

STUHI

**Shëtitësi has këtu befas në
lisin plak, si algë e ngurtësuar me
kurorë të stërmadhe para fortesës
blertezi të detit në shtator.**

**Stuhi veriore. Është koha kur hardhitë
e rrushkuqeve pjekën. Zgjuar në terr i ndien
yjësitë tej shypin në tharqet e veta
lart mbi pemë.**

*** Fitues i çmimit Nobel për letërsi, më 2011**

EFTER ANFALL

**Den sjuka pojken.
Fastlåst i en syn
med tungan styv som ett horn.**

**Han sitter med ryggen vänd mot tavlan med
sädesfältet.
Bandaget kring käken för tanken till balsamering.
Hans glasögon är tjocka som en dukares. Och allting är utan
svar
och häftigt som när telefonen ringer i mörkret.**

**Men tavlan bakom. Det är en landskap som ger ro fast
säden är en gyllene storm.
Blåeldsblå himmel och drivande moln. Därunder i det gula
svallet
seglar några vita skjortor: skördemän – de kastar inga
skuggor.**

**Det står en man lång borta på fältet och tycks se hitåt.
En bred hatt skymmer hans ansikte.
Han tycks betrakta den mörka gestalten här i rummet, kanske
till hjälp.
Omärkligt har tavlan börjat vidga sig och öppnas bakom den
sjuke
och försjunkne. Det gnistrar och hamrar. Varje ax är tänt som
att väcka honom!
De andra - i säden – ger ett tecken.**

**Han har närmat sig.
Ingen ser det.**

PAS SULMIT

**Çuni i sëmurë.
I ngulitur në një imazh
me gjuhën kërcu sikur bri.**

**Është ulur me shpinë kthyer drejt pikturës
me ara me të lashta.
Fasha rreth nofullës ta çon mendjen në balsamim.
Syzet i ka të trasha si zhytës. Dhe e tëra është
pa përgjigje
dhe e beftë si kur cingëron telefoni në errësirë.**

**Por piktura prapa. Është një relief që ofron prehje
drithërat janë shtrëngatë e artë.
Qiell blu zjarrblu e re shtegtare. Atje përposh në të verdhtën
dallgë
lundrojnë disa këmisha të bardha: korrtarë - ata s'hedhin
ndonjë hije.**

**Një burrë qëndron larg në arë e duket se shikon këtej.
Një kësulë e gjërë ia mbulon fytyrën.
Ai duket sikur e vrojton shembëlltyrën e errët këtu në dhomë,
ndoshta për t'i ndihmuar.
Pavërejtshëm piktura nis të zgjerohet e të hapet prapa
të sëmurit
e të pafuqishmit. Ajo nxjerr shkëndija e rreh. Çdo duall është
ndezur, si për ta zgjuar këtë!
Ata të tjerët - në të lashtat - japin një shenjë.**

**Ai është afruar.
Askush s'e vën re.**

GENOM SKOGEN

**En plats som kallas Jakobs kärr
är sommardagens källare
där ljuset surnar till en dryck
som smakar ålderdom och slum.**

**De svaga jättarna står snärjda
tätt så ingenting kan falla.
Den knäckta björken multnar där
i upprätt ställning som en dogm.**

**Från skogens botten stiger jag.
Det ljusnar mellan stammarna.
Det regnar över mina tak.
Jag är en stupränna för intryck.**

**I skogsbrynet är luften ljum.
Stor gran, bortvänd och mörk
vars mule gömd i jordens mull
dricker skuggan av ett regn.**

NËPËR PYLL

**Një vend që quhet kënetë e Jakut
është qilar i ditës së verës
ku drita thartet e bëhet pije
që shijon pleqëri e zhele.**

**Viganët e dobët rrinë të lidhur
dendur, ashtu që asgjë të mos bie.
Mështekna e thyer kalbet aty
në qëndrim gatitu si një dogmë.**

**Nga fundi i pyllit ngritem unë.
Nis e agon ndërmjet cungjeve.
Mbi çatitë e mia breron.
Unë jam vjaskë përshtypjesh.**

**Skaj pyllit ajër i vakët.
Bredhi i madh, shpinëkthyer i errët
e ka fshehur turirin në humus dheu
e pi hijen e një shiu.**

C – DUR

**När han kom ner på gatan efter kärleksmötet
virvlade snö i luften.**

Vintern hade kommit

Medan de låg hos varann.

Natten lyste vit.

Han gick fort av glädje.

Hela staden sluttade.

Förbipasseranden leenden –

alla log bakom uppfällda kragar.

Det var fritt!

Och alla frågetecken började att sjunga om Guds tillvaro.

Så tyckte han.

En musik gjorde sig lös

och gick i yrande snö

med långa steg.

Allting på vandring mot ton C.

En darrande kompass riktad mot C.

En timme ovanför plågorna.

Det var lätt!

Alla log bakom uppfällda kragar.

C – DUR

**Kur ai zbriti në rrugë pas takimit të dashurisë
dëbora shtjellonte në ajër.**

Dimri kish ardhur

kur ata po çonin dashuri.

Nata ndrinte e bardhë.

Ai ecte shpejt nga gëzimi.

Gjithë qyteti anonte.

Buzëqeshje kalimtare -

gjithë buzëqeshnin pas jakash të ngritura.

Ishte liri!

E tërë shenjat zunë këngën për praninë e Zotit.

Kështu iu duk atij.

Një muzikë u shkëput

e vajti në borën e trallisur

me hapa të gjatë.

Gjithçka në ecje drejt tonit C.

Një busullë e dridhur kthyer drejt C.

Një orë përmbi krajsat.

Qenka lehtë!

Gjithë qeshnin pas jakash të ngritura.

PARET

**De släcker lampan och dess vita kupa skimrar
ett ögonblick innan den löses upp
som en tablett i ett glas mörker. Sedan lyftas.
Hotellets väggar skjuter upp i himmelsmörkret.**

**Kärlekens rörelse har mojnät och de sover
men deras hemligaste tankar möts
som när två färger möts och flyter in i varann
på det våta papperet i en skolpojksmålning.**

**Det är mörkt och tyst. Men staden har ryckt närmare
i natt. Med släckta fönster. Husen kom.
De står i hopträng väntan mycket nära,
En folkmassa med uttryckslösa ansikten.**

ÇIFTI

**Ata e fikin llambën e llamburima e bardhë i ndrin
një moment, para se të tretet
si një tabletë në një gotë terr. Pastaj ngritje.
Muret e hotelit brofin lart në errësirën qiellore.**

**Lëvizja e dashurisë ka pushuar e ata flejnë
por mendimet e tyre më të fshehta takohen
si dy ngjyra kur piqen e rrjedhin në njëra-tjetrën
në letrën e lagët të pikturës së nxënësit.**

**Është terr e heshtje. Por qyteti është afruar
sonte. Me dritare të fikura. Shtëpitë erdhën.
Ata rrinë në pritje të ngjeshur fare afër,
një mizëri me fytyra të pashprehje.**

ELDKLOTTER

**Under de dystra månaderna gnistrade mitt liv till
bara när jag älskade med dig.
Som eldflugan tänds och slocknar, tänds och slocknar
- glimtvis kan man följa dess väg
i nattmörkret mellan olivträden.**

**Under de dystra månaderna satt själen hopsjunken
och livlös
men kroppen gick raka vägen till dig.
Natthimlen råmade.
Vi tjuvmjolkade kosmos och överlevde.**

RRUZUJ ZJARRI

**Nën muajt e zymtë jeta më nxuar shkëndija
veç kur çova dashuri me ty.
Si xixëllonjë që ndizet e fiket, ndizet e fiket
- xixëllimthi mund t'ia ndjek njeriu rrugën
në terrin e natës mes pemëve të ullirit.**

**Në ata muajt e zymtë shpirti m'u ul i gërmusur
e i pajetë
por trupi më eci drejt e tek ti.
Qielli i natës pëlliste.
Ne e mjelëm tinëzisht kozmosin e mbijetuam.**

FRÅN JULI 90

**Det var en begravning
och jag kände att den döde
läste mina tankar bättre än jag själv.**

**Orgeln teg, fåglarna sjöng
Gropen ute i solgasset.
Min väns röst höll till
på minuternas baksida.**

**Jag körde hem genomskådad
av sommardagens glans
av regn och stillhet
genomskådad av månen.**

NGA QERSHORI 90

**Ishte një varrim
e ndjeva që i ndjeri
ma lexonte mendjen më mirë se unë vetë.**

**Organoja heshti, shpendët kënduan.
Gropa jashtë në vapën e diellit.
Zëri i tim shoku strukej
në prapaanën e minutave.**

**Vozita gjer në shtëpi i pikasur
nga shkëlqim i ditës së verës
nga shiu e nga prehje
i pikasur nga hëna.**

ALKAISKT

**En skog i maj. Här spökar mitt hela liv:
det osynliga flyttlasset. Fågelsång.**

**I tysta gölar mygglarvernas
ursinnigt dansade frågetecken.**

**Jag flyr till samma platser och samma ord.
Kall bris från havet, isdraken slickar mig
i nacken medan solen gassar.
Flyttlasset brinner med svala lågor.**

ALKAIKE

**Një pyll në maj. Këtu më fanitet krejt jeta:
shpërngulja e padukshme. Këngë shpendësh.**

**Në heshtje larva cimkash pshurrin
pikëpyetje që çmendurisht vallëzojnë.**

Unë ik në të njëjtat vende të njëjtat fjalë.

**Puhi e ftohtë deti, kuçedra e akujve më lëpin në qafë
ndërsa dielli bën vapë.**

Barrët e shpërnguljens digjen në flakë flladitëse.

STATIONEN

**Ett tåg har rullat in. Han står vagn efter vagn,
men inga dörrar öppnas, ingen går av eller på.
Finns några dörrar ens? Därinne vimlar det
av instängda människor som rör sig av och an.
De stirrar ut genom de orubbliga fönstren.
Och ute går en man längs tåget med en slägga.
Han slår på hjulen, det klämtar svagt. Utom just här!
Här sväller klangen ofattbart: ett åsknedslag,
en domkyrkoklockklang, en världsomseglarklang
som lyfter hela tåget och nejdens våta stenar.
Allt sjunger. Ni ska minnas det. Res vidare!**

STACIONI

**Një tren ka arritur. Qëndron vagon pas vagoni,
por asnjë derë s'hapet, askush s'hyn as del.
A ka vallë fare dyer? Brendësia vlon
nga njerëz të mshelur që vejnë e vijnë.
Ata vrojtojnë nëpër dritaret e paepura.
E jashtë ec një burrë skaj trenit me një çekan.
Ai u mëshon rrotëve, ushton dobët. Veç jo mu këtu!
Këtu ushtima fryhet paparë, ushtimë botëpërshkuese
që e brof krejt trenin e gurët e lagët të rrethinës.
Gjithçka këndon. Këtë ta mbani mend.
Udhëtoni tutje!**

FRÅN SNÖSMÄLTNINGEN – 66

Störtande störtande vatten då gammal hypnos.

**Ån översvämmar bilkyrkogården, glittrar
bakom maskerna.**

Jag griper hårt om broräcket.

Bron: en stor fågel av järn som seglar förbi döden.

NGA SHKRIRJA E BORËS -66

**Mësymës mësymës uji ushtimë hypnozë e vjetër.
Përroi vërshon varrezën e veturave,
vezullon prapa maskave.
Unë kapem fort te tërthorëset e urës.
Ura: shpend i madh hekuri që lundron skaj vdekjes.**

DISA MINUTA

**Pisha e gjatë në ligatinë e zgjatë kurorën:
një leckë e errët.**

**Por ajo që njeriu e sheh nuk është asgjë
Drejt rrënjëve, të hapërdarave, që zvarriten tinëz,
i pavdekshmi**

**apo gjysëmvdektari
sistem i rrënjëve.**

Unë ti ajo ai degëzohemi poashtu.

Jashtë asaj që njeriu do.

Jashtë Metropolit.

Nga qielli qumështor i verës bie një shi.

**Më bëhet sikur të pesë shqisat t'i kisha të lidhura për
një qenie tjetër**

që lëvizë njësoj kryeneçësisht

**si vrapuesit e veshur ndritshëm në një stadion ku errësira
kullon teposhtë.**

LJUSET STRÖMMAR IN

**Utanför fönstret är vårens långa djur
den genomskinliga draken av solsken
rinner förbi som ett ändlöst
förortståg – vi hann aldrig se huvudet.**

**Strandvillorna flyttar sig i sidled
de är stolta som krabbor.
Solen får statyerna att blinka.**

**Det rasande eldhavet ute i rymden
transjorderas till en smekning
Nedräkningen har börjat.**

DRITA RREZATON

**Matanë dritares janë kafshët e gjata të pranverës
kuçedra e tejpashme e dritës
rrjedh përskaj si tren i pambarim
urban - s'arritëm fare t'ia shohim kokën.**

**Vilat bregdetare zhvendosen anash
krenohen si gaforre.
Dielli i bën shtatoret të shkëlqejnë.**

**Zjarrdeti i tërbuar jashtë në hapësirë
transtokësohet gjer në përkëdhelje.
Numërimi mbrapsht ka nisur.**

MEDELTIDA MOTIV

**Under vårt förtrollande minspel väntar
alltid kraniet, pokeransiktet. Medan
solen sakta rollar förbi på himlen.
Schackspelet pågår.**

**Ett frisørsaxklippande ljud från snåren.
Solen rullar sakta förbi himlen.
Schackpartiet avstannar i remi.
I regnbågens tystnad.**

MOTIV MESJETAR

**Nën mimikën tonë të magjepsur na pret
gjithmonë rrashta, fytyrë pokeri.
Ndësa dielli na rrokulliset përskaj me nge në qiell.
Loja e shahut vijon.**

**Një tingull si gërshërë floktari nga shkurret.
Dielli na rrokulliset përskaj me nge në qiell.
Partia e shahut mbaron në remi.
Në heshtjen e ylberit.**

DJUPT I EUROPA

**Jag mörka skrov flytande två slussportar
vilar i sängen på hotellet medan staden omkring vaknar.
Det tysta larmet och grå ljuset strömmar in
och lyfter mig sakta till nästa nivå: morgonen.**

**Avlyssnad horisont. De vill säga något, de döda.
De röker men äter inte, de andas inte men har rösten kvar.
Jag kommer att skynda genom gatorna som en av de.
Den svartnade katedralen, tung som en måne, gör ebb och flod.**

THELLË NË EVROPË

**Unë skelete të zymta anijesh pluskuese dy porta pendash.
Pushoj në shtrat në hotel ndërsa qyteti përreth zgjohet.
Alarmi i heshtur e dritat gri rrezatojnë brenda
e më ngritin me nge gjer në tjetër nivel: mëngjes.**

**Horizont i përgjuar. Duan të thonë diç, të ndjerët.
Tymosin, por nuk hanë, s'frymojnë më por zëri u ka mbetur.
Unë kam për të nxituar nëpër rrugë si njëri prej syresh.
Katedralja e nxirë, e rëndë si një hënë,
bën batica e zbatica.**

SVARTA VYKORT

**Almanackan fullskriven, framtid okänd.
Kabeln nynnär folkvisan utan hemland.
Snöfall i det blystilla havet. Skuggor
brottas på kajen.**

**Mitt i livet händer att döden kommer
och tar mått på människan. Det besöket
glöms och livet fortsätter. Men kostymen
sys i det tysta.**

KARTOLINA TË ZEZA

**Kalendari i mbushur, e ardhmja e panjohur.
Kabloja nanuris këngë popullore pa atdhe.
Reshje bore në detin e rëndë plumb. Hije bëjnë
mundje në mol.**

**Mes jetës ndodh që vdekja vjen
e ia merr masën njeriut.
Vizita harrohet e jeta vazhdon. Por kostumi
të qepet në heshtje.**

LARS LUNDKVIST

BEGYNNELSE

**Snäckor och stenar,
spindlarnas gömställen, frön**

**Aska, kadaver, ängsklockans
kronblad i juli, snö**

**Och gives tecken,
oavvisliga oomkullrunneliga.**

LARS LUNDKVIST

ZANAFILLË

**Guaska e gurë,
strokka merimangash, farë**

**Rrufe, coftina, lulekëmborë
petale në korrik, borë**

**Dhe jipen shenja,
të pazbueshme të parrëzueshe.**

UNDRAN

**Ett hönsben
eller benet av en oxe?**

**Krigsbyten
eller husgeråd?**

**Silverspännet -
en kärleksgåva?**

**Vittnesbörd
varseblivningar.**

Vem ristade runan Q?

**En centime, en rubel,
havtornsbär och domherrar.**

Är solen alltid detsamma?

HABI

**Një asht pule
apo ashti i një demi?**

**Plaçkë lufte
apo pajisje amvisnie?**

**Karficë e argjendtë -
dhuratë dashurie?**

**Dëshmi
venerime,**

Kush e gdhendi runën Q?

**Një cent, një rubël,
mana drizash e gushëkuqë.**

A është dielli përherë njësoj?

VILSEN

**Mellan gasklockan
och transformatorhuset -**

ett fågelöga?

**den hädangångna slussvakternas namn
är felstavat från begynnelsen -**

Var det Christoforus?

**Över himlen far moln
som stora motorcyklar.**

PËRHUMBUR

**Mes orës së gazit
e kthinës së transformatorit -**

një sy shpendi?

**Emrat e rojeve të ndjera të pendës
janë shkruar gabim që në zanafillë -**

mos ishte Kristofori?

**Mbi qiell vejnë re
të mëdha si motoçikleta.**

FRÅGOR

**Frågor
om höjden på torn och kyrkobyggnader,**

**om avståndet mellan en husgavel
och en vattenbrunn på gatan,**

**om antalet spjälor i ett staket
och glasrutor i en lergodsfabrik.**

Frågor om skillnaden

**mellan en sorgesång och ett rekviem
över nöden och ondskan på jorden.**

**Förvillelser!
Kasta stål över axeln!**

**Sten lyssnar, träden ser dig,
fisken och den gröna mossan.**

**Det finns också ett samband
mellan barnets öga, leoniderna**

**och skönheten
i ett kvinnoöra.**

PYETJE

**Pyetje
për lartësi kullash e kishash**

**për distanca mes qoshqeve të shtëpisë
e pusetash në rrugë**

**për numrin e hunjve të gardhit
e dritaret në fabrikë argjilrash**

Pyetje për dallimin

**mes këngëvajtimit e rekviemit
për skamjen e ligësinë mbi tokë**

**Hutesa!
Gjuani çelikun përtej supesh!**

**Gurët dëgjojnë, pemët të shohin,
peshqit e myshku i blertë.**

**Ka ndërlidhje poashtu
mes syrit të foshnjës, leonidheve**

**e bukurisë
në një vesh gruaje.**

TILLIT

**Genom det kala trädets grenar:
en fågel, svävande under ett vitt moln.**

En björk? En mås?

**Ropa på gator och torg,
på berg och stora slätter**

om människans nöd!

**Denna syn idag -
en stämpel av nåd i mitt hjärta.**

BESIM

**Përmes degëve të pemës së zhveshur:
një shpend, pezull nën renë e bardhë.**

Një mështekën? Pulëbardhë?

**Thirr në rrugë e sheshe,
në male e fusha të paskaj**

për skamjen e njeriut!

**Ky imazh sot -
stampë e mëshirës në zemrën time.**

INSIKT

**Detta milda ljus
i de förvildade plommonträdens blad!**

**Sjöfåglar talar med varandra,
löv faller till marken.**

**Musslan i floden döljer sin ålder.
Mot öster flyger en slända.**

**Oerhörda skeenden
undgår oss i hemsökelsens tidevarv.**

NDËRGJEGJËSIM

**Kjo dritë e butë
në fletët e egërsuara të kumbullës!**

**Shpend detarë që flasin me shoqi-shoqin,
gjethe që bien përdhe.**

**Midhje në lumenj që fshehin moshën.
Drejt lindjes niset një pilivesë.**

**Ngjarje të papërfytyrueshme
na ikin sysh në motin e pllakosjeve.**

FÖRSLAG

**Det finns i Kambodja
en fågel utan namn.**

**Den är svart och vit
och lever på öar i floden Mekong.**

Är den släkt med den afrikanska ärlan?

**Frågan bör kunna besvaras
av numismatiker och filatelister**

**och av de
som lär små barn att döda.**

PROPOZIM

**Është në Kamboxhë
një shpend pa emër.**

**Është i zi e i bardhë
e jeton në ishuj të lumit Mekong.**

Është fis me gushëverdhën afrikane?

**Pyetja do të duhej të kish përgjigje
nga numizmatikët e filatelistët**

**e nga ata
që i mësojnë fëmijët të vrasin.**

HJUL

**Penslar och stämjärn,
yxa, penna, kniv.**

**Skiftande träslag och stenar,
stavelser, leror, tungomål.**

**Årtusenden.
Världsdelar.**

**samma drömmar och allvar,
spillror, röster, försök.**

**Samma verktyg
för Kärlekens och Dödens bilder.**

RROTË

**Furçe e dalta,
sopata, lapsa, thika.**

**Lloje të ndryshme druri e gurë,
rrokje, argjilra, dialekte.**

**Mijëvjeçarë.
Kontinente.**

**Njësoj ankth e ëndërrime,
rrënoja, zëra, përpjekje.**

**Të njëjtat vegla
për imazhe Dashurie e Vdekjeje.**

UPPFORDRAN

**En man söker sitt gevär
en kvinna sitt barn.**

**Barnet
söker sitt träben i snön.**

**Almanackan talar om konungahus
och högtidsdagar, snön om Dödens år.**

**Brudbuketter.
Begravningsbinderier.**

**Trösta ögat!
Så säger mig min andedräkt**

**och en liten metallvingesvärmare
under kraftledningen.**

KËRKESË

**Një burrë e lyp pushkën
një grua fëmijën.**

**Fëmija
e lyp këmbën e drunjtë në dëborë.**

**Kalendari flet për dyer mbretërore
e data solemne, bora për vit vdekjeje.**

**Buqeta nusërie.
Kurora funerale.**

**Ngushëllo syrin!
Kështu më thotë fryma e gojës**

**e një ngrohëse e krahut metalik
nën rrymëpërçues.**

VÄDERSTRECK

**Hundarna springer från öster
till väster och skäller i dalen.**

**En sky av fåglar i norr -
bonden plöjer vid vikingagraven.**

**Villrådiga jägare.
Är Breugel död?**

**Den gula lönnen i söder:
ett kanonskott under solen!**

ANË HORIZONTI

**Qentë vrapojnë nga lindja
në perëndim e i lehin luginës.**

**Një re zogjsh në veri -
bujku lavron skaj varrit viking.**

**Gjahtarë të hutuar.
A ka vdekur Breugeli?!**

**Panja e verdhë në jug:
krisëm topi nën diell!**

MOMENTO

**Underskatta inte styrkan
i skaftet på en gammal spade**

**eller kraften i handtaget
på en kaffekvarn.**

**Även kor kan gråta.
Barnen älskar mumier.**

MOMENT

**Mos e nënçmo fuqinë
e bishtit të lopatës së moçme**

**a forcën e dorezës
në një mulli të kafesë**

**Edhe lopët qajnë.
Fëmijët i duan mumjet.**

TVIST

**Vem hade rätt,
Erasmus av Rotterdam eller kardinalen?**

**Barn äter ekorrbär och dör
nu som då,**

**folkutrotningarna fortsätter,
många dör i lungsot och krig,**

**flugorna surrar i sakristian
nu som då och fiskarna blänker på torget.**

**Äppelträdet blommar för den som kan se,
för den döve är lärkan stum.**

**Vad de grälade om? Bagateller - om ostar
och vin och en kejserlig sätesbjudning.**

**Titta, en hök under solen!
Och solen är grön som förut.**

NGATËRRESË

**Kush pat të drejtë,
Erazmi i Roterdamit a kardinali?**

**Fëmijët hanë mana helmues e vdesin
tani si atëbotë,**

**gjenocidet vazhdojnë,
shumë vdesin nga mushkëritë e luftat,**

**mizat zukasin në sakristianin e kishës,
tash si dikur, e peshqit shkëlqejnë në treg.**

**Mollat lulëzojnë për atë që sheh,
për të shurdhërin është memece lauresha.**

**Për çka grindeshin? Imtësira - për djathëra
e verë e lindje perandorake bythëmbropsht.**

**Shiko, një petrit nën diell!
E dielli mbet i blertë si më parë.**

BERÅD

Med dagsböter eller fängelse kan straffas revisor, likvidationsrevisor, eller revisors eller likvidationsrevisor medhjälpare eller granskare.

Lagens utsaga: entydig och klart.

Mödrahjälp må ej lämnas till kvinna, vilket är intagen å straffanstalt eller därmed jämförlig anstalt eller å anstalt för sinnesslöa och fallandesjuka.

Lagens utsaga: entydig och klart.

Men strumpebandens och korseletternas mysterier och lagrum? Hjälp oss, alla kvinnor, med vår text, vi de lagkloka männen!

Lämna i violerna i silversnusdosan och den tjocka fisken med en gaffel i ryggen. Hammurabi hade också en mor.

MËDYSHJE

**Me gjobë a burg mund të dënohet auditori,
auditori i likuidimit, apo ndihmësit e
mbikëqyrësit e të dyve.**

Teksti i ligjit: konciz e i qartë.

**Ndihmë amësore s'i jepet gruas, e cila
vuan në burg a në ent të krahasueshëm me burgun
ose në ent për sëmundje mendore apo epileptikë.**

Teksti i ligjit: konciz e i qartë.

**Po misteret e riçipetave e korzeletave
e kthinave ligjore? Na ndihni, gra, me tekstin tonë,
neve, gjykatësve të urtë!**

**Lini vjollcat në kutinë argjendtë të burrnotit
e peshkun e trashë me një pirun në shpinë.
Hamurabi e kishte poashtu një nënë.**

IDYLL

**En kullerstensgata,
en stenfot och en hästhovsört.**

**Mannen som rensar ogräs
i trottoarkanten**

**har en dotter
som är skridskoprinsessa.**

**Hennes trolovade har ett teleskop
i ett skjul på gården.**

**Därifrån kan de tillsammans
beskåda solens protuberanser**

**och Saturnus månar.
De kan räkna kanalerna på Mars.**

**Deras barn skall heta
Antares, Bellatrix och Pluto.**

IDILË

**Rrugë me kalldrëm,
fërkemë në gur, luledylli.**

**Burri që heq bar të keq
në skaj të trotuarit**

**e ka një gocë
që është princeshë patinimi.**

**I fejuari i saj ka teleskop
në një katua në oborr.**

**Që aty bashkërisht i shohin
protuberancat e diellit**

**e hënat e Saturnit.
I njehin kanalet në Mars.**

**Fëmijët do t'u quhen
Antar, Bellatriks e Pluton.**

AMEN

Vilande

**mot varma stenvuren
en sensommardag**

Känner stenen min värme?

**Förundran
Livgivelse**

**Även
Ett vackert ord -**

Kanske.

AMEN

Pushuarzi

**mbështetur kundrejt murit të ngrohtë veror
një ditë të verës së vonë**

E ndjen vallë muri ngrohtësinë time?

**Habi
jetëdhënëse**

**edhe
një fjalë e bukur -
ndoshta.**

LUKAS MOODYSSON

PROLOG

**jag minns
min barndom
vandringar
jag gick in
i skogen och kom
aldrig tillbaka**

LUKAS MODYSON

PROLOG

**më kujtohet
fëmijëria ime
shëtjet
si hyra
në pyll e s'dola
kurrë më**

KÄRLEKSDIKT I

Du är en blixtnöje av kött som går genom mig.
Poltergeist. Du drabbar mig hårt
som ett slag inifrån mot solar plexus.
Du gör mig till den jag är, du gör mirakel.
Du formar min mun, du slickar lågorna.
Du gör stjärnorna lysande och darrande
som gigantiska diamanter i dilerier.
Du gör hunger och svält och tröst,
fuktiga rymder och vita hästar i gryningen.
Vild storm i tomma fryshus. Du förvandlar
fabriker till damm och hägringar till hav.
Du får bilarna att köra vilse på parkeringsplatsen.
Du förvandla solen till en smaragd
förvandla till en skalbagge på en fuktig strandäng
i ett grotta i en ravin i ett berg i en dal.
Du gör blod tjockare än vatten, du gör vatten
tyngre än is, du gör is kallare än eld.
Du gör korpen vit, du gör svanen svart,
du får fjädern att sjunka och stenen att flyta.
Du gör musklernas sammansvärjning helig helig.
Du gör stjärnbilder bakom ögonlocken.
Du är än blixtnöje från klar himmel. Du växer
in i mig som ett träd, rakt in i min kropp,
rakt i mitt kött. Du fyller mig helt.

POEZI DASHURIE I

**Ti je rrufe mishi që më shkon anepërtej.
Poltergeist. Ma mëshon fort
si goditje prej së brendshmi mu në pleksus.
Ti më bën atë që jam, ti bën mrekulli.
Ma formëson gojën, m'i lëpin flakët.
I bën yjet të ndrijnë e të dridhen
si diamantë gjigantë në delir.
E bën urinë e zijen e ngushëllimin,
hapësira të rituara e kuaj të bardhë në agim.
Stuhi e egër në ftohtore . Ti i shndërron
fabrikat në pluhur e shajnitë në det.
Ti i bën veturat të humbin rrugën në parkingje.
E kthen diellin në smaragd
e kthen në kacabu në fusha të lagëta skajdeti
në shpellë në grykë në mal në luginë.
Ti e bën gjakun më të trashë se ujin, e bën ujin
më të rëndë se akullin, e akullin më të ftohtë se zjarrin.
Ti e bën korbin të bardhë, mjellmën të zezë,
e bën puplën të fundoset e gurin të pluskojë.
Ti i bën komplotin e muskujve të shenjtë të shenjtë.
I bën imazhe yjësish prapa kapakëve të syrit.
Ti je rrufe prej qellit të kthjellët. Ti rritesh
në mua si pemë, drejt e në trupin tim,
drejt e në mishin tim. Ti më përmbush të tërin.**

NOKTURNO II

**Jag tänker aldrig på dig:
inga fåglar kretsar inga viskningar
skälver: det finns
inga viskningar**

**Jag tänker aldrig på dig:
det finns inget hav höljt i skymning
det finns inga stjärnor
det finns inga skimrande speglar**

**Jag tänker aldrig på dig
men alla mina tankar tänker
tyst över sovande vatten
på dig**

NOCTURNO II

As s'e çoj mendjen te ti:
s'më qarkojnë zogj as pëshpërimat
s'dridhin: nuk ka
pëshpërima

S'mendoj fare për ty:
s'ka det të mbështjellë nga muzgu
nuk ka yje
s'ka pasqyra vezullese

S'të çoj ndërmend fare:
por tërë mendimet e mia mendojnë
heshtur mbi ujëra të fjetur
për ty

TRE BILDER AV SVERIGE

tunnelbana diskotek rådhus

**tunnelbanan är försenad
perrongen är full av människor som väntar
plötsligt börjar en kvinna babbla om Guds kärlek
alla samtal tystnar
vi avvaktar
hon hörs klart och tydligt
hon behöver inte skrika
Sverige är ett tystlåtet generat land**

**nu spelar discjockeyn sista låten
men dansgolvet är tomt
ingen dansar
alla har redan gått
alla utom en ensam flicka
som ligger fosterförställning under ett bord
all musiken är för henne**

**han knyter joggingskorna i soffan framför tv:n
träningsoverallen har han redan tagit på sig
han har svårt att slita sig
men till slut bestämmer han sig för
att nu är det dags nu är det dags**

TRI IMAZHE TË SUEDISË

metro diskoteka shtëpi vargore

**metroja është vonuar
peroni plot njerëz që presin
befas një grua nis llogaritjes për dashurinë e Zotit
tëra llafosjet heshtin
ne ngurrojmë
ajo ndihet kulluar qartë
s'ka nevojë të bërtasë
Suedia është vend i heshtur i turpshëm**

**tash DJ e luan këngën e fundit
por sfilata është e zbrazët
askush s'vallëzon
të gjithë kanë ikur tashmë
pos një vajze të vetmuar
që ka mbetur kruspull nën një tryezë
tërë muzika është për të**

**ai i lidh atletet në divan para televizorit
tutat e vrapimit i ka veshur qyshkur
e ka vështirë të shkëputet
por në fund fare e pren mendjen
tash duhem patjetër tash duhem patjetër**

DRÖM

**du drömde du letade efter en igelkott
som gömt sig i en håla i jorden
du satt på huk
och kände marken skaka
av djurens skrämde hjärtslag
men plötsligt var det du som var igelkotten
och det skrämde hjärtat slog inuti dig**

ËNDËRR

**Ëndërrova që po e lypje një iriq
të fshehur në një vrimë në tokë
u ule pupthi
e ndjeve tokën tek dridhej
nga rrahjet gjithë frikë të zemrës së kafshës
por befas që ti që ishe iriqi
e zemra e trembur ishte e jotja**

MITT RUM

**jag sitter fast inuti tv-apparaten
jag stirrar ut i rummet
det ligger sönderskjutna barn i min säng
och äter chips och ser på tv
de ser på mig
med stirrande ögon som inte blinkar**

DHOMA IME

**jam kurthuar brenda televizorit
e sodis dhomën përjashta
në shtratin tim janë shtrirë fëmijë të vrarë
e hanë patatina e shikojnë televizorin
e më shikojnë
me sy që nuk pulitin**

I DENNA MIN DIKT

**I den här dikten ska allt ställas till rätta.
Bordet står nu på sin rätta plats.
Stolen står nu på sin rätta plats.
Det finns inga koncentrationsläger.**

**Flickan lämnade aldrig pojken
och han lämnade aldrig henne.
Deras kärlek fortsätter att växa
i denna min förbannade dikt.**

NË KËTË POEZI

**Në këtë poezi gjithçka do të rregullohet.
Tryeza rri tash në vendin e vet.
Stoli rri tash në vendin e vet.
S'ka më asnjë pengesë për koncentrim.**

**Vajza s'e la kurrë djalin
e ai s'e la kurrë atë.
Dashuria e tyre vazhdon të rritet
në këtë vjershën time të mallkuar.**

21 ORD

**En dörr står öppen mot den stora natten,
och där ute väntar dödens stumhet på mig,
där väntar mig min egen ordlöshet.**

21 FJALË

**Një derë rri hapur drejt natës së madhe,
e aty jashtë më pret memecëria e vdekjes,
aty më pret pafjalësia ime.**

NOKTURNO I

**Min farfar bar åskan i
sitt bröst och han lyfter mig,**

**han sluter mig i sin famn
så som bara en död kan.**

**Hans skrik inåt som tystnad.
Jag ropar efter honom.**

**Och han fallet mot golvet
som åska, som tung mörk jord.**

NOCTURNO I

**Gjyshi e mbante hirin në
grykë e më ngriti lart,**

**më merr në përqafim,
ashtu si munden veç të vdekurit.**

**Thërret së brendshmi si heshtje.
Unë thërras pas tij.**

**E ai bie drejt dyshemesë
si hi, si dhe i errët i rëndë.**

MORGON I NOVEMBER

**Därute är löven
alldeles gula Solen bländar
mig Jag väntar bara på att
löven ska falla av
Så många ögon därute under
tung himlar Så många gryningar
att fingrarna inte längre
räcker till
Mamma!
Pappa!
Tänd ett ljus för mig
Tänd ett ljus med långa
skuggor Allt jag byggt upp
måste brännas ner**

MËNGJES NË NËNTOR

**Përrjashta gjethet
zverdhur fare Dielli më
verbon Unë pres veç që
gjethet të bien
Sa shumë sy atje jashtë nën
qiej të rëndë Aq shumë agime
sa gishtat më
nuk mjaftojnë
Mama!
Baba!
Ndizeni një qiri për mua
Ndizeni një qiri
hijerëndë Gjithçka që ndërtova
duhet të kallet flakë**

ETT FRÖ

**Jag somnar tidigt.
Sluten och orörligt
mellan en fladdrande låga
och fladdrande skugga.
Där ligger jag.
Jag är liten som ett frö.
Den som sover finns inte.
Det är bara skuggan
som darrar på vägen.**

NJË FARË

**Më zë gjumi herët.
I mbyllur i palëvizshëm
mes një flake valëvitëse
e hijeje valëvitëse.
Aty jam i shtrirë.
Jam i vogël si një farë.
Kush fle nuk ekziston.
Është vetëm hija
që dridhet në mur.**

MED ÖRAT MOT MARKEN

**Med örat mot marken
hör jag hjärtat slå
Med hjärtat mot marken
hör jag örat slå
Med örat mot hjärtat
hör jag marken slå**

ME VESHË PËR TOKE

**Me veshë për toke
dëgjoj zemrën tek rreh
Me zemër për toke
dëgjoj veshin tek rreh
Me vesh për zemre
dëgjoj tokën tek rreh**

LYCKLIG

**Jag rymmer en stor hemlighet
en stor lycka
en stor kärlek**

**Denna lycka
denna kärlek
är större än jag
är större en världen
är större än smärtan
av spikar som slås genom händer
pålar som drivs genom bröstorgar**

större än vad du vill

**Det är ur denna gränslösa lycka
jag vuxit
sprungit**

Det är ett hav inuti mig som aldrig

I LUMTUR

**E përmbaj një fsheftësi të madhe
lumturi të madhe
dashuri të madhe**

**Kjo lumturi
kjo dashuri
më e madhe se unë
më e madhe se bota
më e madhe se dhembja
e gozhdave që ngulen nëpër duar
e hunjve që shtyten nëpër gjokse**

më e madhe se ç'të duash

**Nga kjo lumturi e paskaj
jam rritur
kam vrapuar**

Është një det brenda meje si kurrë njëherë

GUD TALAR TILL DIG

**Det finns redan i mig
och har alltid funnits
bordet, stolarna, stjärnorna,
din rygg som talar så tyst så tyst till mig**

**Min kropp fanns
i mig långt innan jag föddes, hjulet
fanns i mig långt innan jag
uppfann det
och telefonerna
och sömnen**

**Jorden finns i mig, döden
finns, himlen finns**

**Jag finns:
längs in i mig själv
finns jag Gud jag Gud
och ska finnas där
långt efter att du har gått
ska finnas
långt efter att jag har gått
ska finnas
långt efter att jag slutat andas**

ZOTI TË FLET

**Janë tashmë në mua
e kanë qenë qyshkur
tryeza, stoli, diejtë,
shpina jote që aq heshtur aq heshtur më flet**

**Trupi im ishte
në mua larg para se të lindja, rrota
qe brenda meje shumë para se ta
shpikja
e telefonat
e gjumi**

**Toka është në mua, vdekja
është, qielli është**

**Unë jam:
më së thelli në vetë time
jam unë Zoti unë Zoti
e do të jetë aty
shumë pasi të kesh ikur ti
do të jetë
shumë pasi të kem ikur unë
do të jetë
shumë pasi të kem reshtur së marri frymë**

NU LYSER DET GRÖNT FÖR DIG

**Gud du är svag det är
bara att peta på dig så
faller du omkull du har ingenting
att sätta emot hur kan du
vara Gud när du är
så svag nästan förlamad
du vet att jag har länge längtat
efter dig men du kommer aldrig
jag har längtat jag har
velat slå ner dig
sparka på dig spotta
men nu vet jag att det
är ingen idé du är
så svag det är
ingen match
kanske ska jag
ta din hand i stället och
leda dig sakta över gatan
när det lyser rött för bilarna
så du inte blir påkörd**

TASHTI NDRIÇON BLERTË PËR TY

**Zot qenke i dobët mjafton
të të prekin me gisht e
rrëzohesh përdhe ti s'ke asgjë
në dorë e si mundesh
të jesh Zot kur je
kaq i dobët thuaj i paralizuar
e di që kam ndjerë qyshkur mallë
pas teje por ti s'vjen kurrë
kam pasur mallë kam dashur
të të rrëzoj grushtash
të të shkelmoj të të pështyj
por tashti e di që
s'luan fare rol ti je
kundërshtar leshko
ndoshta më mirë
të ta kap dorën e
të të ndih ta kalosh rrugën
kur ndriçon kuq për veturat
që të të mos shtypin**

GÖRAN TUNSTRÖM

POETS HUSTRU

**Tiden betar runt hasselnåren
Över åsarna rinner snigelmånen**

**Min hustru som jag älskar djupt
är ordblind. Stickar flädermössor**

**Månblåa äter vi dem på ängen
Det är mörkt och alls inte dystert**

**När vi tuggar ner tofsen
gnäggjar vi plötsligt**

JËRAN TUNSTRËM

BASHKËSHORTE POETI

**Koha kafshon përreth drizash të lajthive
përmbi kodrat rrjedh kërmill i hënës**

**Gruaja ime që e dua thellë
është dislektike. Thurrë kësula shtogu**

**Hënëblutë i hamë në livadh
Është errët e aspak zymtë**

**Kur ua kafshojmë xhufkat
hingëllijmë befas**

SOMMARENS MITT

**Stillhet eller inte
Världen är gul som efter regn**

**Kyrkan står på knä
i doftande dödens gräs**

**Det humlar i gräset, i skyn
En sky av körer tränger ur porten**

**Sanden skakar över muren
Det vita molnen och det svarta**

**Här kommer du med kyligt vatten
Loja lemmar och skugga**

MESI I VERËS

**Prehje apo jo
bota e verdhë si pas shirash**

**Kisha gjunjëzuar
në bar kundërmues të vdekjes**

**Brumbullin në bar, në diell
një re koriesh depërton nga porta**

**Rëra tundet mbi murin
Reja e bardhë dhe e zeza**

**Ja ku vjen ti me ujë të ftohtë
gjymtyrë të ngathta e hije**

KÄRLEKSDIKT

**Trasblek är du i gryningen
när floden sjunker undan.
Dagning förestår
och åter vet min högra hand
vad den vänstra handen gör.**

**Så frågar du och svarar jag
om namn vi äga var för sig.
Så växer vårt avstånd till ord.**

**Och mera snö skall falla
än du och jag tillsammans.**

POEZI DASHURIE

**E zbehtë leckë je në agim
kur batica tërhiqet tutje.
Tërheqja paraprin
e sërish dora ime e djathtë
e di se ç'bën e majta.**

**E pyet ti e përgjigjem unë
për emra që i kemi veç e veç.
E kështu na rritet distanca në fjalë.**

**E më shumë dëborë do të bie
se ti e unë së bashku.**

DRICKA VIN MED SCHUBERT

**Morgonen kommer som ett skepp
Tre master blommar över ängen
Det förtöjer i min pupill
Och plötsligt är min svarta filt
i virvlande äppelblom begravd**

**Ur staden vandrar nu Schubert
Vindar tickar ljumma av honung
under hans röda väst Närsynt han
öppnar en blå dörr till min bäck
som porlar all världens vishet**

**Jag vaknar för nya dikter
Vaknar när han ropar under fönstret
Bin hör jag älskligt surra
bland mina blekblåa lupiner
och ett övervuxet piano spelar**

**Han har redan dukat vid bäcken
Svarta fjärilar doftar ur glasen
Hans ljusa dotter har Döden fått
- jag röker otidsenligt cigarr -
och aldrig kommer orden:**

**Döden är hennes verkliga far
har sin hand i hennes som en marmor -
spillra, behandlar den varligt
Låter den vittra bland rosor
Viger den var morgon i dag**

TË PISH VERË ME SHUBERTIN

**Mëngjesi vjen si anije
tre trerë që lulëzojnë mbi livadh
Më ankorohet në bebëz
e befás mbulesa e ime e zezë
varroset në shtjellë lulemollash**

**Nga qyteti ecën tash Shuberti
erërat piklojnë të vakëta mjaltë
nën xhaketë të tij Miop ai
ia hap një derë blu përroit tim
që ia gurgullon botës urtësinë**

**Zgjohem për poezi të reja
zgjohem kur ai thërret nën dritare
dëgjoj bletë tek zukasin dashurisht
mes luleve të mia të zbehta blu
e një piano e bujitur luan**

**Ai e ka shtruar hajen qyshkur te gurra
flutura të zeza kundërmojnë nga gotat
vajza e tij e ndritshme e ka marrë Vdekjen
-unë tymos puro jashtë mode -
e kurrë s'i vijnë fjalët:**

**Vdekja është i jati i saj i vërtetë
e ka dorën e vet në të sajën si mermer -
mbetje, e trajton prindërisht
E lë të vyshket mes trëndafilash
e kurorëzon çdo mëngjes me vesë**

DY ERËRA

**Dikush ka vdekur
Ai jeton brenda teje më fort se zemra
e ti pulit e pret ndonjë thirrje**

**Dikush frymon pranë teje
Ajo i heq perdet, i hap dritaret
për qiellin e kuq të mbrëmjes së marsit
Ti e vë mjekrën në shpinë të saj
e lë atë ta tregojë botën e syve të vet
dhe ndoshta e nesërmja e dëgjon**

**Ti mendon: jetë në mëdyshje
shporru prej meje
por ia ledhaton asaj lëkurën
me symbyllur e pret një pëshpëritje**

**Qenia që ti e dashuron flen
por e di që po ia shikon qepallat
si diell gudulisës**

**A mund t'i kuptosh drejt në këtë dritë
fjalët e tua: gjithçka që kërkoj është një marrëzi
e ti je e gatshme ta kryesh detyrën**

**atëherë dëgjo prapë frymëmarrjen e saj
që nis t'i ngjajë një përroi pranveror
që vete drejt Delfit të dashurisë.**

LES AMOUREUX

**Orfeu fshehtësiplotë anon lehtë
drejt murit lindor
para se të zgjohet dikush
e luan një menuetë në gitarë
në të kuqe të rrushtë**

**për retë që tash janë fëmijë
e tokën që ende s'njeh gënjeshtër
e tokën që shijon verë meshe
kur e shenjta e shijon me pika
mëngjesin e verës
drejt murit lindor**

**Gishtëmendafshhtë e hap diellin
e zgjon vajzën me këngën e vet**

**Në barin vesëlagur të sapoçelur:
riza sapuni e pasqyra
Uji bujit nga pompa
e si nëpër gjethnajë:
supi lakuriq e flokët
e matin fuqinë me dellin
e buzët ajo i zhyt në hije
Një botë e sigurt, një çast**

Në pasqyrë ajo e vëren lumturinë e vet

EN STÄNDIG UPPGÅNG ÄR KÄRLEK

**en ständig uppgång är kärlek
Som ända sol
har vi rullat upp
ur den nyslagna gräset
och lyser över de östra bergen**

NGRITJE E PAPERERË DASHURIA

**ngritje e paprerë dashuria
si diell të vetëm
e kemi prurë rrokullimë
nëpër bar të ri
që të na ndrijë mbi malet e lindjes**

PËR NGUSHËLLIMIN

**Ngushëllimin e kam për të të joshur
gëzimin e një brengë valëvitëse**

**për të të shpier në vendin tim
ty pas teje pas teje
gjer atje ku s'ka më gëzime
as pikëllime
Nuk e di se ç'do të ngjajë me ty atje**

**Ti e shëtit trupin me hapa të qetë
silles e pështillesh, më tregon
që je e dukshme nga çdo anë
dhe ajo që shoh është e bukur, mrekullisht e andshme**

**Por ajo që s'e shoh
ndodhet qyshkur jashtë ngjyrave
njëheri një shkreti si me fëmijë të vdekur në grykë
e denduri si bredh pranë bredhi
Si ta kesh një atdhe por të të mungojë
Por ngushëllimin e kam, brengën e një gëzim valëvitës**

DEN SISTA PRÄSTEN...

**Den sista prästen skall fara till himlen från sitt kyrktak
Man väntar hans avfärd från alla köpingens tak
Under honom breder sig Dalen:
sjöarna, öarna, husen
hela världen som han älskat**

Han stakar utför och skidorna är vallade med tro

**Och han släpper stavarna och flyger
Vidsträckt är sjön och himlen blå
hans tro höll
Snart skymtades han över Rottnesund**

Präst, gudsbrukare! Din Kristus fanns så länge du ägde honom!

**Och himlarna var med på hans flykt
Det enda motstånd han kände var vinden
som han vilade mot,
vinden som slösade med hans vita hår
Och friheten åt sig allt längre in i hans ansikte
Han blev vind**

**Och luckorna stängs på alla köpingens tak
Ensam drar han bort med sitt ljus**

PRIFTI I MBRAMË

**Prifti i fundit do të vejë në qiell nga kulmi i kishës
Gjindja e presin largimin e tij nga të gjitha çatitë
e qytezës
nën të hapet Lugina:
liqenj, ishuj, shtëpi
gjithë kjo botë që e ka dashur**

Ai rrëshqet tatëpjetë e skijet e ka të lyera me besim

**E i lëshon shtagat e fluturon
hapekrah është liqeni e qielli tërë blu
besimi i ndihu
Së shpejti e panë mbi Rottnesund**

Prift, përdorues Zoti! Krishti yt na qe sa e pate ti!

**E qiejtë i ndihën të arratiset
Rezistenca e vetme që ndjeu qe era
tek e cila pushoi,
era që ia shprishi flokët e thinjura
e lirinë ia skaliti gjithnjë e më thellë në fytyrë
Ai u bë erë**

**Dhe dritaret mbyllen në të gjitha çatitë e qytezës
I vetmuar ai bën tutje me dritën**

LITE BRUKS - POESI 3

**Den sommardagen morfar gick i pension
bar han ut sin bruna bänk till plommonträdet
Under grenarnas skugga drog han hatten över ansiktet
och snarkade**

**som aldrig en pensionär vid de Dalsländska bruken
har snarkat**

**Och han sov så, utan huvudvärk
för första gången på femtiosju år
I mitt minne hänger i plommonträdet
över hans utsträckta kropp**

Fiolen

**Partituret till Dvorzaks humoresk
hänger Per Albins porträtt
hänger stilla i middagshettan**

Diplomet från Godtemplarlogen

**Och långt ute över Laxsjön i ett sista jätteslung:
den jävla jävla kolskyffeln och unikaboxen**

PAK POEZI UZINASH 3

**Atë ditë vere kur gjyshi dual në pension
e barti bangën e vet të murrme gjer te kumbulla
nën hijen e degëve e vuri kësulën mbi sy
e nisi të gërhasë
si s'kish gërhitur kurrë
asnjë pensionist tjetër nga uzinat e Dalslandit
E ia futi gjumë, tha, pa kokëdhembje
për herë të parë në pesëdhjeteshtatë vjet
Në mendjen time varet te kumbulla
mbi trupin e tij të shtrirë
violina
partitura e humoreskës së Dvorzhakut
varet portreti i kryeministrit socialdemokratik
thahet në vapën e pasdites
diploma prej lozhës së Templarëve të Mirë
dhe larg diku në liqenin Laxsion pas një flakjeje
të mbramë:**

ajo lopata e nëmur e thëngjillit dhe kutia e drekës

VI BRUKAR JORDEN TILLSAMMANS

**Vi brukar jorden tillsammans
min bror och jag
Mullen är så svart
Getterna hoppar lustigt omkring
äter fibblor och gräs
Min hustru ammar vårt barn vid elden
- Kommer inte Kain snart? Jag är
hungrig
Och jag ler. Hennes otålighet är stor.**

E PUNOJMË TOKËN BASHKË

**E punojmë tokën së bashku
vëllai im e unë
Humusi është ai i zi
Dhitë kërcejnë qejflie përreth
hanë kërcej e barë
Gruaja ime e mëkon fëmijën pranë zjarrit
-Ku mbeti kështu Kaini? Jam
i uritur
dhe qesh. Padurimi i saj është i madh.**

TANKARNA HAR TROPPAT AV

**Tankarna har troppat av
och jag min Gud, har förvandlats
till en lem,
ty intet har jag dig berört idag
och intet världen
Mycket frånvaro är närvarande här
men bortom dimmorna
tycker jag mig se
din blanka skåra
tycker jag mig höra sipprande fukt
som om våren
Kropp, varför hemsöker du mig så?
Dag och natt
Det här är en natt
Du ligger under vårt täcke
Ändå är du längre bort än en gud
Här, där, jag är, finns jag inte till
och måste dit, där jag inte blir
Min fångenskap i dig är min frihet.**

MENDIMET JANË TOPITUR

**Mendimët më janë topitur
e unë Zotynë jam shndërruar
në gjymtyrë,
se me asgjë s'të kam prekur sot ty
as botën.**

**Shumë mungesa qenka e pranishme këtu
por matanë mjegullave
më bëhet se e shoh
qokën tënde vezulluese
më bëhet se dëgjoj fruta kulluese
si në pranverë
Trup, pse më fanitesh kështu?
Ditë e natë
Kjo këtu qenka natë
Ti je shtrirë nën mbulesën tonë
E megjithatë je më larg se një zot
Këtu, aty, jam unë, s'jam më fare
e do të shkoj atje, aty ku s'bëhem
Robëria ime në ty është liria.**

DÄR GICK MITT ÅTTONDE LIV ÅT HELVETE

**Där gick mitt åttonde liv åt helvete
Nu har jag bara ett kvar
Snål blåst, kornsnö
Sådan skall min begynnelse vara
Vägarna ligger öppna, kärleken är fri
Men munterheten är hos dig:
Du åker långfärdsskridskor
på alla blanka sjöar**

JA KU M'U AVULLUA JETA E TETË

**Ja ku m'u avullua për dreq jeta e tetë
Tashti më ka mbetur veç një
Erë kurnace, dëborë kokrriz
pastaj do të jetë zanafilla ime
Rrugët janë të hapura, dashuria e lirë
por gëzimi qenka te ti;
ti rrëshqet me skije distancash të gjata
mbi të gjithë liqenet vezullues**

GÖRAN SONNEVI

**Vad förstår jag av det stora
spelet, reellt existerande
Där de stora makterna definierar
och definieras av varandra**

**Jag ser serien av folkmord
Jag såg en gång dess
integral, som en vinge
i sin födelse, i sin flykt**

**Ser nu att de föds ur
makternas equilibrium
som nya universa**

**med varje gång nytt blod
på våra händer Varje
människas krona, genomskinlig**

JËRAN SONEVI

**E ç'marr vesh unë nga loja
e madhe, realisht ekzistuese
ku fuqitë e mëdha definojnë
dhe definoohen nga shoqi-shoqi**

**Shikoj një sërë gjenocidesh
Ua pashë dikur
integralen, si një flatër
në të lindur, në të ikur**

**Shikoj tash tek lindin nga
ekuilibri i fuqive
si universe të reja**

**por çdo herë gjak i ri
në duart tona. Kurora
e çdo njeriu, e tejshme**

HAVSTYSTNAD

**I mig
stiger havet
sval, grön
är tystnaden
Fåglar sjunker
mot botten
Lyssnande
vidgar sig havet
Tystnaden sjunker
Fåglarna
döda stenar
Tyngdlös
glider jag
ur havet**

HESHTJE DETI

**Në mua
ngritet deti
e vakët, e blertë
qenka heshtja
Shpendet kredhen
drejt fundit
Duke dëgjuar
hapet deti
Heshtja kredhet
Shpendët
gurë të vdekur
I papeshë
shkas
nga deti**

**Nattviolen
fann jag först bara
som doft, den
kortaste natten
Senare, två dagar
efteråt,
såg jag den, svagt
lysande, med vita
svagt gröna
kronblad**

**Vjollcën e natës
e gjeta së pari vetëm
si aromë, në
natën më të shkurtër
Pastaj, dy ditë
më vonë,
e pashë, tek
ndriçonte dobët, me petale
të bardha
në të blertë të zbehur**

**Såg dig
när du provade
kläder inför resan
Den nakna
höftlinjen och innanför den
skålen, rundningen
där kanske
som möjlighet
ett barn växer
och som jag
försvarat, blint, dåraktigt
också bara
som möjlighet
Kanske impulsen
att röra vid
din bruna hud
smeka ditt ansiktes
fullhet
Kände
könet växa och
ömheten växa**

**Të pashë
tek provoje
rroba para udhëtimit
Vija e vitheve
lakuriqe e brenda saj
ena, rrumbullakësia
ku ndoshta
si një mundësi
një fëmijë të rritet
e që unë
e kam mbrojtur verbërisht, marrëzisht,
gjithashtu vetëm
si mundësi
Ndoshta impulsi
të ta prekja
lëkurën e rrezitur
ta ledhatoja plotninë
e fytyrës
Ndjeva seksin tek m'u rrit
e dhimbshurinë të më rritej poashtu**

**Det är svårt
att gå in i natten
Den viker undan
jag närmar mig
mitt livs natt
Det finns nästan inga
skuggor där
där är allt
skugga. Och det som
inte är skugga,
vad är det?**

**Është vështirë
të ecësh natës
Ajo më shmanget
unë i afrohem
nata e jetës sime
S'ka më pothuaj asnjë
hije atje
atje gjithçka është
hije. E ajo që
nuk është hije,
ç'është athua?**

**De byggde
en krona
av den mörka rosens
tystaste blad
De bär den
genom tiden, dess
genomskinlighet, dess
doftande klarhet
av mörker**

**E ndërtuan
një kurore
nga fletët më të heshtura
të trëndafilin të errët
E bartën
ndër kohëra, transparencën
e saj, kthjelltësinë
e saj aromatike
gjithë errësirë**

**Jag vänder mig om
tystnaden är där**

**Du är snabb som dagen, natten
Du är som det
snabba leendet
av natt**

**Nu pressar jag dig, natt
Nu kramar du
tystnaden ur mig**

**Det hemska
sluter sig,
klingar, som kristall**

Kristallen av natt

Den är ett lysande sår

**Mitt mörker ligger slängt
på stolen
Det är lysande blått**

**Kthehem mbrapsht
heshtja qenka aty**

**Je e shpejtë si dita, nata
Je sikur
buzëqeshja e shpejtë
e natës**

**Tashti po të shtyp, natë
E ti po e shtrydh
heshtjen prej meje**

**E tmerrshmja
po mbështillet
tringëllon, si kristal**

Kristal i natës

Ky është pikëllim që shkëlqen

**Errësira ime shtrihet e flakur
në stol
Është blu shkëlqyese**

**Ser nu hur den döde
skrattar åt mig,
åt min barnslighet, åt
min tafatthet**

**Och det är rätt åt mig
Jag tar inte illa
upp, skrattar tillbaka
Vi är bröder också**

**i detta, det har vi
alltid vetat. Vi bär
samma skörhet. När**

**mörkret kommer, med
sitt flöde. Runt om
lyser de andra döda.**

**Shoh tash se si i vdekuri
më përqesh,
ma qesh foshnjërinë time,
ngathtësinë time**

**Dhe mirë ma bën
s'më mbetet hatri fare
qesh edhe unë
fundja jemi dhe vëllezër**

**në këtë, kaq kemi
ditur gjithmonë. E mbajtëm
të njëjtën brishtësi. Kur**

**vjen errësira, me
rrjedhën e vet. Përreth
ndriçojnë të vdekur tjerë.**

**Jag byggde
mitt torn av intet
i underjorden**

**vad håller
de döda döda?**

**Var finns min
klöverblads -
kristall? Outhärdlig Outhärdlig**

**I kristallen finns alltid
alltid litet fel
Den är aldrig
osviklig -**

**Inte heller den
ingenting kan svika**

**Inte heller
den som inte
kan bedras.**

**E ndërtova
kullën time prej asgjëja
në nëntokë**

**Ku i mbajnë të vdekurit
të vdekurit?**

**Ku ndodhet kristali
im
i trëndelinës? I padurueshëm i padurueshëm**

**Në kristal ka gjithmonë
gjithmonë pak gabime
Ai s'është kurrë
i pagabueshëm**

**As atë
s'e dëshpron dot asgjë**

**As ai
që nuk mundet
të tradhëtohet.**

**Var är Gud för mig?
Det osynliga ansiktet,
vilande. Den
osynliga riktpunkten
som finns överallt
Det som bryter ned
mitt hjärtas hårdhet
Det som får mitt intellekts
bräckliga fjättrar
att brista**

**Inför Gud både
ödmjukhet
och bristen på ödmjukhet
Jag anpassar mig inte**

**Vad har jag rätt
att tala om Gud?**

Det finns ingen sådan rätt

**Ku është Zoti për mua?
Fytyra e padukshme
prehet. Pikëdrejtimi
i padukshëm
që ndodhet gjithandej
Ajo që ma zbërthen
fortësinë e zemrës
Ajo që m'i plas
prangat fragjile
të intelektit tim.**

**Para Zotit ka
edhe modesti edhe mungesë modestie
Unë nuk përshtatem**

**Ç'të drejtë kam unë
të flas për Zotin?**

E drejta e tillë s'ekziston

ENVOI

**När mot mörkrets centrum
Nu ger jag dig
det jag har, eller inte har
du får mitt intet**

**Svarar du då, får jag
det du inte har, eller har
Kommer som ljus, beskt
och ljuvt, klart**

**Och ljuset och mörkret
är samma sak
Glädjen kommer och smärtan
utan skillnad, utan utplåning**

DËRGATA

**Kur drejt qendrës së territ
të lëshoj tani
pata, a nuk pata:
po e merr me vete asgjënë time**

**A do të përgjiigjesh, a ma jep
atë që s'e ke, apo e ke
Vjen si dritë, e thartë
e ëmbël, e kthjelltë**

**E drita e errësira
janë e njëjta gjë
Gëzimi vjen e dhimbja
pa dallim, pa zhbërje**

**Det högsta
Det högsta i det högsta
Det längsta
Vi ser in i varandra
Det vi ser är utan slut
Det vi ser är utan början
Rysningen av lust
när jag rör vid
ditt lårs insida
Vi var där
Där är vi alltid
Tvärs genom skikten av
tid, rymd
Genom alla andra dimensioner
de som finns
och de som inte finns...**

**Më të lartët
më i lartët ndër të lartët
Më të gjatët
gjire shohin në shoqi-shoqin
Ajo që ne shikojmë thuaj ka mbaruar
Ajo që ne shikojmë është pa mbarim
Rrëqethët e afshit
kur ta prek
brendësinë e kofshës
Ne ishim atje
Atje mbetëm përgjithmonë
mepërmes palësh të
kohës, hapësirës
Nëpër të gjitha dimensionet tjera
ato që ekzistojnë
dhe ato që s'ekzistojnë...**

**Vi går in
i slumpens
ansikte**

**rör vid
dess drag
utplånade**

**då talar det
sjunger det
med rösterna
av Seraphim**

**Sedan har jag
all tid**

**Medan du
ser på mig**

**Hyjmë syçelë
në fytyrë
të rastësisë**

**ia prekim
shkujën
zhbërëse**

**atëherë ajo flet
këndon
me zëra
të Serafimit**

**Pastaj kam
kohë sa të duash**

**Ndërsa ti
më shikon**

**Nu reser jag mig. Går
över oändligheterna
också om de är full-
ständiga universa. Det**

**är omöjligt. Ja! Därför
gör jag det. Jag var
hos de döda. Deras vita
bladverk klingade. Där**

**hörde jag också de
levandes klang. De talade
till mig, som de döda...**

**Tashti po brofi. Po ec
mbi paskaje
edhe po të ishin plot-
universe të paprera. Kjo**

**është e pamundur. Po! Prandaj
e bëj. Isha
te të vdekurit. Gjethnajat
e tyre të bardha tringëllonin. Aty**

**dëgjova edhe tringëllimën
e të gjallës. Ajo më fliste
mua, si të vdekurit...**

**Jag har misslyckats med
att vara konsistent
ens i min duplicitet
Det onda rör vid mig
med sina skuggor. De är
delar av mig själv
i den glasklara arkitekturen
Jag ser tvärsigenom
Det är det som avgrunden
Jag ser skuggornas ljus**

**Hela universum
är en enda brinnande låga**

**Kam dështuar për
të qenë konsistent
dhe në duplicitetin tim
Ligësia më prek
me hijet e veta. Ato janë
pjesë e vetes time
në arqitekturë kristallore
Shikoj tejpertej
Qenka si humnerë
Shikoj dritat e hijeve**

**Gjithë universi qenka
një zjarr i përflakur**

**NUTIDA SVENSK POESI - PÅ ALBANSKA
A N T O L O G I**

**POEZIA BASHKËKOHORE SUEDEZE - NË SHQIP
A N T O L O G J I**

ÖVERSÄTTNING AV

PËRKTHEU

S H Q I P T A R O S E K U

Svensk poesin valdes redaktören

Poezitë suedeze i përzgjedhi redaktori

S h e f k i O s e k u

Korrekturläsning
för dikterna på svenska språket

Korrektorë për poezitë në gjuhën suedeze

A R N E N I L S S O N

E L I S A B E T H A N É L L

Dataansvarig
Kompjuterizimi
Frashër Oseku

**Andra, förbättrade upplaga, juni 2013
Botim i dytë, i përmirësuar, qershor 2013**

UTGIVEN AV TIDSKRIFTEN DRITA I TRELLEBORG - SVERIGE

BOTIM I REVISTËS "DRITA" NË TRELEBORG - SUEDI

**LISTA E LIBRAVE TË BOTUARA NGA REVISTA "DRITA", NË
TRELLEBORG, SUEDI.**

**LISTA MED UTGIVNA BÖCKER AV TIDSKRIFTEN DRITA,
TRELLEBORG, SVERIGE.**

1. "Një lloj drite tjetër", poezi, shkruar nga Shefki Oseku, botuar në gjuhën shqipe më 1997 dhe ribotuar disa herë me përmirësime të vogla. Libri është përkthyer në suedisht, gjermanisht, polonisht dhe anglisht.

"Ett annat slags ljus" poesibok, skriven av Shefki Oseku, utgiven på albanska året 1997. Senare har utkommit nya upplagor, med små ändringar. Boken översattes till svenska, tyska, polska och engelska språket.

2. "Hetimet" roman në gjuhën shqipe, autor Shefki Oseku, botuar në vitin 2000. Më vonë u ribotua disa herë me përmirësime të vogla.

"Förhör", roman på albanska, skriven av Shefki Oseku, utgiven år 2000. Senare har boken utkommit i nya upplagor, med små ändringar.

3. "Kryquesi i shpirtit", poezi, shkruar nga Shqiptar Oseku, botuar në vitin 2000. Më vonë libri është ribotuar me përmirësime të vogla.

"Själens korsfästelse", poesibok, skriven av Shqiptar Oseku, utgiven år 2000. Senare har det utkommit nya upplagor, med små ändringar.

4. "Poezia shqipe suedisht dhe poezia suedeze shqip", botuar më 2001, përkthyer në të dy gjuhët nga Shqiptar Oseku. Libri u botua disa herë me përmirësime të vogla.

"Svensk poesi på albanska och albansk poesi på svenska", utgiven år 2001, översattes på båda språket av Shqiptar Oseku. Senare har det utkommit nya upplagor, med små ändringar.

5. "Ngjyrat e jetës", poezi, shkruar nga Esat Cërmjani, botuar më 2001.

"Livets färger", poesibok av Esat Cërmjani, utgiven år 2001.

6. "Arti shtetëror i letërsive të verbra" ese për letërsinë shqipe, shkruar nga Hazyr Dervishi, botuar më 2001.

"Statlig konst i den blinda skönlitteraturen", skriven av Hazyr Dervishi, en

kritisk granskning av den albanska litteraturen. Boken är utgiven år 2001.

7. "Kodi", roman, shkruar nga Hazyr Dervishi, botuar më 2004.

"Koden", roman, skriven av Hazyr Dervishi, utgiven år 2004.

8. "Pocahontas Powhatan", roman, shkruar nga Hazyr Dervishi, botuar më 2008.

"Pocahontas Powhatan", roman skriven av Hazyr Dervishi, utgiven år 2008.

9. "Më shumë heroizma se sa grurë", tregim i letrarizuar që flet për shqiptarët, shkruar nga Ulmar Kvik. Libri u botua më 2004, pastaj u përkthye në shqip nga Hajdin Abazi dhe gjithashtu u botua më 2006.

"Mer hjältemod än vete", en dokumentärschildring om albanerna, skriven av Ullmar Qvick. Boken är utgiven år 2004. Senare, översattes boken på albanska av Hajdin Abazi och utgavs år 2006.

10. "Historia e veshjeve popullore shqiptare - në shqip dhe suedisht", ku tregohen traditat e shqiptarëve që nga lindja e deri në vdekje. Libri u botua më 2006 dhe u përkthye në suedisht.

"Historik om albanska folkdräkter - på svenska och albanska" där man skildrar den albanska kulturen och dess traditioner från födelsen till döden. Boken utgavs år 2008.

11. "Poetët nga Gjakova, në suedisht - Poetët nga Treleborgu, në shqip". Një libër me poezi në të dy gjuhët, shqip-suedisht, botuar më 2010. Libri u përkthye në të dy gjuhët nga Ulmar Kvik dhe Hajdin Abazi.

"Poeterna från Trelleborg på albanska - Poeterna från Gjakova – på svenska". En poesibok på svenska och albanska språket, utgiven år 2010. Boken översattes på båda språken av Ullmar Qvick och Hajdin Abazi.

12. "Tre poetë shqiptarë, shqip-suedisht", ku janë përfshirë disa nga poezitë e Ismail Kadaresë, Frederik Reshpjes dhe Ali Podrimjes. Libri u përkthye nga Shqiptar Oseku dhe u botua më 2010.

"Tre albanska poeter", på albanska och svenska", där man presenterar några poesier av Ismail Kadare, Frederik Reshpja, Ali Podrimja. Boken översattes av Shqiptar Oseku och är utgiven år 2010.

13. "Ushtar i vonuar", roman, shkruar në gjuhën shqipe nga Shefki Oseku, botuar në vitin 2012.

"Försenad soldat", roman på albanska, skriven av Shefki Oseku, utgiven år 2012.

14. "Poezia bashkëkohore shqipe në suedisht" ANTOLOGJI. Libri u botua në vitin 2013, përkthyer në suedisht prej Ulmar Kvikut, Hajdin Abazit dhe Shqiptar Osekut e ku janë përfshirë poetët më të njohur të poezisë bashkëkohore shqipe.

"Nutida albansk poesi på svenska", ANTOLOGI. Boken utgiven år 2013, översattes till svenska av Ullmar Qvick, Hajdin Abazi och Shqiptar Oseku där man presenterar nutida och välkända albanska poeter.

15. "Poezia bashkëkohore suedeze në shqip", ANTOLOGJI. Libri u botua në vitin 2013, përkthyer nga Shqiptar Oseku.

"Nutida svensk poesi på albanska", ANTOLOGI. Boken är utgiven år 2013, översattes av Shqiptar Oseku.

16. "Poezi", përmbledhje poetike, shkruar nga Shqiptar Oseku, botuar në vitin 2013

"Poesibok", skriven av Shqiptar Oseku, utgiven år 2013.

Shefki Oseku, Kryeredaktori i Revistës "Drita", në Treleborg, Suedi.
Shefki Oseku, Chefredaktör för Tidskriften Drita, Trelleborg, Sverige.

P.S.

Përveç këtyre librave, gjatë viteve 1996-2000, është botuar edhe gazeta e përmuajshme "Drita", në gjuhën shqipe dhe suedisht. Të 26 numrat e gazetës në fjalë u shpërndanë në shumë vende të botës. Një falënderim të veçantë për ABF-in në Treleborg, Suedi dhe posaçërisht për Arne Nilsonin dhe Lars-Olof Obergun. Po kështu e falënderoj edhe Nise Martinsonin, që në fillim na dha ndihmën e pakursyer. Një mirënjohje të veçantë për mikun e dëshmuar të shqiptarëve, Ulmar Kvikun. Falënderoj djalin tim, Frashërin, që me përkushtim punoi për nxjerrjen e gazetës "Drita". Ju jam mirënjohës edhe bashkëpunëtorëve të redaksisë së "Dritës", veçmas Ulmar Kvikut, Shqiptar Osekut, Hajdin Abazit dhe Zeqir Ramës.

P.S.

Förutom dessa böcker, utgavs med 26 nummer under åren 1996-2000 även tidskriften Drita på albanska och svenska. Dessa 26 utgåvor av tidskriften distribuerades till många olika länder. Ett stort tack riktas till ABF i

Trelleborg, Sverige, särskilt till Arne Nilsson och Lars-Olof Åberg. Till Nisse Martinsson riktas ett stort tack för den obegränsade hjälp han gav från början. Ett tack riktas också särskilt till albanernas beprövade vän, Ullmar Qvick. Tack också till min son, Frashër, som arbetade hängivet vid utgivningen av tidskriften Drita. Jag känner också tacksamhet till medarbetarna i Dritas redaktion, särskilt då Ullmar Qvick, Shqiptar Oseku, Hajdin Abazi och Zeqir Rama.